

Tartalomjegyzék

2009. évi XCII. törvény	A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája 1. ülészakán elfogadott, a nőknek a szülés előtt és utána való foglalkoztatásáról szóló 1919. évi 3. számú Egyezmény felmondásáról	38385
2009. évi XCIII. törvény	A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája 7. ülészakán elfogadott, a foglalkozási betegségek kártalanításáról szóló 1925. évi 18. számú Egyezmény felmondásáról	38385
2009. évi XCIV. törvény	A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája 8. ülészakán elfogadott, a kivándorlók hajókon történő felügyeletének egyszerűsítéséről szóló 1926. évi 21. számú Egyezmény felmondásáról	38386
227/2009. (X. 16.) Korm. rendelet	A közforgalmú személyszállítási utazási kedvezményekről szóló 85/2007. (IV. 25.) Korm. rendelet módosításáról	38387
228/2009. (X. 16.) Korm. rendelet	A jegyző hatáskörébe tartozó birtokvédelmi eljárásról	38387
229/2009. (X. 16.) Korm. rendelet	A közoktatásról szóló 1993. évi LXXIX. törvény végrehajtásáról rendelkező 20/1997. (II. 13.) Korm. rendelet módosításáról	38388
230/2009. (X. 16.) Korm. rendelet	A Kutatási és Technológiai Innovációs Alapból nyújtott állami támogatások szabályairól szóló 146/2007. (VI. 26.) Korm. rendelet módosításáról	38395
231/2009. (X. 16.) Korm. rendelet	A Balassi Intézet létrehozásáról szóló 309/2006. (XII. 23.) Korm. rendeletnek, valamint a Kulturális Örökségvédelmi Hivatalról szóló 308/2006. (XII. 23.) Korm. rendeletnek a költségvetési szervek jogállásáról és gazdálkodásáról szóló 2008. évi CV. törvénnyel összefüggő módosításáról	38403
232/2009. (X. 16.) Korm. rendelet	Az egészségügyi szolgáltatások Egészségbiztosítási Alapból történő finanszírozásának részletes szabályairól szóló 43/1999. (III. 3.) Korm. rendelet módosításáról	38404
136/2009. (X. 16.) FVM rendelet	Az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból a mezőgazdasági termékek értéknöveléséhez nyújtandó támogatások részletes feltételeiről szóló 47/2008. (IV. 17.) FVM rendelet módosításáról	38408
137/2009. (X. 16.) FVM rendelet	Az anyajuhtartás „de minimis” támogatásáról	38411
138/2009. (X. 16.) FVM rendelet	Az anyakecsketartás „de minimis” támogatásáról	38412
55/2009. (X. 16.) IRM rendelet	A kerékbilincs közterület-felügyelet általi alkalmazására, a járművek elszállítására, valamint a felmerült költségekre vonatkozó szabályokról	38414

Tartalomjegyzék

26/2009. (X. 16.) ÖM rendelet	A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény módosításával és a belső piaci szolgáltatásokról szóló 2006/123/EK irányelv átültetésével összefüggően egyes miniszteri rendeletek módosításáról	38419
22/2009. (X. 16.) PM rendelet	A szokásos piaci ár meghatározásával összefüggő nyilvántartási kötelezettségről	38425
93/2009. (X. 16.) AB határozat	Az Alkotmánybíróság határozata	38429
94/2009. (X. 16.) AB határozat	Az Alkotmánybíróság határozata	38431
95/2009. (X. 16.) AB határozat	Az Alkotmánybíróság határozata	38434
96/2009. (X. 16.) AB határozat	Az Alkotmánybíróság határozata	38438
97/2009. (X. 16.) AB határozat	Az Alkotmánybíróság határozata	38440
1171/2009. (X. 16.) Korm. határozat	A Hosszú Távú Fejlesztések Rangsoráról	38453
1172/2009. (X. 16.) Korm. határozat	Az Új Erkel Színház felépítését célzó pályázat előkészítéséről és lebonyolításáról, és az Operaház rekonstrukciójának előkészítésével kapcsolatos kérdésekről	38453
81/2009. (X. 16.) ME határozat	Az Egyesült Arab Emírségekkel, Kuvait Állammal, a Bahreini Királysággal, Katar Állammal, és az Ománi Szultánsággal kötendő diplomata-, szolgálati és hivatalos útlevéllel rendelkező állampolgárok vízummentességére vonatkozó kétoldalú megállapodások létrehozására adott felhatalmazásról	38455
82/2009. (X. 16.) ME határozat	A Magyar Köztársaság Kormánya és a Belorusz Köztársaság Kormánya közötti, a háborúban elesett katonák és polgári áldozatok emlékének megőrkítéséről, valamint sírjaik jogi helyzetéről szóló megállapodás létrehozására adott felhatalmazásról	38455
83/2009. (X. 16.) ME határozat	A Magyar Köztársaság Kormánya és a Szerb Köztársaság Kormánya között az Európai Közösség és a Szerb Köztársaság között a tartózkodási engedéllyel nem rendelkező személyek visszafogadásáról szóló, 2007. szeptember 18-án, Brüsszelben aláírt megállapodás végrehajtásáról szóló jegyzőkönyv szövegének végleges megállapítására adott felhatalmazásról	38456
84/2009. (X. 16.) ME határozat	A Magyar Köztársaság Kormánya és a Szlovák Köztársaság Kormánya között a közös vízgyűjtőkön és a határvizeken történő együttműködésről szóló egyezmény létrehozására adott felhatalmazásról	38456
85/2009. (X. 16.) ME határozat	A Wesselényi Miklós Sportközalapítvány kuratóriumi tagjainak kinevezéséről	38457

II. Törvények

2009. évi XCII. törvény

a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája 1. ülészakán elfogadott, a nőknek a szülés előtt és utána való foglalkoztatásáról szóló 1919. évi 3. számú Egyezmény felmondásáról*

1. § Az Országgyűlés e törvénnyel felhatalmazást ad a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája 1. ülészakán elfogadott, a nőknek a szülés előtt és utána való foglalkoztatásáról szóló 1919. évi 3. számú Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) felmondására.
2. § (1) Ez a törvény a kihirdetését követő napon lép hatályba.
(2) Az Egyezmény felmondásának hatálybalépése napját a külpolitikáért felelős miniszter, annak ismertté válását követően, a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett egyedi határozatával állapítja meg.
(3) E törvény végrehajtásához szükséges intézkedésekről a foglalkoztatáspolitikáért felelős miniszter gondoskodik.
(4) E törvény az Egyezmény felmondásának hatálybalépését követő napon hatályát veszti.

Sólyom László s. k.,
köztársasági elnök

Dr. Katona Béla s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2009. évi XCIII. törvény

a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája 7. ülészakán elfogadott, a foglalkozási betegségek kártalanításáról szóló 1925. évi 18. számú Egyezmény felmondásáról**

1. § Az Országgyűlés e törvénnyel felhatalmazást ad az 1928. évi XXX. törvény által kihirdetett, a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája 7. ülészakán elfogadott, a foglalkozási betegségek kártalanításáról szóló 1925. évi 18. számú Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) felmondására.
2. § (1) Ez a törvény a kihirdetését követő napon lép hatályba.
(2) Az Egyezmény felmondásának hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti az 1925. évben Genfben tartott Nemzetközi Munkaügyi Egyetemes Értekezlet által a foglalkozási betegségek kártalanítása tárgyában tervezet alakjában elfogadott nemzetközi egyezmény becikkelyezéséről szóló 1928. évi XXX. törvény.
(3) Az Egyezmény felmondásának hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti az egyes jogszabályok és jogszabályi rendelkezések hatályon kívül helyezéséről szóló 2007. évi LXXXII. törvény mellékletének 54. pontja.
(4) Az Egyezmény felmondásának hatálybalépése napját, valamint a (2) bekezdésben meghatározott időpont naptári napját a külpolitikáért felelős miniszter, annak ismertté válását követően, a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett egyedi határozatával állapítja meg.

* A törvényt az Országgyűlés a 2009. szeptember 28-i ülésnapján fogadta el.

** A törvényt az Országgyűlés a 2009. szeptember 28-i ülésnapján fogadta el.

- (5) E törvény végrehajtásához szükséges intézkedésekről a foglalkoztatáspolitikáért, valamint az egészségügyért felelős miniszter gondoskodik.
- (6) E törvény az Egyezmény felmondásának hatálybalépését követő napon hatályát veszti.

Sólyom László s. k.,
köztársasági elnök

Dr. Katona Béla s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2009. évi XCIV. törvény
a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája 8. ülészakán elfogadott,
a kivándorlók hajókon történő felügyeletének egyszerűsítéséről szóló
1926. évi 21. számú Egyezmény felmondásáról*

- 1. §** Az Országgyűlés e törvénnyel felhatalmazást ad az 1931. évi VII. törvény által kihirdetett, a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája 8. ülészakán elfogadott, a kivándorlók hajókon történő felügyeletének egyszerűsítéséről szóló 1926. évi 21. számú Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) felmondására.
- 2. §**
- (1) Ez a törvény a kihirdetését követő napon lép hatályba.
 - (2) Az Egyezmény felmondásának hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti az 1926. évben, Genfben tartott Nemzetközi Munkaügyi Egyetemes Értekezlet által a kivándorlók hajókon történő felügyeletének egyszerűsítése tárgyában tervezet alakjában elfogadott nemzetközi egyezmény becikkelyezéséről szóló 1931. évi VII. törvény.
 - (3) Az Egyezmény felmondásának hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti az egyes jogszabályok és jogszabályi rendelkezések hatályon kívül helyezéséről szóló 2007. évi LXXXII. törvény mellékletének 75. pontja.
 - (4) Az Egyezmény felmondásának hatálybalépése napját, valamint a (2) bekezdésben meghatározott időpont naptári napját a külpolitikáért felelős miniszter, annak ismertté válását követően, a Magyar Közlönyben haladéktalanul közzétett egyedi határozatával állapítja meg.
 - (5) E törvény végrehajtásához szükséges intézkedésekről a foglalkoztatáspolitikáért, valamint a közlekedésért felelős miniszter gondoskodik.
 - (6) E törvény az Egyezmény felmondásának hatálybalépését követő napon hatályát veszti.

Sólyom László s. k.,
köztársasági elnök

Dr. Katona Béla s. k.,
az Országgyűlés elnöke

* A törvényt az Országgyűlés a 2009. szeptember 28-i ülésnapján fogadta el.

III. Kormányrendeletek

A Kormány 227/2009. (X. 16.) Korm. rendelete a közforgalmú személyszállítási utazási kedvezményekről szóló 85/2007. (IV. 25.) Korm. rendelet módosításáról

- 1. §** Hatályát veszti a közforgalmú személyszállítási utazási kedvezményekről szóló 85/2007. (IV. 25.) Korm. rendelet 2. § f) pont fb) alpontja, valamint 1. melléklet 8. pontjában a „valamint a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező” szöveg.
- 2. §** Ez a rendelet a kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba, és a hatálybalépését követő napon hatályát veszti.

Bajnai Gordon s. k.,
miniszterelnök

A Kormány 228/2009. (X. 16.) Korm. rendelete a jegyző hatáskörébe tartozó birtokvédelmi eljárásról

A Kormány a Polgári Törvénykönyv hatálybalépéséről és végrehajtásáról szóló 1960. évi 11. törvényerejű rendelet 29. §-ában kapott felhatalmazás alapján, az Alkotmány 35. § (1) bekezdése b) pontjában meghatározott feladatkörében eljárva a következőket rendeli el:

- 1. §** (1) A jegyző hatáskörébe tartozó birtokvédelmi eljárásban (a továbbiakban: birtokvédelmi eljárás) a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvényben és a Polgári Törvénykönyv hatálybalépéséről és végrehajtásáról szóló 1960. évi 11. törvényerejű rendeletben nem szabályozott eljárási kérdésekben a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) rendelkezéseit – a 2. §-ban foglalt kivétellel – kell alkalmazni.
- (2) A birtokvédelmi eljárás során hozott végzés elleni fellebbezést a Kormány általános hatáskörű területi államigazgatási szerve bírálja el.
- 2. §** (1) A birtokvédelmi eljárásban a Ket. 29. § (1)–(4) bekezdése, 29. § (6)–(8) bekezdése, 29. § (10) bekezdése, 29/A. §-a, 30. § f) és g) pontja, 31. § (1) bekezdés e) és g) pontja, 31. § (3) bekezdése, 32. § (3) bekezdése, 32. § (6)–(7) bekezdése, 34. § (2) bekezdése, 37. § (5) bekezdése, 41. §-a, 44–45/A. §-a és 50/A–50/D. §-a nem alkalmazható.
- (2) A birtokvédelmi eljárásban ügyfél a kérelmező, valamint az, aki ellen a birtokvédelmet kéri.
- (3) A jegyző az ügyfél által előterjesztett nyilatkozatokat és bizonyítékokat haladéktalanul megküldi a másik ügyfél számára.
- (4) A birtokvédelmi eljárásban az ügyfél szabadon választja meg a bizonyítási eszközöket.
- (5) A birtokvédelmi eljárásban újrafelvételi eljárásnak nincs helye.
- (6) A jegyző határozata ellen a Ket. szerinti jogorvoslati és döntés-felülvizsgálati eljárásnak nincs helye.
- (7) A birtokvédelmi eljárásban egyezség jóváhagyása esetén a határozat visszavonásának nincs helye.
- 3. §** (1) A birtokvédelmi eljárás kérelemre indul, melynek tartalmaznia kell:
- a) a kérelmező nevét, lakcímét (székhelyét),
- b) a képviselő nevét, lakcímét (székhelyét),

- c) az ellenérdekű fél (felek) nevét, lakcímét (székhelyét),
 - d) a birtokvitával érintett dolog megjelölését,
 - e) a jegyző illetékességét megalapozó adatokat,
 - f) a jegyző döntésére irányuló kifejezett kérelmet,
 - g) a kérelem és annak határidőben való benyújtása alapjául szolgáló tényeket.
- (2) A kérelemhez csatolni kell a kérelemben foglalt tények igazolására szolgáló bizonyítékokat.
- (3) A birtokvédelmi eljárás megindításáról az ellenérdekű felet haladéktalanul értesíteni kell. A jegyző az értesítéssel egyidejűleg az ellenérdekű félnek megküldi a birtokvédelmi eljárás iránti kérelem másolatát.

4. § A birtokvita eldöntéséhez szükséges tényállás megállapítása során a jegyző a bizonyítást kérelemre folytatja le. A bizonyítás a felek kérelme alapján kiterjedhet

- a) a tényleges birtokállapotra,
- b) az eredeti birtokállapotra,
- c) a birtokos és a birtokháborító személyére,
- d) a kérelmező tūrési kötelezettségére,
- e) a tilos önhatalom gyakorlására,
- f) törvényben meghatározott esetben a birtoklás jogcímére,
- g) az eredeti birtokállapot helyreállításának célszerű módjára és
- h) a hasznok, károk, költségek mértékére és viselésére.

5. § A keresetlevelet és az ügy iratait a jegyző a bírósághoz a hivatalos iratok elektronikus kézbesítéséről és az elektronikus tártivevényről szóló 2009. évi LII. törvény szerint is megküldheti.

6. § (1) A birtoklás kérdésében hozott határozata végrehajtásáról a jegyző gondoskodik.
(2) Ha a bíróság a birtokvédelmi eljárás után indított birtokvédelmi perben a keresetet elutasítja, a határozat végrehajtásáról – a hasznok, károk és költségek kivételével – a jegyző gondoskodik.

7. § (1) Ez a rendelet – (2) bekezdésben foglalt kivétellel – a kihirdetését követő nyolcadik napon lép hatályba.
(2) Az 5. § 2011. július 1-jén lép hatályba.
(3) E rendeletet a hatálybalépését követően indult birtokvédelmi eljárásokban kell alkalmazni.

Bajnai Gordon s. k.,
miniszterelnök

**A Kormány 229/2009. (X. 16.) Korm. rendelete
a közoktatásról szóló 1993. évi LXXIX. törvény végrehajtásáról rendelkező
20/1997. (II. 13.) Korm. rendelet módosításáról**

A Kormány a közoktatásról szóló 1993. évi LXXIX. törvény 94. §-a (3) bekezdésének e), g), h), i), l) és p) pontjában foglalt felhatalmazás alapján, valamint az Alkotmány 35. §-a (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott feladatkörében eljárva a következőket rendeli el:

1. § (1) A közoktatásról szóló 1993. évi LXXIX. törvény végrehajtásáról rendelkező 20/1997. (II. 13.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 1. § (2)–(4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(2) A pedagógus igazolvány – a közoktatásról szóló törvényben meghatározottakon kívül – tartalmazza:
a) a kiállítás évét,
b) az érvényesítés lehetőségét, nyugdíjas esetén azt, hogy az igazolvány határozatlan ideig érvényes,
c) a sorszámot,

d) azt a tájékoztatást, hogy a pedagógus igazolvány tulajdonosa jogosult jogszabály vagy helyi önkormányzat által biztosított kedvezmények igénybevételére,

e) figyelmeztetést arra, hogy az igazolvány a személyi igazolvány felmutatása mellett érvényes.

(3) A munkáltató a pedagógus igazolványt a közoktatási információs rendszeren (a továbbiakban: KIR) keresztül igényli meg a 12/D. §-ban meghatározott jelentési kötelezettség teljesítésével egyidejűleg vagy azt követően. Az igénylés átvezetését követő öt munkanapon belül az Oktatási Hivatal a KIR-en keresztül biztosítja az adatokat rögzített, szerkesztett, meg nem változtatható és nyomtatható formában a munkáltatónak, aki ennek alapján kiállítja a pedagógus igazolványt, továbbá érvényesíti azt az e rendeletben foglaltak szerint. A kinyomtatott pedagógus igazolványra rá kell ragasztani a jogosult igazolványképét, és el kell látni a közoktatási intézmény körbélyegzőjének lenyomatával oly módon, hogy annak egy része az igazolványképen is látszódjék. A pedagógus igazolványt el kell látni a közoktatási intézmény igazgatójának vagy az általa felhatalmazott személynek az aláírásával.

(4) Annak a részére, akit pedagógus-munkakörből helyeznek vagy helyeztek nyugállományba, az utolsó munkáltatója állítja ki a pedagógus igazolványt."

(2) Az R. 1. §-a a következő (5)–(6) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Ha a (4) bekezdés alapján kiállított pedagógus igazolvány elveszik, megrongálódik, megsemmisül, vagy a feltüntetett adatok megváltoznak, a pedagógus igazolvány cseréjét az Oktatási Hivaltól lehet kérni. Az Oktatási Hivatal akkor állít ki pedagógus igazolványt, ha az érintett igazolja a személyazonosságát és azt, hogy pedagógus-munkakörből ment nyugdíjba, továbbá írásban hozzájárul a személyes adatainak kezeléséhez, tárolásához. A pedagógus igazolvány kiállításához szükség van még egy igazolványképre és a (6) bekezdés szerinti igazgatási szolgáltatási díj megfizetésére.

(6) Az Oktatási Hivatal által kiállított pedagógus igazolvány igazgatási szolgáltatási díja, ha az igazolványt postai úton kéri kézbesíteni a jogosult, 1175 forint, ha személyesen veszi át, 875 Ft. Az igazgatási szolgáltatási díjat a 18/D. § (1) bekezdésében meghatározott módon kell befizetni."

2. § (1) Az R. 11. § (6) bekezdés c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A KIR részére történő adatszolgáltatás és hitelesítés módjai:]

„c) elektronikus úton."

(2) Az R. 11. §-a a következő (8)–(9) bekezdéssel egészül ki:

„(8) Az Oktatási Hivatal az Oktatási és Kulturális Minisztérium (a továbbiakban: Minisztérium) megkeresésére adatot szolgáltat és biztosítja a Minisztérium részére a KIR adatbázis közérdekű és közérdekből nyilvános adataihoz való teljes hozzáférést, továbbá a statisztikai célú adatok lekérdezésének lehetőségét.

(9) Az Oktatási Hivatal a KIR-ben nyilvántartott közérdekű és közérdekből nyilvános adatokból elektronikus adatlapot készít, amelyet a hazai és nemzetközi forrásokra kiírt közoktatási célú pályázatok (a továbbiakban: pályázat) kiírói elektronikus úton megkérhetnek. Az Oktatási Hivatal az adatokat rögzített, szerkesztett, meg nem változtatható és nyomtatható formában is biztosítja a KIR honlapján keresztül. Az adatlap tartalma a 12/A–12/B. §-ban előírt jelentést követően automatikusan módosul."

3. § Az R. 12. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A jegyző, főjegyző a közoktatásról szóló törvény 91. § (2) bekezdés b) pontja alapján közreműködik a KIR létrehozásához és működtetéséhez szükséges adatok, információk gyűjtésében, feldolgozásában. A főjegyző a fejlesztési terv alapján minden év szeptember 15-ig az adott év augusztus 31-ei állapot szerint az Oktatási Hivatal által meghatározott formában a KIR-en keresztül összesítő jelentést készít arról, hogy az illetékességi körébe tartozó nem helyi önkormányzat által fenntartott nevelési-oktatási intézmény milyen feladatellátásban, maximum mekkora gyermek- és tanulólétszámmal, mely önkormányzat helyett vagy azzal együttműködve, milyen feladatellátási helyen, milyen jogcím alapján vesz részt a feladatellátási kötelezettségben. Az Oktatási Hivatal az összegyűjtött adatokat jegyzék formájában a KIR honlapján közzéteszi."

4. § Az R. 12/A–12/B. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„12/A. § (1) A közoktatási intézménytörzs tartalmazza a Magyar Köztársaság területén működő közoktatási intézményekkel kapcsolatos közérdekű és közérdekből nyilvános adatokat: a közoktatásról szóló törvény 37. § (5) bekezdésében meghatározott adatokat, feladatellátási helyenként a maximális gyermek- és tanulólétszámot, a gyakorlati képzés ellátásával kapcsolatos adatokat, költségvetési szerv esetén a törzskönyvi azonosító számot (PIR szám), az adószámát, az intézményvezető nevét és elérhetőségeit, a közoktatási intézmény honlapjának címét, az e §

és a 12/B. § alapján megküldött dokumentumok számát, keltét, továbbá a fenntartójának a nevét, székhelyét, a képviseletére jogosult nevét, adószámát, KSH kódot és elérhetőségeit (a továbbiakban: közoktatási intézménytörzs).

(2) A közoktatási intézménytörzsben nyilván kell tartani

- a) a közoktatásról szóló törvény 20–23. §-ában meghatározott közoktatási intézményeket,
- b) az egészségügyi intézményt, a gyermekgyógyüdülőt, ha részt vesz a tartós gyógykezelés alatt álló tanuló iskolai oktatásában,
- c) a bölcsődét, a fogyatékosok ápoló, gondozó otthonát, a fogyatékosok rehabilitációs intézményét, a fogyatékosok nappali intézményét, a gyermekotthont, amennyiben közreműködik a gyógypedagógiai tanácsadás, korai fejlesztés és gondozás, a fejlesztő iskolai oktatás, illetve a fejlesztő felkészítés feladatainak a megvalósításában,
- d) a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény 96. § (5) bekezdése szerinti közös igazgatású intézményeket, ha az adott intézményben nevelési-oktatási intézményegység, illetve nevelési tanácsadó működik [az a)–d) pont alattiak a továbbiakban együtt: közoktatási intézmény].

(3) Ha a közoktatási intézmény nem helyi önkormányzati fenntartásban működik, a jegyző, főjegyző a közoktatási intézmény működési engedélyének, illetve – ha arra nincs szükség – a nyilvántartásba vétellel kapcsolatos határozatának jogerősítő záradékkal ellátott példányát – a jogerőre emelkedést követő öt munkanapon belül – az Oktatási Hivatal által meghatározott formában és módon megküldi a KIR részére, mellékelve hozzá:

- a) a fenntartónak a közoktatási szolgáltató tevékenység folytatására jogosító okiratát, ha a fenntartó e tevékenységet nem jogszabály felhatalmazása alapján látja el,
- b) a működési engedéllyel rendelkező közoktatási intézmény nyilvántartásba vételéről szóló – jogerősítő záradékkal ellátott – határozatát,
- c) a (2) bekezdés b)–d) pontja szerinti közoktatási intézmény nem közoktatási feladatát engedélyező – jogerősítő záradékkal ellátott – működési engedélyét,
- d) a nem helyi önkormányzati fenntartású költségvetési szerv közoktatási intézmény törzskönyvi nyilvántartásba vételéről szóló igazolást.

(4) A helyi önkormányzat, illetve valamely társulási formája által fenntartott közoktatási intézmény alapító okiratát és a törzskönyvi nyilvántartásba vételről szóló igazolást a Magyar Államkincstár fenntartó székhelye szerint illetékes Regionális Igazgatósága (a továbbiakban: Igazgatóság) a bejegyzést követő öt munkanapon belül juttatja el a KIR részére.

(5) Az Oktatási Hivatal a (3)–(4) bekezdésben meghatározott iratok megküldését követő öt munkanapon belül felhívja a közoktatási intézmény fenntartóját, hogy a KIR-en keresztül, az ott meghatározott módon adja meg a közoktatási intézmény közérdekű és közérdekből nyilvános adatait. A közoktatási intézmény közérdekű és közérdekből nyilvános adatait a fenntartó megbízásából az intézményvezető is megküldheti. A helyi önkormányzat és annak társulásai által fenntartott – a (2) bekezdés b)–d) pontja szerinti – közoktatási feladatot ellátó intézmény nem közoktatási feladatát engedélyező működési engedélyét is az e bekezdés szerinti adatközléskor kell megküldeni.

(6) A (3)–(5) bekezdésben foglaltakat az adatváltozással kapcsolatos eljárás során is megfelelően alkalmazni kell.

(7) Az elektronikusan rögzített adatokat és az e §-ban előírt okiratokat az Oktatási Hivatal megvizsgálja, és öt munkanapon belül dönt a közoktatási intézmény nyilvántartásba vételével kapcsolatos kérelemről. Az Oktatási Hivatal gondoskodik arról, hogy a beküldött dokumentumok, a közérdekű és közérdekből nyilvános adatok a közoktatási intézménytörzsben elektronikus formában mindenki számára ingyenesen a KIR honlapján hozzáférhetővé váljanak. Az Oktatási Hivatal a kiadott OM azonosítót megküldi a közoktatási intézménynek, valamint a Magyar Államkincstárnak.

(8) Ha az Interneten keresztül történő adatrögzítés nem megoldott, az Oktatási Hivatal a (9) bekezdés alapján – kérelemre – engedélyezi az adatok papír alapon történő megküldését. A papír alapú adatközlés esetében az adatlapot az Oktatási Hivatal küldi meg, egyúttal írásban tájékoztatást ad az adatközlés határidejéről, a jelentési kötelezettségről.

(9) A papír alapú adatközlés csak abban az esetben engedélyezhető, ha az Internet hozzáférés a településen nem megoldott. Az engedély éves jelentési kötelezettség mellett visszavonásig a KIR valamennyi alrendszerével kapcsolatos jelentés vonatkozásában fennáll.

12/B. § (1) A KIR-ben nyilvántartott közoktatási intézmény azonosítója (a továbbiakban: OM azonosító) hat számjegyből áll. A közoktatási intézménynek egy OM azonosítója lehet. A közoktatási intézmény – jogszabályban meghatározott esetben – hivatalos iratain köteles feltüntetni az OM azonosítót. OM azonosító hiányában az irat érvénytelen. A közoktatási intézmény OM azonosítója, a közérdekű és a közérdekből nyilvános adatai a KIR honlapjáról kinyomtathatók.

(2) Az Oktatási Hivatal a közoktatási intézmény megszűntetések, átszervezések, nevének megváltoztatásakor, átsorolásakor, átalakításakor, illetve a fenntartói jog átadásakor (a továbbiakban együtt: változás) az OM azonosítóval kapcsolatban a következők szerint jár el:

- a) ha a fenntartó jogutód nélkül megszüntette a közoktatási intézményét, vagy az beolvadt egy másik közoktatási intézménybe, az OM azonosítót bevonja;
- b) szétváláskor a székhely szerinti közoktatási intézményt a korábban kiadott OM azonosítóval tartja nyilván, az önállóvá vált közoktatási intézmény részére pedig – az új belépőkre vonatkozó szabályok figyelembevétele mellett – új azonosítót ad ki;
- c) két vagy több közoktatási intézmény összeolvadásakor a székhely szerinti közoktatási intézmény OM azonosítóján tartja nyilván a közoktatási intézményt, a többit bevonja;
- d) a közoktatási intézmény átszervezések, nevének megváltoztatásakor, valamint a fenntartói jog átadásakor új OM azonosítót nem adhat ki.

(3) A bevont OM azonosító a továbbiakban nem adható ki. A megszűnt közoktatási intézmény adatait, okiratait, OM azonosítóját a nyilvános közoktatási intézménytörzsből törölni kell. A megszüntetett közoktatási intézmény adatait külön nyilvántartásban továbbra is nyilván kell tartani annak biztosítása céljából, hogy azonosítani lehessen a kiadott bizonyítványokat, a közoktatási intézmény által létesített tanulói és foglalkoztatási jogviszonyokat.

(4) Az OM azonosító bevonásához csatolni kell

- a) költségvetési szerv esetén a megszüntető okiratot, valamint a törzskönyvi nyilvántartásból való törlésről szóló igazolást,
- b) nem költségvetési szerv esetén a jogerősítő záradékkal ellátott megszüntető határozatot.

(5) A közoktatási intézmény megszűnését a (4) bekezdés a) pontjában meghatározott esetben az Igazgatóság, a (4) bekezdés b) pontjában meghatározott esetben a jegyző, főjegyző – a megszűnést követő öt munkanapon belül – jelenti be, egyúttal az Oktatási Hivatal által meghatározott módon és formában közli a megszűnés módját, idejét, illetve a jogutód közoktatási intézmény nevét, székhelyét, valamint a fenntartó nevét.

(6) Változás esetén az Oktatási Hivatal írásban közérdekű és közérdekből nyilvános adatokat kérhet a fenntartótól vagy a jogutód közoktatási intézmény vezetőjétől. A megkeresést az Oktatási Hivatal által meghatározott módon és formában öt munkanapon belül kell teljesíteni.

(7) A fenntartó minden év június 30-ig feladatellátási helyenkénti, alaptevékenységenkénti és a 12/D. § (1) bekezdés szerinti bontásban tájékoztatást ad arról, hány álláshely megszüntetésére került sor, továbbá hány közalkalmazotti jogviszonyban, illetve munkaviszonyban történő foglalkoztatást, milyen jogcím alapján szüntettek meg.

(8) Az Oktatási Hivatal az OM azonosító bevonásáról haladéktalanul értesíti az Igazgatóságot és a Minisztériumot.

(9) Az Oktatási Hivatal az OM azonosítót a közoktatási intézménytörzsből – legfeljebb egy nevelési évre, tanévre – visszavonja, ha

- a) az OM azonosítóval rendelkező közoktatási intézmény jogutóddal vagy anélkül megszűnt, de ennek bizonyítása, illetve az adatszolgáltatás a (4)–(5) bekezdésben előírtak szerint nem történt meg,
- b) a fenntartó a közoktatási intézmény működtetését egy nevelési évig, tanévig szünetelteti.

(10) Az OM azonosító visszavonásáról – a bejelentést követő öt munkanapon belül – az Oktatási Hivatal értesíti a közoktatási intézmény fenntartóját, az Igazgatóságot és a Minisztériumot. Ha e rendeletben előírt módon az adatszolgáltatás megtörtént, az Oktatási Hivatal a (2) bekezdésben meghatározottak szerint jár el és értesíti az e bekezdésben felsorolt szerveket a visszaállításról és a törlésről is.

(11) Az Oktatási Hivatal a közoktatási intézménytörzs adatai alapján összeállítja a közoktatási intézmények hivatalos jegyzékét, és azt évente egyszer a KIR honlapján közzéteszi.”

5. § (1) Az R. 12/C. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A közoktatási intézmény a 4. számú mellékletben meghatározottak szerint köteles minden év október 31-éig közérdekű és közérdekből nyilvános adatokat szolgáltatni.”

(2) Az R. 12/C. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Megszűnik az e § szerinti külön adatszolgáltatási kötelezettség azoknak az adatoknak a vonatkozásában, amelyeket a közoktatási intézmény a saját honlapján közzétesz, továbbá az információk pontos helyét közvetlenül elérő hivatkozás megadásával biztosítja a hozzáférést a saját honlapon megjelenített adatokhoz.”

- 6. §** Az R. 12/D. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(5) Ha az alkalmazott foglalkoztatása megszűnik, a munkáltató a jogviszony megszűnését – a megszűnés időpontjától számított – öt munkanapon belül köteles bejelenteni. Az intézményvezető e jelentéssel egyidejűleg feladatellátási helyenként, alaptevékenységenként az (1) bekezdés szerinti bontásban tájékoztatást ad arról, hány álláshely megszüntetésére került sor, továbbá a közalkalmazotti jogviszony, illetve munkaviszony milyen jogcím alapján szűnt meg. Amennyiben az érintett nem létesít másik intézménnyel újabb foglalkoztatási jogviszonyt, az Oktatási Hivatal – a közoktatásról szóló törvény 2. számú mellékletében szabályozott határidővel – törli az adatait a nyilvántartásból.”
- 7. §** Az R. 12/E. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(5) A tanulói jogviszony megszűnését az intézményvezető – a megszűnéstől számított öt munkanapon belül – köteles bejelenteni. Az intézményvezető e jelentéssel egyidejűleg alaptevékenységenként, az oktatás munkarendjének formája szerint közli, hogy a tanulói jogviszony milyen jogcím alapján szűnt meg, továbbá, hogy az érintett milyen iskolai végzettséget, szakképesítést szerzett, valamint – iskolai végzettség hiányában – az általános műveltséget megalapozó szakaszban hány évfolyamot végzett el. Amennyiben az érintett nem létesít másik közoktatási intézménnyel újabb tanulói jogviszonyt, az Oktatási Hivatal a közoktatásról szóló törvény 2. számú mellékletében szabályozott határidővel törli a tanuló adatait a nyilvántartásból.”
- 8. §** Az R. 12/H. §-a és az azt megelőző alcím helyébe a következő rendelkezés lép:
„A hátrányos helyzetű és a halmozottan hátrányos helyzetű gyermekek, tanulók létszámával összefüggő adatszolgáltatási kötelezettség
12/H. § (1) A rendszeres gyermekvédelmi kedvezményre való jogosultság megállapításáról szóló eljárásban a jegyző tájékoztatja a szülőt azokról a kedvezményekről, juttatásokról, pályázati lehetőségekről, amelyek a gyermeket megilletik, ha megfelel a hátrányos helyzetű és a halmozottan hátrányos helyzetű gyermekekre, tanulóra vonatkozó feltételeknek.
(2) A szülő által – az adatszolgáltatás önkéntességére vonatkozó tájékoztatást követően – kitöltött, a 7. számú mellékletnek megfelelően elkészített adatlapok (a továbbiakban: nyilatkozat) alapján a jegyző megállapítja, az önkormányzat illetékességi területén, ezen belül a kötelező felvételt biztosító iskolák felvételi körzetében hány halmozottan hátrányos helyzetű gyermek, tanuló él. A jegyző, ha a rendelkezésére álló adatok alapján az integrációs, illetve a képesség-kibontakoztató felkészítés megszervezését indokoltnak tartja, kezdeményezi a polgármesternél, hogy a képviselő-testület tűzze napirendre az integrációs, illetve a képesség-kibontakoztató felkészítés megszervezésének szükségességét a település iskoláiban, továbbá az iskolai körzethatárok felülvizsgálatát a közoktatásról szóló törvény 66. §-ának (2) bekezdése szerint.
(3) A jegyző az adott év május 15-én és október 1-jén rendelkezésre álló adatok feldolgozása után minden év május 31-ig és október 15-ig – elektronikus formában – megküldi a KIR-en keresztül az Oktatási Hivatal részére
a) a településen élő összes hátrányos helyzetű és halmozottan hátrányos helyzetű gyermek, tanuló létszámát, külön megadva az óvodás korú gyermekek, az alapfokú és középfokú iskolával tanulói jogviszonyban álló tanulók létszámát,
b) az óvoda és az általános iskola felvételi körzetében élő hátrányos helyzetű és halmozottan hátrányos helyzetű óvodás korú gyermekek és tanköteles tanulók létszámát feladatellátási helyenként.
(4) A nyilatkozat kezelésére egyebekben a gyermekvédelmi gondoskodás keretében lefolytatott eljárás során keletkezett iratokra vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni.
(5) A jegyző a kitöltött nyilatkozat egy példányát a szülőnek átadja. A halmozottan hátrányos helyzetű gyermeknek, tanulóknak járó kedvezmény igénybevételeinek a feltétele a nyilatkozat és a rendszeres gyermekvédelmi kedvezmény megállapításáról szóló jogerős határozat bemutatása.
(6) A jegyző a szülő írásbeli hozzájárulása esetén a nyilatkozatot másolatban öt munkanapon belül megküldi a nevelési-oktatási intézménynek. Az intézményvezető – a szülő hozzájárulása esetén – a felvételi naplóban, a törzslapon feltünteti, hogy a gyermek, tanuló hátrányos helyzetű vagy halmozottan hátrányos helyzetű. A nevelési-oktatási intézmény a nyilatkozatot a tanulói jogviszony megszűnését követő öt évig jogosult kezelni.”
- 9. §** Az R. 18/B. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„18/B. § Az intézményvezető a közoktatási intézmény október 1-jei állapota szerinti közérdekű adatairól minden év október 15-ig – a KIR-en keresztül és az ott meghatározott formában – statisztikai céllal adatokat közöl. A közölt adatok valódiságáért az intézményvezető felel.”

- 10. §** Az R. 18/D. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„18/D. § (1) E rendelet szerinti díjat személyesen az Oktatási Hivatalban, továbbá átutalással vagy készpénz-átutalási megbízással lehet a 10032000-00282637-00000000 bankszámlaszámra befizetni.
(2) A 11. § (9) bekezdése szerinti adatlap elérhetőségét az Oktatási Hivatal 2010. január 1-jétől biztosítja.”
- 11. §** Az R. 7. számú melléklete helyébe e rendelet melléklete lép.
- 12. §** (1) Ez a rendelet a kihirdetését követő 15. napon lép hatályba.
(2) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg az R.
a) 3. § (2) bekezdésében, 12/D. § (1), (3)–(4) bekezdésében, 12/E. § (1), (3)–(4) bekezdésében a „tizenöt napon” szövegrész helyébe „öt munkanapon” szövegrész,
b) 11. § (1) bekezdésében a „közoktatási információs rendszert (a továbbiakban: KIR)” szövegrész helyébe a „KIR-t” szövegrész,
c) 12. § (2) bekezdésében a „harminc napon” szövegrész helyébe „egy hónapon” szövegrész,
d) 12/D. § (1) bekezdésében, 12/E. § (1) bekezdésében a „nyolc napon belül” szövegrész helyébe „haladéktalanul” szövegrész,
e) 12/D. § (3) bekezdésében és a 12/E. §-ának (3) bekezdésében a „napon” szövegrész helyébe „munkanapon” szövegrész,
f) 17/C. § (3), (5) és (7) bekezdésében „az Oktatási és Kulturális Minisztérium” szövegrész helyébe „a Minisztérium” szövegrész,
g) 17/D. § (1)–(2) bekezdésében az „óvoda,” szövegrész helyébe „óvoda, az egységes óvoda-bölcsőde,” szövegrész,
h) 17/D. § (2) bekezdésében az „óvoda” szövegrész helyébe „óvoda, egységes óvoda-bölcsőde” szövegrész,
i) 17/D. § (3) bekezdésében „az (2) bekezdésben meghatározottak szerint” szövegrész helyébe „a (2) bekezdésben leírtakra figyelemmel” szövegrész,
j) 18. §-ában „az intézményt” szövegrész helyébe „a közoktatási intézményt” szövegrész,
k) 4. számú mellékletében a „Közoktatási Információs Rendszere” szövegrész helyébe „KIR” szövegrész,
l) 6. számú melléklet 3. c) pontjában a „halmozottan hátrányos helyzetű” szövegrész helyébe „hátrányos helyzetű és halmozottan hátrányos helyzetű” szövegrész lép.
(3) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti az R.
a) 11. § (2) bekezdés a) pontjában, a 12/C. § (2)–(3) bekezdésében, a 12/D. § (6) bekezdésében és a 12/E. § (6) bekezdésében a „feladatot ellátó” szövegrész,
b) 12/C. § (4) bekezdésében a „- a költségek megtérítése ellenében – jegyzék formájában” szövegrész,
c) 11. § (7) bekezdése,
d) 12/I. §-a,
e) 18/F. §-a,
f) 3. és 8. számú melléklete.
(4) E rendelet a hatálybalépését követő harmincadik napon hatályát veszti.

Bajnai Gordon s. k.,
miniszterelnök

Melléklet a 229/2009. (X. 16.) Korm. rendelethez

[7. számú melléklet a 20/1997. (II. 13.) Korm. rendelethez]

NYILATKOZAT halmozottan hátrányos helyzet megállapításához

1. A nyilatkozat célja annak megállapítása, hogy a hátrányos helyzetű gyermek halmozottan hátrányos helyzetű. Ahhoz, hogy a hátrányos helyzetű gyermek jogosultságát meg lehessen állapítani, ismerni kell azt az információt, amely a halmozottan hátrányos helyzet megítéléséhez szükséges.
2. Ilyen adat felvételére csak és kizárólag az érdekelt önkéntes, az erről szóló megfelelő, személyesen kapott tájékoztatás megadása után tett nyilatkozata alapján kerülhet sor.

Gyermek adatai:

Sorszám	Gyermek neve ¹	A gyermek születési helye, ideje	A gyermek lakóhelye, ennek hiányában tartózkodási helye	A közoktatási intézményének OM azonosítója ²	Közoktatási intézmény neve ² , ahol a gyermek tanul, vagy óvodai elhelyezésben részesül ²	Közoktatási intézmény székhelyének ² címe	Ha a gyermek nem a székhely szerinti iskola-épületben tanul vagy jár óvodába, meg kell adni a telephely címét ²	Tankötelezettség megkezdésének ideje	Az óvodába lépés ideje

¹ A táblázat sorai a gyermekek száma szerint bővíthetők.

² A www.kir.hu honlapon található adatok figyelembevételével is kitölthető.

Szülői adatok:

A)

Hivatalos név ³ :	
Leánykori neve:	
Születési hely, idő:	
Tanulmányok ⁴ :	1. nyolcadik évfolyamnál magasabb évfolyamot sikeresen végzett el: a) igen ⁵ , évben, b) nem 2. nem nyilatkozom

B)

Hivatalos név ³ :	
Születési hely, idő:	
Tanulmányok, iskolai végzettség ⁴ :	1. nyolcadik évfolyamnál magasabb évfolyamot sikeresen végzett el: a) igen ⁵ , évben, b) nem 2. nem nyilatkozom

³ Személyazonosságot igazoló közokirat alapján.

⁴ Az iskolarendszeren kívül szakképesítést nem kell figyelembe venni. A megfelelő választ alá kell húzni.

⁵ Igen válasz esetén az évet meg kell adni, hogy az óvodába lépés, tankötelezettség kezdetével a jegyző össze tudja vetni az adatokat.

Ha a törvényes felügyeletet a nyilatkozó szülő egyedül gyakorolja vagy az A) vagy a B) táblázatot kell kitölteni, a másikat az ügyintéző áthúzza. Az egyedüli felügyeletet a szülőnek kell igazolnia.

A nyilatkozatban közölt adatokat a jegyző kizárólag a halmozottan hátrányos helyzet meghatározására, az óvodai, iskolai körzethatároknak a jogszabályban előírtak szerinti kialakításához használhatja fel, továbbá a szülő írásbeli hozzájárulása esetén a nyilatkozatot megküldi a nevelési-oktatási intézménynek.

Szülőre vonatkozó nyilatkozat:

Büntetőjogi felelősségem tudatában kijelentem, hogy a tanulmányaimmal kapcsolatos adatok megfelelnek a valóságnak:

.....
nyilatkozó szülő

.....
nyilatkozó szülő

- Hozzájárulok ahhoz, hogy a jegyző a nevelési-oktatási intézmény részére a nyilatkozatot másolatban megküldje és a nevelési-oktatási intézmény a nyilatkozaton szereplő személyes adatokat jogszabályban meghatározott módon kezelje, továbbá a jegyző a rendszeres gyermekvédelmi kedvezményre való jogosultság, a halmozottan hátrányos helyzet megszűnéséről, a nevelési-oktatási intézményt tájékoztassa:
igen/nem.
- Tudomásul veszem azt, ha a hozzájárulásomat nem adom meg, de a nevelési-oktatási intézményt tájékoztatom a halmozottan hátrányos helyzet fennállásáról, köteles vagyok a rendszeres gyermekvédelmi kedvezményre való jogosultság, a hátrányos helyzet megszűnéséről tájékoztatni a közoktatási intézményt.

.....
nyilatkozó szülő

.....
nyilatkozó szülő

Kelt: év hó nap

.....
ügyintéző⁶

⁶ Az ügyintéző aláírásával igazolja, hogy a szülők személyazonosságáról, illetve a szülői felügyelet gyakorlásának a módjáról meggyőződött.

A Kormány 230/2009. (X. 16.) Korm. rendelete a Kutatási és Technológiai Innovációs Alapból nyújtott állami támogatások szabályairól szóló 146/2007. (VI. 26.) Korm. rendelet módosításáról

A Kormány a Kutatási és Technológiai Innovációs Alapról szóló 2003. évi XC. törvény 17. §-ának a) pontjában foglalt felhatalmazás alapján, az Alkotmány 35. §-a (1) bekezdésének b) pontjában foglalt feladatkörében eljárva a következőket rendeli el:

- 1. §** A Kutatási és Technológiai Innovációs Alapból nyújtott állami támogatások szabályairól szóló 146/2007. (VI. 26.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 2. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
- „2. § (1) E rendelet alkalmazásában:
- Alapkutatás*: a Kutatási és Technológiai Innovációs Alapról szóló 2003. évi XC. törvény (a továbbiakban: Atv.) 12. §-ának a) pontjában meghatározott alapkutatás;

2. *Állami támogatás*: az Európai Közösséget létrehozó Szerződés (a továbbiakban: EK-Szerződés) 87. cikkének (1) bekezdése szerinti támogatás és az Európai Közösséget létrehozó Szerződés 87. cikkének (1) bekezdése szerinti állami támogatásokkal kapcsolatos eljárásról és a regionális támogatási térképről szóló 85/2004. (IV. 19.) Korm. rendelet (a továbbiakban: 85/2004. Korm. rendelet) 1. §-ának 5. pontja szerinti csekély összegű (de minimis) támogatás (a továbbiakban együtt: támogatás);
3. *Közfinanszírozású támogatás*: a kutatás-fejlesztésről és a technológiai innovációról szóló 2004. évi CXXXIV. törvény 4. §-ának 7. pontjában meghatározott közfinanszírozású támogatás;
4. *Általános képzés*: a Szerződés 87. és 88. cikke alkalmazásában a támogatások bizonyos fajtáinak a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánításáról (általános csoportmentességi rendelet) szóló, 2008. augusztus 6-i 800/2008/EK bizottsági rendelet (a továbbiakban: 800/2008. EK bizottsági rendelet) 38. cikkének 2. pontjában meghatározott képzés;
5. *Bérlétségi költség*: a 800/2008. EK bizottsági rendelet 2. cikk 15. pontjában meghatározott fogalom;
6. *Beruházási támogatás*: a 800/2008. EK bizottsági rendelet 2. cikk 17. pontjában meghatározott fogalom;
7. *Diszkont kamatláb*: a 85/2004. Korm. rendelet 1. § 36. pontjában meghatározott fogalom;
8. *Egyedi támogatás*: a 800/2008. EK bizottsági rendelet 2. cikkének 3. pontjában meghatározott támogatás;
9. *Eljárási innováció*: új vagy jelentős mértékben javított termelési vagy szolgáltatási módszer alkalmazása ideértve a technikákban, felszerelésekben vagy szoftverekben eszközölt jelentős változtatásokat is;
10. *Induló beruházás*: az a beruházás, amely megfelel a 800/2008. EK bizottsági rendelet 12. cikk (1) bekezdés a) vagy b) pontjában foglalt feltételeknek;
11. *Innováció*: magában foglalja a technológiai, az eljárási és a szervezési innovációt;
12. *Innovációs klaszterek*: független vállalkozások – innovatív induló vállalkozások, kis- és középvállalkozások, nagyvállalkozások, valamint kutatási szervezetek – csoportosulásai, amelyek egy adott ágazatban és régióban működnek és céljuk az innovációs tevékenység ösztönzése az intenzív együttműködésnek, az eszközök megosztásának, a tudás és a szakértelem cseréjének előmozdításán keresztül, hatékonyan hozzájárulva a klaszterhez tartozó vállalkozások közötti technológiaátadáshoz, hálózatépítéshez és információterjesztéshez;
13. *Ipari vagy alkalmazott kutatás*: az Atv. 12. §-ának c) pontjában meghatározott ipari vagy alkalmazott kutatás;
14. *Kapcsolt vállalkozás*: a 800/2008. EK bizottsági rendelet I. melléklete szerinti kapcsolt vállalkozás;
15. *Kísérleti (pre-kompetitív) fejlesztés*: az Atv. 12. §-ának d) pontjában meghatározott kísérleti (pre-kompetitív) fejlesztés;
16. *Kis- és középvállalkozás*: az a vállalkozás, amely a támogatási kérelem benyújtásának időpontjában megfelel a 800/2008. EK bizottsági rendelet I. mellékletében meghatározott vállalkozások valamelyikének;
17. *Kutatás-fejlesztés*: az Atv. 12. §-ának b) pontjában meghatározott kutatás-fejlesztés (a továbbiakban: K+F);
18. *Kutatási szervezet*: olyan szervezet (például egyetem vagy kutatóintézet), amelynek – jogállásától és finanszírozási módjától függetlenül – elsődleges célja az alapkutatás, ipari kutatás és kísérleti fejlesztés folytatása és azok eredményeinek terjesztése tanítás, közzététel vagy technológiaátadás útján;
19. *K+F projekttámogatás*: alapkutatásra, ipari kutatásra vagy kísérleti fejlesztésre irányuló projekthez nyújtott támogatás;
20. *Közvetlenül a beruházási projekt által teremtett munkahely*: 800/2008. EK bizottsági rendelet 2. cikk 14. pontjában meghatározott feltételeknek megfelelő munkahely;
21. *Magasan képzett munkaerő*: a 800/2008. EK bizottsági rendelet 30. cikk 5. pontjában meghatározott fogalom;
22. *Nagyberuházás*: az a beruházás, amelyhez kapcsolódóan az elszámolható költség jelenértéken legalább 50 millió eurónak megfelelő forintösszeg; ennek meghatározásakor egyetlen beruházási projektnak kell tekinteni az egy vagy több adózó által egy 3*365 napos időszakon belül megkezdett, gazdaságilag oszthatatlan beruházásokat;
23. *Nehéz helyzetben lévő vállalkozás*: a 85/2004. (IV. 19.) Korm. rendelet 8. számú mellékletében meghatározott vállalkozás;
24. *Ösztönző hatású támogatás*: a 800/2008. EK bizottsági rendelet 8. cikkében meghatározott támogatás;
25. *Projekt*: meghatározott kutatás-fejlesztési feladat, technológiai innovációs folyamat végrehajtására irányuló tevékenység az abban érdekeltek által meghatározott terv alapján;
26. *Referencia alapkamláb*: a 85/2004. Korm. rendelet 1. § 20. pontjában meghatározott fogalom;
27. *Saját forrás*: a kedvezményezett által a fejlesztési programhoz igénybe vett állami támogatást nem tartalmazó forrás;
28. *Speciális képzés*: a 800/2008. EK bizottsági rendelet 38. cikkének 1) pontjában meghatározott képzés;

29. *Szén*: az Egyesült Nemzetek Európai Gazdasági Bizottsága által a szén tekintetében megállapított nemzetközi kodifikációs rendszer értelmében kiváló minőségű, közepes minőségű és gyenge minőségű A és B csoportba sorolt szén;

30. *Szervezési innováció*: új szervezési módszer alkalmazása a vállalkozás üzleti gyakorlatában, munkahelyi szervezetében vagy külső kapcsolataiban;

31. *Szinten tartást szolgáló eszköz*: az az eszköz, amely a kedvezményezett által már használt tárgyi eszközt, immateriális jószágot váltja ki anélkül, hogy a kiváltás az előállított termék, a nyújtott szolgáltatás, a termelési, illetve a szolgáltatási folyamat alapvető változását eredményezné;

32. *Szokásos piaci ár*: e rendelet alkalmazásában a társasági adóról és osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény 18. § (2) bekezdése szerint kiszámított ár;

33. *Támogatási intenzitás*: a támogatástartalom és a jelenértéken számított elszámolható költség hányadosa, százalékos formában kifejezve;

34. *Támogatástartalom*: a kedvezményezett számára nyújtott állami támogatásnak a 85/2004. (IV. 19.) Korm. rendelet 2. számú mellékletében foglalt módszer alapján kiszámolt értéke;

35. *Támogatott terület*: az EK Szerződés 87. cikk (3) bekezdés a) pontja szerint támogatott régiók: Észak-Magyarország, Észak-Alföld, Dél-Alföld, Dél-Dunántúl, Közép-Dunántúl, Nyugat-Dunántúl; az EK Szerződés 87. cikk (3) bekezdés c) pontja szerint támogatott régió: Közép-Magyarország;

36. *Technológiai innováció*: az Atv. 12. §-ának e) pontjában meghatározott technológiai innováció;

37. *Védett munkahely*: a 800/2008. EK bizottsági rendelet 2. cikk 21. pontjában meghatározott fogalom.

(2) A 2. § 9. pontjának alkalmazásában nem minősülnek eljárási innovációnak: kisebb változtatások vagy fejlesztések; a termelési vagy szolgáltatási képességek növelése olyan gyártási vagy logisztikai rendszerek hozzáadása révén, melyek nagyban hasonlítanak a már használatban lévőkhöz; egy eljárás használatának befejezése; az egyszerű tőkepótlás vagy tőkenövelés; a kizárólag az értékesítési árak megváltoztatásához köthető változások; az egyedi igényekhez igazítás; a rendszeres szezonális és ciklikus változások, valamint az új vagy jelentősen továbbfejlesztett termékekkel folytatott kereskedelem.

(3) A 2. § 18. pontjának alkalmazásában a kutatási szervezet megítélésekor figyelembe kell venni, hogy ezen szervezetek minden nyereséget ismét ilyen tevékenységekbe, eredményeik terjesztésébe vagy oktatásba fektetnek; azok a vállalkozások, melyek befolyással lehetnek adott kutatási szervezetre, így például a részvényesek vagy tagok, nem élveznek preferenciális hozzáférést a szervezet kutatási kapacitásaihoz vagy az általa elért kutatási eredményekhez.

(4) A 2. § 22. pontjának alkalmazásában a beruházás gazdasági oszthatatlanságának megállapításakor figyelembe kell venni a technikai, funkcionális és stratégiai kapcsolatokat, valamint a közvetlen földrajzi közelséget; ezt úgy kell meghatározni, hogy a kérelemben, illetve a bejelentésben szereplő beruházás elszámolható költségéhez hozzá kell adni és együttesen kell figyelembe venni az e beruházás megkezdése napját megelőző 3*365 napos időszakon belül megkezdett, olyan gazdaságilag oszthatatlan beruházások jelenértéken számított értékét, amely(ek)hez az adózó igénybe vett (igényelt) állami támogatást. A gazdasági oszthatatlanságot a tulajdonviszonyoktól függetlenül kell értékelni. Az euróra való átszámításra a támogatás odaítélésének időpontjakor érvényes árak és árfolyam, illetve azon nagyberuházási projektek esetében, amelyeknek – a 85/2004. (IV. 19.) Korm. rendelet szerinti – egyedi bejelentése szükséges, a bejelentés időpontjakor érvényes árak és árfolyam alkalmazandó.

(5) A 2. § 30. pontjának alkalmazásában nem minősülnek szervezési innovációnak: az üzleti gyakorlatban, a munkahelyi szervezetben vagy külső kapcsolatokban eszközölt olyan változtatások, amelyek a vállalkozáson belül már alkalmazott szervezési módszereken alapulnak, a vezetési stratégia megváltoztatása, a fúziók és felvásárlások, egy eljárás alkalmazásának beszüntetése, az egyszerű tőkepótlás vagy tőkenövelés, a kizárólag az értékesítési árak megváltoztatásához köthető változások, az egyedi igényekhez igazítás, a rendszeres szezonális és egyéb ciklikus változások, az új vagy jelentősen továbbfejlesztett termékekkel folytatott kereskedelem."

2. § (1) Az R. 3. §-ának i) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az Alapból nyújtható támogatások kategóriái és jogcímei:]

„i) regionális beruházási és foglalkoztatási támogatás a 800/2008. EK bizottsági rendeletben foglaltak alapján az Atv. 8. §-ának (1) bekezdése b) pontjában, ha a támogatást nem K+F projekthez nyújtják, d), f), g) pontjai, valamint a (2) bekezdés a), c) pontjaiban megjelölt jogcímei;”

- (2) Az R. 3. §-ának k)–l) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
[Az Alapból nyújtható támogatások kategóriái és jogcímei:]
 „k) képzési támogatás a 800/2008. EK bizottsági rendelet alapján az Atv. 8. §-ának (1) bekezdése d) pontjában, f) pontjában (a kutatás és a technológiai innováció emberi erőforrásainak fejlesztése, a kutatói utánpótlás és képzés, tehetséggondozás, a kutatói, oktatói továbbképzés támogatása esetében), g) pontjában (a hazai és külföldi tudományos és technológiai ismeretek megszerzése esetében), valamint a (2) bekezdés a), c) pontjaiban megjelölt jogcímek;
 l) pénzügyi válság kapcsán nyújtható átmeneti támogatás az Európai Bizottság N77/2009. számú határozata és a 85/2004. (IV. 19.) Korm. rendelet 23/A., 23/C. és 23/D. §-ai alapján az Atv. 8. §-ának (1) bekezdése a), c)–g) pontjai, valamint a (2) bekezdés a), c)–f) pontjaiban megjelölt jogcímek;”
- (3) Az R. 3. §-ának n) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
[Az Alapból nyújtható támogatások kategóriái és jogcímei:]
 „n) kis- és középvállalkozások részére tanácsadáshoz nyújtott támogatás a 800/2008. EK bizottsági rendelet alapján az Atv. 8. §-ának (1) bekezdése a), c) és g) pontjaiban, valamint a (2) bekezdés c) és d) pontjaiban megjelölt jogcímek;”
- (4) Az R. 3. §-a a következő o) ponttal egészül ki:
[Az Alapból nyújtható támogatások kategóriái és jogcímei:]
 „o) kis- és középvállalkozások vásárokon való részvételéhez nyújtott támogatás a 800/2008. EK bizottsági rendelet alapján az Atv. 8. §-ának (1) bekezdése a)–d), f) és g) pontjaiban, valamint a (2) bekezdés c) és e) pontjaiban megjelölt jogcímek.”

3. § Az R. 6. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezése lép:
 „(1) K+F projekt támogatás esetén az egyes projektekhez nyújtott, ugyanazon elszámolható költségekre vonatkozó, bármely támogatás intenzitása (konzorcium esetében konzorciumi tagonként) nem haladhatja meg a (2)–(4) bekezdésekben meghatározott mértékeket.”

4. § Az R. 28–29. §-a és az azt megelőző cím helyébe a következő rendelkezése lép:

„REGIONÁLIS TÁMOGATÁSOK

A regionális beruházási és foglalkoztatási támogatásokra vonatkozó szabályok

28. § (1) E rendelet alapján regionális beruházási támogatás csak abban az esetben nyújtható, ha a beruházás az alábbi célt szolgálja:

a) tárgyi eszközbe vagy immateriális javakba történő beruházás, amely új létesítmény létrehozásához, meglévő létesítmény bővítéséhez, egy létesítmény termelésének további új termékekkel történő diverzifikációjához vagy egy meglévő létesítmény termelési folyamatának alapvető megváltoztatásához kapcsolódik, vagy

b) egy létesítményhez közvetlenül kapcsolódó befektetett eszközök beszerzése, amennyiben a létesítmény bezárásra került vagy bezárásra került volna, ha nem vásárolták volna fel és az eszközöket független beruházó vásárolja meg.

(2) A támogatási intenzitás

a) a támogatástartalom és a tárgyi eszközökbe és immateriális javakba történő beruházás elszámolható költségeinek hányadosa százalékos formában kifejezve, illetve

b) közvetlenül a beruházási projekttel létrehozott munkahelyek esetén, a támogatástartalom és az új munkavállaló két éves becsült bérköltségének hányadosa százalékos formában kifejezve, vagy

c) az a) és a b) módszer együttes alkalmazásával kiszámított érték százalékos formában kifejezve, feltéve, hogy a támogatás nem lépi túl a kétfajta számítás alkalmazásából eredő támogatott számára kedvezőbb értéket.

(3) Az egyes (azonos elszámolható költségekkel rendelkező) projektekhez nyújtható, támogatás intenzitása nem haladhatja meg a 85/2004. (IV. 19.) Korm. rendelet 30. §-ának (1) bekezdésében meghatározott mértékeket.

(4) Nagyberuházás esetén a támogatási intenzitás a (3) bekezdés alapján meghatározott támogatási intenzitás

a) 100 százaléka, jelenértéken 50 millió eurónak megfelelő forintösszegig;

b) 50 százaléka, jelenértéken 50 és 100 millió eurónak megfelelő forintösszeg közötti részre;

c) 34 százaléka, a jelenértéken 100 millió eurónak megfelelő forintösszeg feletti részre.

(5) Amennyiben a pályázó a pályázat benyújtásakor

a) kisvállalkozásnak minősül, akkor – szállítási ágazat és nagyberuházás kivételével – a támogatási intenzitás 20 százalékponttal,

b) középvállalkozásnak minősül, akkor – szállítási ágazat és nagyberuházás kivételével – 10 százalékponttal növelt értéke a (3) bekezdésben meghatározott mértéknek.

(6) A vállalkozásnak nyújtott támogatásnak minősülő kockázati tőkejuttatás esetén a 85/2004. Korm. rendelet 6/A. §-a megfelelően alkalmazandó.

A támogatott beruházás elszámolható költségei

29. § (1) A támogatást a tárgyi vagy immateriális beruházási költségek, illetve létesítmény felvásárlása esetén a felvásárlás költségei alapján kell kiszámítani.

(2) Elszámolható költségek:

a) a beruházás célját szolgáló

aa) tárgyi eszköznek a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Sztv.) szerinti bekerülési értéke;

ab) tárgyi eszköz vételára létesítmény felvásárlásakor;

ac) immateriális javak közül a találmány, a szabadalom, a licenc és a know-how Sztv. szerinti bekerülési értéke, (a továbbiakban: támogatható immateriális javak);

ad) pénzügyi lízingszel kapcsolatos költségek;

ae) ingatlan bérletének költségei; vagy

b) a beruházás üzembe helyezését követő harmadik év végéig újonnan létrehozott munkakörökben foglalkoztatott munkavállalók – az Sztv. 79. §-a szerint elszámolható – személyi jellegű ráfordításának 24 havi összege, a munkakör létrehozásának napjától számítva.

(3) A (2) bekezdés a)–b) pontjában meghatározott elszámolható költségek részletes felsorolását a pályázati dokumentáció tartalmazza. A pályázati dokumentáció – a pályázati program céljainak megfelelően – az elszámolható költségek körét az (1)–(2) bekezdésben meghatározottaktól szűkebben is meghatározhatja.

(4) A támogatott beruházás kapcsán beszerzett eszköznek újnak kell lennie, kivéve a felvásárlás esetét, vagy amennyiben kis- és középvállalkozás részesül támogatásban. Felvásárlás, illetve kis- és középvállalkozás által vásárolt használt eszköz támogatása esetén a felvásárlás vagy az eszköz vásárlása kizárólag szokásos piaci áron történhet.

(5) A földterülettől és épülettől eltérő eszközök lízingjével kapcsolatos költségeket csak akkor lehet figyelembe venni, ha az pénzügyi lízing formájában valósul meg, és a szerződés tartalmazza az eszköznek a futamidő lejárt utáni megvásárlására vonatkozó kötelezettséget. Földterület és épületek bérlete esetén a beruházási projekt befejezésének várható időpontját követően a bérletnek nagyvállalatok esetében még legalább öt évig, míg kis- és középvállalkozások esetében három évig kell folytatódnia.”

5. § Az R. 31–33. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„31. § (1) A támogatás akkor vehető igénybe, amennyiben a kedvezményezett kötelezettséget vállal arra, hogy a beruházást annak befejezésétől (üzembe helyezés időpontjától) számított legalább öt évig – kis- és középvállalkozások esetében legalább három évig – fenntartja (kötelező üzemeltetési időszak) az érintett régióban.

(2) Az (1) bekezdésben megfogalmazott követelmény nem akadályozza a gyors technológiai változások miatt a meghatározott fenntartási időszak alatt korszerűtlenné vált üzem, illetve eszköz cseréjét, amennyiben a fenntartási időszak alatt a gazdasági tevékenység fenntartása az érintett régióban biztosított. A korszerűtlenné vált üzem, illetve eszköz és azok cseréjét követő fenntartási időszakban a kedvezményezett az üzem vagy az eszköz cseréjére támogatásban nem részesülhet.

(3) A támogatás akkor vehető igénybe, ha a kedvezményezett a tárgyi eszközök és az immateriális javak beszerzésekor, illetve felvásárlás esetén az elszámolható költségek legalább 25%-át saját forrásból biztosítja.

(4) Az elszámolható költséget szokásos piaci áron kell figyelembe venni, ha az a kedvezményezett és a vele kapcsolt vállalkozási viszonyban lévő személy között a szokásos piaci ártól eltérő áron kötött szerződés alapján merült fel.

(5) Az immateriális eszközök költségként csak akkor számolhatóak el, ha

a) kizárólag a regionális beruházási támogatásban részesülő létesítményben használják fel;

b) amortizálható eszköznek minősülnek;

c) piaci feltételek mellett olyan társaságtól szereztek be, amely felett a kedvezményezettnek külön jogszabály szerinti sem közvetlen, sem közvetett befolyása nincs;

d) a kedvezményezett immateriális eszközeként tartja nyilván azokat, a kedvezményezett tulajdonát képezik nagyvállalatok esetén legalább öt, kis- és középvállalkozások esetében legalább három éven keresztül.

(6) Nagyvállalatok esetében az immateriális javak aránya nem haladhatja meg az elszámolható költségek 50%-át.

(7) A beruházáshoz kapcsolódóan csak az annak megvalósításához feltétlenül szükséges ingatlan megvásárlásának költsége számolható el. Az ingatlan megvásárlása feltétlenül szükséges eseteinek körét a pályázati dokumentáció határozza meg.

(8) A támogatott beruházással létrehozott vagyon vagy beszerzett vagyonelem hasznosítására, illetve átruházására a Rendelet 18. § (8)–(9) bekezdésében meghatározott feltételek mellett kerülhet sor.

(9) Amennyiben a támogatás kiszámítása a bérköltségek alapján történik, a támogathatóság feltétele, hogy a munkahelyeket közvetlenül a beruházási projekt hozza létre, valamint a munkahelyeket a beruházás befejezésétől számított 3 éven belül létre kell hozni és a munkahelyeket legalább öt évig, kis- és középvállalkozások esetén 3 évig fenn kell tartani.

(10) Munkahelyteremtést szolgáló beruházás esetén a támogatás igénybevételének feltétele, hogy az újonnan létrehozott munkakörökben foglalkoztatott nettó munkavállalói létszám a kérelem (pályázat) benyújtását megelőző 12 hónap átlagában a kedvezményezett adott székhelyén, telephelyén, fióktelepén közvetlenül teljes munkaidőben alkalmazott személyek számához képest növekedjen. Az újonnan létrehozott munkakörök számának megállapításakor a részmunkaidős és az idegyermekes alkalmazottak – munkaidejükhöz mérten – a teljes munkaidőben alkalmazottak arányos törtrészének felelnek meg.

32. § (1) E rendelet alapján támogatás csak akkor ítélt meg, ha a kedvezményezett még a beruházással kapcsolatos munkálatok vagy tevékenységek megkezdése előtt a támogatás iránti kérelmét benyújtja. Egyedi támogatás megítélését megelőzően nagyvállalkozások esetében a fentiekben kívül a kedvezményezettek kötelesek bizonyítani azt, hogy az alábbiak közül legalább egy kritérium teljesül:

- a) a támogatás következtében lényegesen megnövekszik a projekt mérete,
- b) a támogatás következtében lényegesen kiszélesedik a tevékenység köre,
- c) a támogatás összegénél lényegesen nagyobb mértékben növekszik a kedvezményezett által a projektekre fordítandó teljes összeg,
- d) a támogatás következtében lényegesen felgyorsult a projekt végrehajtási üteme,
- e) vagy regionális beruházási támogatás esetében a beruházás a támogatás hiányában nem az érintett támogatott régióban valósult volna meg.

(2) Regionális beruházási támogatás nem nyújtható e rendelet alapján azon beruházásokhoz, amelyek esetében a pályázati program közzététele előtt merültek fel költségek.

(3) Nem nyújtható támogatás továbbá az alábbi költségekre:

- a) a szinten tartást szolgáló tárgyi eszközök bekerülési értéke, illetve vételára létesítmény felvásárlásakor;
- b) a korábban már használatba vett olyan tárgyi eszköz bekerülési értéke, amelynek alapján a kedvezményezett, más gazdasági társaság vagy egyéni vállalkozó támogatást vett igénybe;
- c) olyan tárgyi eszköz bekerülési értéke, amelyet a kedvezményezett csődeljárás vagy felszámolás alatt álló társaságtól szerzett be;
- d) személygépkocsi bekerülési értéke;
- e) szállítási ágazatban a szállító berendezések (gördülő eszközök) bekerülési értéke.

33. § (1) A támogatott beruházások megkezdése időpontjának az alábbi időpontok minősülnek:

- a) építési tevékenységet tartalmazó beruházás esetén:
 - aa) az építési naplóba történt első bejegyzés időpontja (építési naplóval igazolva),
 - ab) olyan építési jellegű munkák esetében, ahol építési napló vezetése nem kötelező, ott a kivitelezői szerződés alapján a kivitelező nyilatkozata a munkálatok megkezdésére vonatkozóan;
 - b) gép, berendezés, anyag, termék beszerzését tartalmazó beruházás esetén az első beszerzendő gép, berendezés, anyag, termék stb. megrendelése;
 - c) egyéb tevékenységhez kapcsolódó beruházás esetén, amennyiben a szerződésköttést megelőzően megrendelésre kerül sor, ennek időpontja, előzetes megrendelés hiányában pedig a megvalósításra megkötött első szerződés létrejöttének napja;
 - d) amennyiben a pályázatban ismertetett beruházást több célterületre (építés, gépbeszerzés vagy egyéb) kiterjedően valósítják meg, a beruházás megkezdésének időpontja az egyes célterületeknek megfelelő tevékenységek kezdési időpontjai közül a legkorábbi időpont.

(2) A beruházás előkészítő tanulmányok megrendelése, elkészítése nem minősül a fejlesztés, beruházás (1) bekezdésben meghatározott megkezdésének.”

6. § Az R. 39. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„39. § (1) Képzési támogatást általános és speciális képzéshez lehet nyújtani.

(2) E rendelet alapján képzési támogatás a kedvezményezettel munkaviszonyban álló munkavállalók képzéséhez nyújtható.

(3) Elszámolható költségek:

- a) az oktatók személyi jellegű költségei,
- b) az oktatók és képzésben részt vevők utazási költségei, beleértve a szállásköltségeket is,
- c) egyéb folyó költségek, úgymint a projekthez közvetlenül kapcsolódó anyagok, fogyóeszközök,
- d) az eszközök és berendezések amortizációja, olyan mértékben, amennyire azokat kizárólag a képzési projekt céljaira használják,
- e) a képzési projekttel kapcsolatos tanácsadói szolgáltatások költségei,
- f) a képzésben részt vevők személyi jellegű költségei és elszámolható általános közvetett költségek (adminisztrációs költségek, bérleti díj, rezsi-költségek) az a)–e) pontban felsorolt egyéb elszámolható költségek összegével egyező összegig. Csak a képzésben ténylegesen eltöltött idő vehető számításba, az ebből termelésben eltöltött idő vagy annak megfelelője levonása után.

(4) Az elszámolható költségeket dokumentált bizonyítékokkal kell alátámasztani, áttekinthetően és tételesen részletezve.

(5) Az egyes (azonos elszámolható költségekkel rendelkező) projektekhez nyújtható, bármely államháztartási forrásból származó összes támogatás – beleértve a projekthez nyújtott csekély összegű támogatásokat is – intenzitása nem haladhatja meg a (6)–(7) bekezdésben meghatározott mértékeket.

(6) A maximális támogatási intenzitás

- a) általános képzés esetén az elszámolható költségek 60%-a;
- b) speciális képzés esetén az elszámolható költségek 25%-a.

(7) A (6) bekezdésben meghatározott maximális támogatási intenzitás azonban az elszámolható költségek 80%-ának megfelelő maximális támogatási intenzitásig növelhető 10 százalékponttal, ha a támogatást közép-vállalkozásoknak, és 20 százalékponttal, ha a támogatást kisvállalkozásnak nyújtják.

(8) Ha valamely támogatási projektben mind speciális, mind általános képzési összetevők szerepelnek, amelyek a képzés támogatási intenzitásának a kiszámítása céljából egymástól nem választhatók el, vagy ha a támogatási projektben szereplő képzés speciális, illetve általános jellege nem állapítható meg, a (6) bekezdés b) pontja szerinti speciális képzésre vonatkozó támogatási intenzitásokat kell alkalmazni.”

7. § Az R. a következő 40/A–40/C. §-okkal és az azt megelőző címmel egészül ki:

„AZ ÁTMENETI TÁMOGATÁSOKRA VONATKOZÓ RENDELKEZÉSEK

40/A. § (1) A pénzügyi válság kapcsán nyújtott átmeneti támogatásnak (a továbbiakban: átmeneti támogatás) elő kell segítenie, hogy a támogatások eredményeként a K+F és innovációs tevékenységek köre a támogatott vállalkozás esetében ne csökkenjen.

(2) Az átmeneti támogatásként nyújtott összes támogatás támogatástartalma vállalkozásonként nem haladhatja meg az ötszázezer eurónak megfelelő forintösszeget, figyelemmel a (3) bekezdésben foglaltakra.

(3) A több részletben fizetendő támogatást az odaítélése időpontjában érvényes értékre kell diszkontálni.

(4) Egy vállalkozásnak 2008. január 1-je és 2010. december 31-e között odaítélt, a jelen § hatálya alá tartozó, és csekély összegű támogatás támogatástartalma együttesen nem haladhatja meg az ötszázezer eurónak megfelelő forintösszeget.

(5) Azonos elszámolható költségek tekintetében az átmeneti támogatás nem kumulálható csekély összegű támogatással.

(6) Azonos elszámolható költségek tekintetében az átmeneti támogatás nem kumulálható állami támogatással, ha az ilyen jellegű kumuláció olyan támogatási intenzitást eredményezne, amely túllépi az adott állami támogatásra vonatkozóan rögzített támogatási intenzitást.

(7) Átmeneti támogatás nem nyújtható

- a) a 104/2000/EK tanácsi rendelet hatálya alá tartozó, halászathoz vagy akvakultúrához kapcsolódó tevékenységet végző vállalkozásnak;
- b) az Európai Közösséget létrehozó Szerződés I. Mellékletében felsorolt mezőgazdasági termékek elsődleges termelésével foglalkozó vállalkozásoknak;
- c) az Európai Közösséget létrehozó Szerződés I. Mellékletében felsorolt mezőgazdasági termékek feldolgozásában és forgalmazásában tevékeny vállalkozásoknak:
 - (i) amennyiben a támogatás összege az elsődleges termelőktől beszerzett vagy az érintett vállalkozások által forgalmazott ilyen termékek ára vagy mennyisége alapján kerül rögzítésre;
 - (ii) amennyiben a támogatás az elsődleges termelőknek történő teljes vagy részleges továbbítástól függ;

d) harmadik országokba vagy tagállamokba irányuló exporttal kapcsolatos tevékenységekhez, nevezetesen amikor a támogatás mértéke az exportált mennyiségekhez közvetlenül kapcsolódik; illetve értékesítési hálózat kialakításához és működtetéséhez, vagy exporttevékenységgel összefüggésben felmerülő egyéb folyó kiadásokhoz kapcsolódik;

e) amennyiben az átmeneti támogatás az importárak helyett hazai áru használatától függ.

(8) Átmeneti támogatással csak olyan vállalkozás támogatható, amely 2008. július 1-jén nem minősült nehéz helyzetben lévő vállalkozásnak.

(9) A támogatás nyújtását megelőzően a vállalkozás írásban tájékoztatja a támogatást nyújtót az e § alapján, illetve csekély összegű támogatás formájában 2008. január 1-jét követően neki odaítélt támogatásokról és a még el nem bíralt támogatási kérelmeiről.

(10) A támogatást nyújtó kötelessége, hogy felhívja a kedvezményezett figyelmét arra, hogy pénzügyi válság kapcsán nyújtható átmeneti támogatásban részesült, és egy vállalkozásnak 2008. január 1-je és 2010. december 31-e között odaítélt, a jelen § hatálya alá tartozó és csekély összegű támogatás támogatástartalma együttesen nem haladhatja meg az ötszázezer eurónak megfelelő forintösszeget.

(11) A kedvezményezett köteles, az átmeneti támogatáshoz kapcsolódó minden iratot az odaítélést követő tíz évig megőrizni és a támogatást nyújtó ilyen irányú felhívása esetén köteles azokat bemutatni.

A KIS- ÉS KÖZÉPVÁLLALKOZÁSOK RÉSZÉRE TANÁCSADÁSHOZ NYÚJTHATÓ TÁMOGATÁSOKRA VONATKOZÓ SZABÁLYOK

40/B. § (1) E rendelet alapján a külső tanácsadók által nyújtott szolgáltatások tanácsadói költségei támogathatók. A maximális támogatási intenzitás 50 százalék.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott szolgáltatás nem lehet folyamatos, visszatérő tevékenység, és nem kapcsolódhat a vállalkozás szokásos működési költségeihez, úgymint folyamatos adótanácsadás, rendszeres jogi szolgáltatás vagy hirdetés.

A KIS- ÉS KÖZÉPVÁLLALKOZÁSOK VÁSÁROKON VALÓ RÉSZVÉTELÉHEZ NYÚJTHATÓ TÁMOGATÁSOKRA VONATKOZÓ SZABÁLYOK

40/C. § (1) E rendelet alapján vásárokon, kiállításokon való részvételre kizárólag kis- és középvállalkozások részére, az adott kiállításon, vásáron való első megjelenéshez nyújtható támogatás.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott tevékenység tekintetében elszámolható költségek kizárólag a kiállító helyiség bérlete, kialakítása és működtetése költsége.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott tevékenységre nyújtható maximális támogatási intenzitás maximum 50 százalék."

8. § Az R. 41. § b) pontja helyébe a következő rendelkezése lép:

[Nem nyújtható támogatás:]

„b) csőd-, felszámolási eljárás vagy végelszámolás alatt álló szervezetnek és nehéz helyzetben lévő vállalkozásnak.”

9. § Az R. a következő 43/A. §-sal egészül ki:

„43/A. § (1) A 800/2008. EK bizottsági rendelet alapján nem nyújtható támogatás:

a) a 800/2008. EK bizottsági rendelet 1. cikk (2) bekezdésében foglalt tevékenységekhez,

b) a 800/2008. EK bizottsági rendelet 1. cikk (3) bekezdés a) pontjában foglalt tevékenységekhez az alábbi kivételekkel:

ba) képzési támogatás,

c) a 800/2008. EK bizottsági rendelet 1. cikk (3) bekezdés b) pontjában foglalt tevékenységekhez az alábbi kivételekkel:

ca) képzési támogatás,

d) a 800/2008. EK bizottsági rendelet 1. cikk (3) bekezdés c) pontjában foglalt tevékenységekhez,

e) a 800/2008. EK bizottsági rendelet 1. cikk (3) bekezdés d) pontjában foglalt tevékenységekhez az alábbi kivételekkel:

ea) képzési támogatás,

f) a 800/2008. EK bizottsági rendelet 1. cikk (3) bekezdés e)–g) pontjában foglalt tevékenységekhez regionális támogatás,

g) a 800/2008. EK bizottsági rendelet 1. cikk (4) bekezdésében meghatározott célra,

h) a 800/2008. EK bizottsági rendelet 1. cikk (6) bekezdésében meghatározott támogatásokra.

(2) A 800/2008. EK bizottsági rendelet alapján csak ösztönző hatású támogatás nyújtható.”

- 10. §** Az R. 44. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(3) E rendeletben meghatározott támogatások tekintetében – a 40/A. §-ban foglalt átmeneti támogatásokat kivéve – döntés 2013. december 31-ig hozható.”
- 11. §** Az R. 44. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(6) E rendelet
– az EK-Szerződés 87. és 88. cikke alkalmazásában a támogatások bizonyos fajtáinak a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánításáról szóló 800/2008. EK bizottsági rendelet (HL 214/3 2008.08.09. 3–47. o.);
– az EK-Szerződés 87. és 88. cikkeiben foglaltaknak a csekély összegű támogatásokra való alkalmazásáról szóló 1998/2006/EK bizottsági rendelet (HL L 379. 2006.12.28. 5. o.);
– a kutatáshoz, fejlesztéshez és innovációhoz nyújtott állami támogatások közösségi keretszabály (HL C 323; 2006.12.30.)
hatálya alá tartozó támogatást tartalmaz.”
- 12. §** (1) Ez a rendelet a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba és kihirdetését követő 9. napon hatályát veszti.
(2) Hatályát veszti az R. 27. §-a, a 30. §-a, valamint a 34–38. §-a.
(3) Az R. 3. § a)–h), j) és m) pontjaiban a „jogcímen nyújtható” szövegrész helyébe a „jogcímek” szöveg lép.

Bajnai Gordon s. k.,
miniszterelnök

**A Kormány 231/2009. (X. 16.) Korm. rendelete
a Balassi Intézet létrehozásáról szóló 309/2006. (XII. 23.) Korm. rendeletnek,
valamint a Kulturális Örökségvédelmi Hivatalról szóló 308/2006. (XII. 23.) Korm. rendeletnek
a költségvetési szervek jogállásáról és gazdálkodásáról szóló 2008. évi CV. törvénnyel összefüggő
módosításáról**

A Kormány az Alkotmány 35. § (2) bekezdésében megállapított eredeti jogalkotói hatáskörében, az Alkotmány 40. § (3) bekezdésében foglalt feladatkörében eljárva, valamint a kulturális örökség védelméről szóló 2001. évi LXIV. törvény 93. § (1) bekezdés b) pontjában, a mozgóképről szóló 2004. évi II. törvény 37. §-ának (4) bekezdésében, valamint az előadó-művészeti szervezetek támogatásáról és sajátos foglalkoztatási szabályairól szóló 2008. évi XCIX. törvény 47. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltak alapján a következőket rendeli el:

- 1. §** A Kulturális Örökségvédelmi Hivatalról szóló 308/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet 2. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(2) A Kulturális Örökségvédelmi Hivatal önállóan működő és gazdálkodó közhatalmi központi költségvetési szerv.”
- 2. §** A Balassi Intézet létrehozásáról szóló 309/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet (a továbbiakban: R.) 2. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(2) A Balassi Intézet önállóan működő és gazdálkodó közszolgáltató központi költségvetési szerv.”
- 3. §** A R. 4. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(1) A külföldi kulturális intézetek kulturális, tudományos és oktatási célokat szolgáló intézmények, amelyek irányítását a miniszter – a (2) bekezdésben meghatározottak vonatkozásában a külügyminiszterrel együttműködve – a Balassi Intézet útján látja el. A külföldi kulturális intézet általános diplomáciai irányítását a Külügyminisztérium látja el.”
- 4. §** (1) Ez a rendelet a kihirdetését követő 3. napon lép hatályba.
(2) Ez a rendelet a hatálybalépését követő napon hatályát veszti.

Bajnai Gordon s. k.,
miniszterelnök

**A Kormány 232/2009. (X. 16.) Korm. rendelete
az egészségügyi szolgáltatások Egészségbiztosítási Alapból történő finanszírozásának
részletes szabályairól szóló 43/1999. (III. 3.) Korm. rendelet módosításáról**

A Kormány a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény 83. § (2) bekezdés a) pontjában foglalt felhatalmazás alapján, az Alkotmány 35. § (1) bekezdés b) pontjában megállapított feladatkörében eljárva a következőket rendeli el:

- 1. §** Az egészségügyi szolgáltatások Egészségbiztosítási Alapból történő finanszírozásának részletes szabályairól szóló 43/1999. (III. 3.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Kr.) 27. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
- „27. § (1) A finanszírozási szerződésben meghatározható a szolgáltató által nyújtható szolgáltatások köre, a szolgáltatásvolumen, a teljesítményvolumen, a teljesítés időbeli ütemezése és a többletteljesítmény elszámolásának feltételei és mértéke.
- (2) A teljesítményvolumen (a továbbiakban: TVK) a járóbeteg-szakellátásra – ideértve a 32. § szerinti CT, MRI vizsgálatokat is –, az aktív fekvőbeteg-szakellátásra vonatkozóan éves szinten, illetve időarányosan, – az ellátási igények 28. számú mellékletben meghatározott országos szezonális index szerinti változásának figyelembevételével – havi bontásban kell meghatározni.
- (3) A (2) bekezdés szerinti TVK megállapításának alapját – ide nem értve a 29/A. § (1) bekezdése szerinti orvosi klinikai és mikrobiológiai laboratóriumi vizsgálatokat – a 2007. október 1-jétől 2008. szeptember 30-áig terjedő időszakra a szolgáltató, vagy az adott szolgáltatás tekintetében a szolgáltató jogelődje által jelentett és elszámolható, a finanszírozásra vonatkozó szabályok változásának teljesítményre gyakorolt hatásával korrigált teljesítmény mennyisége (a továbbiakban: bázisteljesítmény) képezi. A járóbeteg-szakellátást és az aktív fekvőbeteg-szakellátást nyújtó szolgáltatók részére a tárgyidőszakra vonatkozó TVK a 28. számú mellékletben meghatározott országos teljesítményvolumen terhére, a bázisteljesítményük arányában kerül megállapításra.
- (4) A Kr. 29/A. § (1) bekezdése szerinti orvosi klinikai laboratóriumi és mikrobiológiai vizsgálatok esetében az országos teljesítményvolumen a laboratóriumi ellátás 5. számú melléklet szerinti előirányzat szolgáltatásvolumen szerződés alapján történő finanszírozás fedezetével csökkentett összegének 70 százaléka alapján meghatározott mennyiség. Orvosi klinikai laboratóriumi és mikrobiológiai ellátást nyújtó egészségügyi szolgáltatók részére a tárgyidőszakra vonatkozó TVK az országos teljesítményvolumen terhére a (3) bekezdés szerinti bázisteljesítményük arányában kerül megállapításra.
- (5) A tárgyidőszakra vonatkozó TVK megállapítása a járóbeteg-szakellátás körébe tartozó,
- a népegészségügyi program keretében külön jogszabály szerint végzett 42400 kódszámú mammográfiai szűrés és a 42700 kódszámú nőgyógyászati citológiai szűrővizsgálat,
 - a külön jogszabály szerinti újszülöttkori örökítő anyagcsere-betegségek szűrése,
 - az R-ben meghatározott 29700 kódszámú boncolás teljes belszervi vizsgálattal, a 29703 kódszámú boncolás problémaorientált, részleges belszervi vizsgálatokkal, a 29704 kódszámú boncolás mellőzésekor végzett tevékenység és a 29790 kódszámú boncolás utáni szövettani vizsgálat tevékenységek,
 - a szolgáltatásvolumenre kötött szerződés szerint finanszírozott ellátások, és
 - a 29/A. § (1) bekezdése szerinti orvosi klinikai és mikrobiológiai laboratóriumi vizsgálatok kivételével történik.
- (6) Az orvosi klinikai és mikrobiológiai laboratóriumi vizsgálatok esetében a TVK megállapítása az R. 2. számú mellékletében külön jelzéssel ellátott molekuláris diagnosztikai vizsgálatokra az egészségügyi miniszter által meghatározott keret mértékéig kötött szolgáltatásvolumen szerződés alapján finanszírozott ellátások kivételével történik.
- (7) A tárgyidőszakra vonatkozó TVK megállapítása a finanszírozási szempontból aktív fekvőbeteg-szakellátásnak minősülő
- szülés mint esemény,
 - újszülöttek első ellátási eseményéért járó súlyszám érték azon része, amely a komplikációmentes 2499 g születési súly feletti újszülött ellátásáért elszámolható,
 - boncolás, és
 - szolgáltatásvolumenre kötött szerződés szerint finanszírozott ellátások kivételével történik.
- (8) A tárgyidőszakra megállapított TVK-t a tárgyidőszak szerinti hónapokra vonatkozóan jelentett szolgáltatói teljesítmények elszámolásában kell alkalmazni.”

2. § (1) A Kr. 27/A. § (1)–(2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A 27. § szerinti TVK-t módosítani kell:

- a) az egészségügyi ellátórendszer fejlesztéséről szóló 2006. évi CXXXII. törvény (a továbbiakban: Eftv.) és az egészségügyi ellátórendszer fejlesztéséről szóló 2006. évi CXXXII. törvény végrehajtásáról szóló 337/2008. (XII. 30.) Korm. rendelet alapján engedélyezett aktív fekvőbeteg-szakellátási kapacitás egynapos ellátási, illetőleg járóbeteg-szakellátási kapacitássá, vagy krónikus fekvőbeteg-szakellátásra történő átcsoportosítása esetén,
- b) az Eftv. alapján történt többletkapacitás befogadás esetén, kivéve a TVK terhére történt többletkapacitás befogadást,
- c) az Eftv. 4. §-a szerinti eljárásban történő feladatváltás esetén,
- d) az ellátási terület Eftv. alapján történő módosításával, kivéve, ha a felek az Eftv. 5/B. § (1) bekezdése szerinti megállapodásukban úgy rendelkeznek, hogy a TVK ne kerüljön módosításra,
- e) a finanszírozásra vonatkozó szabályok változásának teljesítményre gyakorolt hatásával, kivéve, ha jogszabály másként rendelkezik,
- f) váratlan esemény vagy előre nem látható módon bekövetkezett ellátási szükséglet esetén az egészségügyi miniszter és a pénzügyminiszter döntése szerinti teljesítménymennyiséggel,
- g) az egészségügyi miniszter jóváhagyása alapján a kihasználatlan TVK szolgáltatók közötti felosztásával, valamint adott szolgáltatás igénybevételének változása alapján az érintett szolgáltatók közötti átcsoportosításával,
- h) az Eftv. 2. § (3)–(5) bekezdése szerinti szerződéskötés, illetve megállapodás esetén,
- i) az Eftv. 6. § (3) bekezdése szerinti megállapodás tartalma szerinti teljesítménymennyiséggel.

(2) Az aktív fekvőbeteg-szakellátásra lekötött kapacitás krónikus fekvőbeteg-szakellátásra történő átcsoportosítása esetén az aktív fekvőbeteg-szakellátási TVK-t az átcsoportosított kapacitásra jutó TVK 50%-ával kell csökkenteni, és a TVK másik 50%-a szerinti finanszírozási összegnek megfelelő mértékben növelni kell a krónikus fekvőbeteg-szakellátás 5. számú melléklet szerinti előírányzatát.”

(2) A Kr. 27/A. § (4)–(7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) TVK módosítást igénylő kapacitásváltozás esetén annak módosítása a változással érintett szakma szerinti TVK egy kapacitásegységre jutó mennyisége alapján történik. Amennyiben a szolgáltató nem rendelkezett az adott szakmában kapacitással, a TVK módosításánál az egy kapacitásegységre jutó szakma szerinti országos átlagot kell figyelembe venni.

(5) Az (1) bekezdés h) pontja alapján a feladatra jutó TVK mértékével kell módosítani, illetve megállapítani a feladatváltással érintett szolgáltatók TVK-ját.

(6) Amennyiben az ellátási terület változása TVK módosítást igényel, a TVK átcsoportosítás a változással érintett ellátási terület lakosai által a szolgáltatások igénybevétele szerinti bázisteljesítmény arányában történik.

(7) Amennyiben a szolgáltató személyi, illetve tárgyi feltételek hiányában átmenetileg nem tudja teljesíteni a szerződésben vállalt ellátási kötelezettségét, a szolgáltató fenntartója a szolgáltatás nyújtását átmenetileg teljesítő szolgáltató fenntartójával megállapodik a TVK átmeneti átcsoportosításában, illetve rendelkezik a saját fenntartásában lévő intézmények közötti átcsoportosításáról. Megállapodás, illetve fenntartói rendelkezés hiányában a finanszírozó a szerződésben vállalt ellátási kötelezettség teljesítésének elmaradásával érintett feladatra jutó TVK-t átcsoportosítja.”

(3) A Kr. 27/A. §-a a következő új (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) Amennyiben váratlan esemény vagy előre nem látható módon bekövetkezett ellátási szükséglet többletkapacitás-bevonási igény nélküli teljesítményvolumen-növekedéssel jár, az egészségügyi miniszter az illetékes regionális tisztifőorvos kérelme alapján a 28. számú melléklet szerinti tartalék terhére engedélyezheti az ennek megfelelő, országos alapidjával történő díjazás kifizetését. Amennyiben a tartalékban meghatározott forrás túllépése szükséges, az egészségügyi miniszter döntéséhez a pénzügyminiszter hozzájárulása szükséges.”

3. § A Kr. 27/B. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„27/B. § (1) A szolgáltató a TVK felhasználása során a szerződés szerinti ellátási kötelezettségeit az a)–e) pont szerint meghatározott prioritási sorrend figyelembevételével köteles teljesíteni:

- a) a működési engedélye szerinti szakmai kompetencia (a továbbiakban: szakmai kompetencia) körébe tartozó sürgősségi ellátások,
- b) szakmai kompetencia és az Eftv. szerinti területi ellátási kötelezettség körébe tartozó progresszív ellátások,
- c) szakmai kompetencia és az Eftv. szerinti területi ellátási kötelezettség körébe tartozó nem progresszív ellátások,

d) szakmai kompetencia körébe tartozó, az Eftv. szerinti területi ellátási kötelezettséget meghaladó progresszív ellátások,

e) szakmai kompetencia körébe tartozó, az Eftv. szerinti területi ellátási kötelezettséget meghaladó nem progresszív ellátások.

(2) Az R. 9. számú mellékletében meghatározott, a járóbeteg-szakellátás keretében végezhető egynapos sebészeti beavatkozásokat a járóbeteg-szakellátást is végző fekvőbeteg-szakellátást nyújtó egészségügyi szolgáltató jelentheti a járóbeteg-szakellátására megállapított TVK terhére, amennyiben megfelel a külön jogszabályban meghatározott szakmai feltételeknek. Az OEP a szolgáltató által jelentett beavatkozásokat a szerződésben rögzített minőségbiztosítási feltételek teljesítése mellett, a szerződésben elkülönített teljesítményvolumen mértékéig számolja el."

4. § A Kr. 28. § (1)–(3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az OEP havonta legfeljebb a tárgyidőszakra megállapított TVK-nak a tárgyhónapig számolt, havi bontás szerinti időarányos része és a tárgyhónapot megelőző hónapig felhasznált TVK közötti különbözetnek megfelelő mértékű teljesítményt számol el a teljesítményegység 6. § (2) bekezdés b) pontja szerinti forintértékkel.

(2) A 27. § (5) bekezdés a)–d) pontja szerinti járóbeteg-szakellátási és (7) bekezdése szerinti aktív fekvőbeteg-szakellátási szolgáltatások, valamint a szolgáltatásvolumenre kötött szerződés szerinti szolgáltatások teljesítményének elszámolása a teljesítményegység 6. § (2) bekezdés b) pontja szerinti forintértékkel történik.

(3) A 29/A. § (1) bekezdése szerinti orvosi klinikai és mikrobiológiai laboratóriumi vizsgálatok esetében a szolgáltató a tárgyhavi TVK-t meghaladó teljesítménye után a laboratóriumi ellátás 5. számú melléklet szerinti előírászat alapján megállapított tárgyhavi finanszírozási keretnek még fel nem használt összege, és a TVK-t meghaladó országos teljesítmények hányadosa szerinti forintértékkel számolt díjazásra jogosult."

5. § (1) A Kr. 5. számú melléklete a 41. sort követően a következő 41/A. sorral egészül ki:

„41/A. egyszeri októberi hóközi kifizetés 4 500,0"

(2) A Kr. 5. számú melléklete 24. sorában a „13 550,0” szövegrész helyébe a „9 050,0” szöveg, 42. sorában az „514 215,1” szövegrész helyébe az „518 715,1” szöveg lép.

(3) A Kr. 28. számú melléklete helyébe e rendelet melléklete lép.

6. § (1) Ez a rendelet – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

(2) E rendelet 1–4. §-a, 5. § (3) bekezdése, e § (3) és (6)–(7) bekezdése, valamint e rendelet melléklete 2009. november 1-jén lép hatályba.

(3) A Kr. e rendelet 1. §-ával megállapított 27. §-a, e rendelet 2. §-ával megállapított 27/A. § (1)–(2) bekezdése, valamint (4)–(7) bekezdése, e rendelet 3. §-ával megállapított 27/B. §-a, és e rendelet 4. §-ával megállapított 28. § (1)–(3) bekezdése szerinti rendelkezéseket első alkalommal a 2009. november 1-jét követő teljesítmények elszámolására kell alkalmazni.

(4) A járóbeteg-szakellátás és az aktív fekvőbeteg-szakellátás esetében 2009. évben az október havi finanszírozási keret kiegészítésére az egészségügyi miniszter által a pénzügyminiszter egyetértésével biztosított, a Kr. e rendelet 5. § (1) bekezdése szerint módosított 5. számú melléklet 41/A. sora szerinti előírászat szolgáltatók közötti felosztása a tárgyhavi finanszírozási keret terhére elszámolt, előre meghatározott alapdíjjal finanszírozott teljesítmények arányában történik.

(5) A (4) bekezdés szerinti felosztásnál

a) az országos feladatkörű speciális intézetek és a súlyponti kórházak esetében, és

b) a 24 órás, folyamatos betegfelvételt biztosító SO1 vagy SO2 szintű sürgősségi ellátást nyújtó szolgáltatók esetében, és

c) a Kr. 27. § (7) bekezdés a)–c) pontja szerinti szolgáltatást nyújtó szolgáltatók esetében, és

d) az önálló járóbeteg-szakellátást nyújtó szolgáltatók esetében, amelyek minimálisan az alapszakmákkal és képződiagnosztikával rendelkeznek, és a laboratóriumi ellátásokat saját maguk vagy közreműködő igénybevételel végzik, és a rendelkezésre állási idejük szakmánként a heti 20 órát meghaladja, és

e) a kizárólag járóbeteg-szakellátást és krónikus fekvőbeteg-szakellátást nyújtó szolgáltatók esetében, amelyek megfelelnek a d) pont szerinti feltételeknek,

a teljesítményük tíz százalékkal növelt összegét kell figyelembe venni. A teljesítménynövelés csak egy jogcímen vehető figyelembe.

- (6) Hatályát veszti az egészségügyi ellátórendszer fejlesztéséről szóló 2006. évi CXXXII. törvény végrehajtásáról szóló 337/2008. (XII. 30.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Vhr.) 4. § (4) bekezdése.
- (7) A Vhr. 8. § (6) bekezdésében, 9. § (4) bekezdés d) pontjában és 11. § (5) bekezdés f) pontjában az „előre meghatározott alapidíjjal finanszírozott teljesítmény” szövegrész helyébe a „teljesítményvolumen” szöveg lép.
- (8) Ez a rendelet 2010. január 1-jén hatályát veszti.

Bajnai Gordon s. k.,
miniszterelnök

Melléklet a 232/2009. (X. 16.) Korm. rendelethez
„28. számú melléklet a 43/1999. (III. 3.) Korm. rendelethez

2010. évre vonatkozó TVK keretek

- A járóbeteg-szakellátás – ideértve a CT-MRI vizsgálatokat is – 2009. november és 2010. szeptember közötti teljesítési időszakra vonatkozó országos TVK keretének mértéke: 63 158 333 333 pontszám.
- Az aktív fekvőbeteg-szakellátás 2009. november és 2010. szeptember közötti teljesítési időszakra vonatkozó országos TVK keretének mértéke: 1 833 337 súlyszám.
Az 1. és 2. pont szerinti országos TVK keret 4 százaléka tartalékot képez, amely a folyamatos ellátás biztosítása, vagy egyéb ellátási érdekből az egészségügyi miniszter által engedélyezett finanszírozás fedezetére szolgál.
- Az egyes ellátási formák országos szezonális indexe:

Hónap	Aktív fekvőbeteg-szakellátás	Járóbeteg-szakellátás
október	8,64%	8,03%
november	8,58%	8,26%
december	9,06%	7,10%
január	7,83%	7,77%
február	8,02%	7,97%
március	8,79%	9,40%
április	8,56%	9,54%
május	8,41%	9,38%
június	8,28%	8,82%
július	8,37%	8,63%
augusztus	7,38%	7,19%
szeptember	8,08%	7,91%

V. A Kormány tagjainak rendeletei

A földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter 136/2009. (X. 16.) FVM rendelete az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból a mezőgazdasági termékek értéknöveléséhez nyújtandó támogatások részletes feltételeiről szóló 47/2008. (IV. 17.) FVM rendelet módosításáról

A mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény 81. § (3) bekezdés a) pontjában kapott felhatalmazás alapján, a földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter feladat- és hatásköréről szóló 162/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 1. § a) pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

- 1. §** Az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból a mezőgazdasági termékek értéknöveléséhez nyújtandó támogatások részletes feltételeiről szóló 47/2008. (IV. 17.) FVM rendelet (a továbbiakban: R.) 2. § (1) bekezdés 6. pontja helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg az R. 2. § (1) bekezdése a következő új 7–8. ponttal egészül ki:
[E rendelet alkalmazásában:]
„6. *Szerződés:* az Európai Közösséget létrehozó szerződés;
7. *árbevétel-arányos üzemi jövedelmezőség:* az üzemi tevékenység eredménye és az árbevétel hányadosa;
8. *pályázati felhívás:* az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból a Helyi Vidékfejlesztési Stratégiák LEADER fejezetének végrehajtásához nyújtandó támogatások részletes feltételeiről szóló 122/2009. (IX. 17.) FVM rendelet alapján meghirdetett pályázati felhívás.”
- 2. §** Az R. 3. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(4) Támogatás a 2. célterületen kizárólag a gazdasági tevékenységek statisztikai osztályozása NACE Rev. 2. rendszerének létrehozásáról és a 3037/90/EGK tanácsi rendelet, valamint egyes meghatározott statisztikai területekre vonatkozó EK-rendeletek módosításáról szóló, 2006. december 20-i 1893/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet szerinti, a 3. számú mellékletben meghatározott – az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 16. § (3) bekezdés d) pontja alapján az állami adóhatósághoz bejelentett – tevékenységek valamelyikét főtevékenységként végző ügyfél számára nyújtható, ha a Szerződés I. mellékletében szereplő termékek – a halászati termékek kivételével – és a pálinkatermékek értékesítéséből származó árbevételének aránya a vállalkozás összárbevételének 50%-át meghaladja.”
- 3. §** Az R. 4. § (9) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(9) Pálinkatermékekkel kapcsolatos beruházásra csak az (1) bekezdés b) pontjának hatálya alá tartozó ügyfelek nyújthatnak be támogatási kérelmet. A támogatás mértéke az állami támogatásokról szóló r. 9. § (2) és (3) bekezdésében foglalt mérték azzal, hogy a támogatás intenzitása nem lehet magasabb az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból (EMVA) nyújtandó vidékfejlesztési támogatásról szóló, 2005. szeptember 20-i 1698/2005/EK tanácsi rendelet I. mellékletében a 28. cikkhez rendelt maximális támogatás intenzitásánál.”
- 4. §** (1) Az R. 6. § (1) bekezdés d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
[A 3. §-ban foglalt célterületeken támogatás az alábbi tevékenységek megvalósítására vehető igénybe:]
„d) az összes célterületen a gazdálkodás bármely területét kiszolgáló szoftver fejlesztésére – a számítógépek működését lehetővé tévő alapszoftverek kivételével – és az azt kiszolgáló hardver beszerzésére a Vhr. 27. § (1) bekezdés g) pontja szerinti eljárással;”
(2) Az R. 6. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(4) Nem nyújtható be kérelem olyan műveletre, amely a pályázati felhívásban rögzített helyi terméknek minősül, LEADER településen valósul meg, és nem haladja meg a 200 000 euró támogatási összeget. A három feltétel egyidejű teljesülése esetén a benyújtott kérelem elutasításra kerül.”

- 5. §**
- (1) Az R. 7. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(1) A támogatási kérelmet 2009. október 20. és november 30. között, ezt követően évente május 5. és június 16. között lehet benyújtani a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatalnak (a továbbiakban: MVH) a támogatási kérelemben szereplő tevékenység megvalósítási helye szerint illetékes kirendeltségéhez, több megvalósítási hely esetén az MVH-nak az ügyfél székhelye szerint illetékes kirendeltségéhez.”
- (2) Az R. 7. § (3) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
[A támogatási kérelemhez mellékelni kell:]
„b) az MVH által az MVH honlapján közzétett formanyomtatvány szerinti igazolást a szakmai vagy szakmaközi szervezeti tagságról;”
- (3) Az R. 7. § (3) bekezdés f) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
[A támogatási kérelemhez mellékelni kell:]
„f) a Vhr. 27. § (1) bekezdés f) pontjától eltérően az üzleti tervet, amelynek benyújtása minden esetben, értékhátártól függetlenül kötelező;”
- (4) Az R. 7. § (3) bekezdése a következő új g) és h) pontokkal egészül ki:
[A támogatási kérelemhez mellékelni kell:]
„g) a pénzügyi tervet;
h) az árbevételi betétlapot.”
- (5) Az R. 7. §-a a következő új (4) bekezdéssel egészül ki:
„(4) A (3) bekezdés b) pontja szerinti formanyomtatvány a következőket tartalmazza:
a) az ügyfél neve, regisztrációs száma,
b) a jogcímkód,
c) a szakmai szervezet neve, a nyilvántartásba vételi okirat száma,
d) a szakmai szervezet nyilatkozata arra vonatkozóan, hogy az ügyfél tagja a szakmai szervezetnek,
e) a keltezés, a szakmai szervezet cégszerű aláírása.”
- 6. §**
- (1) Az R. 9. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(1) Kifizetési kérelmet évente
a) január 1. és január 31.,
b) április 1. és április 30.,
c) július 1. és július 31.,
d) október 1. és október 31.
között lehet benyújtani az MVH-nak a kifizetési kérelemben szereplő tevékenység megvalósítási helye szerint illetékes kirendeltségéhez, több megvalósítási hely esetén az MVH-nak az ügyfél székhelye szerint illetékes kirendeltségéhez.”
- (2) Az R. 9. §-a a következő új (3) bekezdéssel egészül ki:
„(3) Az Új Magyarország Vidékfejlesztési Program egyes intézkedései esetén 2009. évben nyújtandó támogatási előleg fizetéséről szóló kormányrendelet alapján támogatási előleget igénybe vett ügyfél 2009. november 16. és december 15. között is nyújthat be kifizetési kérelmet.”
- 7. §**
- Az R. 10. § (5)–(6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(5) Ha az ügyfél árbevételének a benyújtást követő negyedik évben realizált, a benyújtás évéhez képesti növekménye a vállalt érték 75%-át nem éri el, akkor a kifizetett támogatás jogosulatlanul igénybe vett támogatásnak minősül, és az ügyfél köteles az ezt meghaladó csökkenésén túl százalékpontonként a támogatási összeg 2%-át visszafizetni.
(6) Ha az ügyfél által vállalt árbevétel-arányos üzemi jövedelmezőség 50%-ot meghaladóan marad el a benyújtás évétől számított negyedik évre vállalt jövedelmezőségtől, akkor a kifizetett támogatás jogosulatlanul igénybe vett támogatásnak minősül, és az ügyfél köteles az ezt meghaladó csökkenésén túl százalékpontonként a támogatási összeg 2%-át visszafizetni.”
- 8. §**
- Az R. 2. számú melléklete az 1. melléklet szerint módosul.
Az R. 5. számú melléklete a 2. melléklet szerint módosul.
- 9. §**
- (1) Ez a rendelet a kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba azzal, hogy az R. e rendelettel megállapított rendelkezéseit – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – az e rendelet hatálybalépését követően indult ügyekben kell alkalmazni.

- (2) Az R. – 7. §-sal megállapított – 10. § (5) és (6) bekezdését a 2008. május 5-én és azt követően benyújtott támogatási kérelmek esetében is alkalmazni kell.
- 10. §** (1) Az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból a növénytermesztés létesítményeinek korszerűsítéséhez nyújtott támogatás igénybevételének részletes feltételeiről szóló 35/2008. (III. 27.) FVM rendelet 8. §-a a következő új (4) bekezdéssel egészül ki:
 „(4) Az Új Magyarország Vidékfejlesztési Program egyes intézkedései esetén 2009. évben nyújtandó támogatási előleg fizetéséről szóló kormányrendelet alapján támogatási előleget igénybe vett ügyfél 2009. november 16. és december 15. között is nyújthat be kifizetési kérelmet.”
- (2) Az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból a kertészet korszerűsítéséhez nyújtandó támogatások részletes feltételeiről szóló 25/2008. (III. 7.) FVM rendelet 8. §-a a következő új (4) bekezdéssel egészül ki:
 „(4) Az Új Magyarország Vidékfejlesztési Program egyes intézkedései esetén 2009. évben nyújtandó támogatási előleg fizetéséről szóló kormányrendelet alapján támogatási előleget igénybe vett ügyfél 2009. november 16. és december 15. között is nyújthat be kifizetési kérelmet.”
- (3) Az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból önálló, építéssel nem járó gépek, technológiai berendezések beszerzéséhez nyújtandó támogatások részletes feltételeiről szóló 26/2007. (IV. 17.) FVM rendelet 10. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
 „(2) Az (1) bekezdéstől eltérően, a 2009-ben benyújtott támogatási kérelmek esetén a kifizetési kérelmet kizárólag 2009. szeptember 1. és november 30. között lehet benyújtani.”
- 11. §** Az 1–8. §, a 10. §, valamint az 1. és 2. melléklet az e rendelet hatálybalépését követő napon hatályát veszti. E § az e rendelet hatálybalépését követő második napon hatályát veszti.

Gráf József s. k.,
 földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter

1. melléklet a 136/2009. (X. 16.) FVM rendelethez

Az R. 2. számú mellékletében a „Horizontális szempontok” című „Pénzügyi terv” alcímű „Pénzügyi terv üzemeltetési-hatékonyági vizsgálata” sor helyébe a következő rendelkezés lép:

”			
Pénzügyi terv üzemeltetési-hatékonyági vizsgálata	Ha az ügyfél a benyújtást követő negyedik évben realizált árbevételében a bázisévhez képest a növekmény eléri a támogatás 1-szeresét, akkor 1 pont, ha az 1,2-szeresét, akkor 2 pont		2
	Ha az ügyfél árbevétel-arányos üzemi jövedelmezősége a benyújtás évéből számított negyedik évre nézve a bázisévhez képest 10%-nál kisebb mértékben bővül, akkor 1 pont, ha 10% és 20% között bővül, akkor 2 pont, ha több mint 20%-kal bővül, akkor 3 pont		3
			”

2. melléklet a 136/2009. (X. 16.) FVM rendelethez

1. Az R. 5. számú melléklete a „09109999 Zúzott vagy őrölt kapormag, görögbab mag, kani vagy négerbors” sort követően a következő rendelkezésekkel egészül ki:

„10. árucsoport: Gabonafélék	
10063021	Félig vagy teljesen hántolt rizs polírozva vagy fényezve is, kerek szemű
10063023	Félig vagy teljesen hántolt rizs polírozva vagy fényezve is, közepes szemű
10063025	Félig vagy teljesen hántolt rizs polírozva vagy fényezve is, hosszú szemű, hosszúság/szélesség aránya 2 és 3 közötti
10063027	Félig vagy teljesen hántolt rizs polírozva vagy fényezve is, hosszú szemű, hosszúság/szélesség aránya 3 vagy nagyobb
10063061	Teljesen hántolt, rizs forrázott (nem előfőzött), kerek szemű
10063063	Teljesen hántolt, rizs forrázott (nem előfőzött), közepes szemű
10063065	Teljesen hántolt, rizs forrázott (nem előfőzött), hosszú szemű, hosszúság/szélesség aránya 2 és 3 közötti
10063067	Teljesen hántolt, rizs forrázott (nem előfőzött), hosszú szemű, hosszúság/szélesség aránya 3 vagy nagyobb”

2. Az R. 5. számú melléklete a „11061000 Liszt, dara és por szárított hüvelyes zöldségből” sort követően a következő rendelkezésekkel egészül ki:

„12. árucsoport: Olajos magvak és olajtartalmú gyümölcsök; különféle magvak és gyümölcsök; ipari vagy gyógynövények; szalma és takarmány	
12119085	Más növény és növényrész (beleértve a magot és a gyümölcsöt is), elsősorban illatszer, gyógyszer vagy rovarirtószer, gombaölőszer vagy hasonlók gyártására, frissen vagy szárítva, vágva, zúzva vagy porítva is”

A földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter 137/2009. (X. 16.) FVM rendelete az anyajuh tartás „de minimis” támogatásáról

A mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény 81. § (4) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján, a földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter feladat- és hatásköréről szóló 162/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 1. §-ának a) pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

- 1. §** E rendelet alkalmazásában:
- agrár „de minimis” rendelet*: az EK-szerződés 87. és 88. cikkének a mezőgazdasági termelőágazatban nyújtott csekély összegű (de minimis) támogatásokra való alkalmazásáról szóló 2007. december 20-i 1535/2007/EK bizottsági rendelet;
 - anyajuh*: minden olyan, a juh fajhoz tartozó nőivarú állat, amely a birtokon tartás utolsó napjáig már legalább egy ízben ellett, vagy legalább egyéves;
 - támogatási rendelet*: az Európai Mezőgazdasági Garancia Alapból finanszírozott egységes terület alapú támogatás (SAPS), valamint az ahhoz kapcsolódó kiegészítő nemzeti támogatások (top up) 2009. évi igénybevételével kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 37/2009. (IV. 3.) FVM rendelet;
 - regisztrált mezőgazdasági termelő*: a támogatási rendelet 1. § 1. pontja szerinti mezőgazdasági termelő.
- 2. §**
- (1) E rendelet alapján anyajuh tartásához vissza nem térítendő támogatás vehető igénybe.
 - (2) A támogatás igénybevételére az a regisztrált mezőgazdasági termelő jogosult, aki a támogatási rendelet 34–37. §-a szerint anyajuh tartási támogatásban részesül.
 - (3) A támogatás mértéke 1240 Ft/anyajuh. A támogatás a támogatási rendelet 34–37. §-a szerinti támogatás alapját képező állatok után vehető igénybe. A támogatás országos szinten a 2009. évre vonatkozóan legfeljebb 840 000 egyed

után nyújtható. A Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal (a továbbiakban: MVH) a támogatási összeg agrár „de minimis” rendelet szerinti nyilvántartása céljából, a 2009. május 1-jén érvényes, az Európai Központi Bank által közzétett két tizedesjegy pontossággal meghatározott forint/euró árfolyamot veszi figyelembe.

- (4) A támogatás regisztrált mezőgazdasági termelőnként, naptári évenként egy alkalommal nyújtható, és összege termelőnként nem haladhatja meg egy évre vonatkozóan a 2.500 eurót, valamint az agrár „de minimis” rendelet 3. cikkének (2) bekezdése szerinti küszöbértéket.

- 3. §** (1) Támogatási kérelemnek a támogatási rendelet 37. §-ának (1) bekezdése alapján benyújtott támogatási kérelem minősül.
 (2) Az MVH határozatban közli a jogosulttal, hogy csekély összegű támogatásban részesül. A csekély összegű támogatásról hozott határozatnak tartalmaznia kell az agrár „de minimis” rendelet pontos címét, az Európai Közösség Hivatalos Lapjában való kihirdetése napját, valamint meg kell határoznia a támogatás pontos összegét euróban és forintban kifejezve.
 (3) A támogatás egyösszegű kifizetésére 2010. április 30-ig kerül sor.

4. § Az e rendelet alapján nyújtott támogatás az agrár „de minimis” rendelet hatálya alá tartozik.

- 5. §** (1) Ez a rendelet a kihirdetését követő napon lép hatályba.
 (2) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg az anyajuttartás „de minimis” támogatásáról szóló 122/2008. (IX. 16.) FVM rendelet hatályát veszti. E bekezdés az e rendelet hatálybalépését követő napon hatályát veszti.

Gráf József s. k.,
 földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter

A földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter 138/2009. (X. 16.) FVM rendelete az anyakecsketartás „de minimis” támogatásáról

A mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény 81. § (4) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján, a földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter feladat- és hatásköréről szóló 162/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 1. §-ának a) pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

- 1. §** E rendelet alkalmazásában:
- a) *agrár „de minimis” rendelet*: az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a mezőgazdasági termelőágazatban nyújtott csekély összegű (de minimis) támogatásokra való alkalmazásáról szóló 2007. december 20-i 1535/2007/EK bizottsági rendelet;
 - b) *anyakecske*: minden olyan, a kecskefajhoz tartozó nőivarú állat, amely a birtokon tartás utolsó napjáig már legalább egy ízben ellett, vagy legalább egyéves;
 - c) *tenyészet*: a tartási helyek, a tenyészetek és az ezekkel kapcsolatos egyes adatok országos nyilvántartási rendszeréről szóló 119/2007. (X. 18.) FVM rendelet szerint nyilvántartásba vett állattartó a hozzátartozó tartási hellyel együtt;
 - d) *birtokon tartás*: a kérelmezett állatnak a mezőgazdasági termelő tenyészetében, meghatározott ideig történő tartása;
 - e) *kecske ENAR rendelet*: a juh- és kecskefajok egyedeinek Egységes Nyilvántartási és Azonosítási Rendszeréről szóló 47/2005. (V. 23.) FVM rendelet;
 - f) *nehéz helyzetben lévő vállalkozás*: a Közösség iránymutatása a nehéz helyzetben lévő vállalkozások megmentéséhez és szerkezetátalakításához nyújtott állami támogatásokról szóló 2004. október 1-i bizottsági közlemény (2004/C 244/02.) 2.1. pontja szerinti vállalkozás.

- 2. §**
- (1) E rendelet alapján anyakecske tartásához vissza nem térítendő támogatás vehető igénybe.
 - (2) A támogatás igénybevételére az az anyakecskét tartó, a mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény 28. §-a szerint regisztrált mezőgazdasági termelő jogosult, aki
 - a) a támogatási kérelmében szereplő állatok tenyészetének állattartójaként szerepel a kecske ENAR rendelet szerinti nyilvántartásban,
 - b) gondoskodik a szakszerű apaállat-használatról,
 - c) gondoskodik a tenyészetében tartott állatállomány kecske ENAR rendelet szerinti jelöléséről és folyamatos nyilvántartásáról, valamint
 - d) nyilatkozik arról, hogy nem minősül nehéz helyzetben lévő vállalkozásnak.
 - (3) A mezőgazdasági termelő a támogatási kérelmében megjelölt, a támogatás alapját képező állományt köteles a támogatási kérelem benyújtására előírt határidőt követő naptól kezdődően 100 naptári napon át birtokán tartani.
 - (4) A támogatási kérelemben és a beadott dokumentumokban szereplő adatok helytállóságát, valamint a jelölési és nyilvántartási kötelezettség teljesítését a kecske ENAR rendelet szerinti adatbázisba bejelentett adatok alapján adminisztratív és helyszíni ellenőrzés útján a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal (a továbbiakban: MVH) ellenőrzi.
 - (5) A támogatási feltételeknek való megfelelés ellenőrzése során az 1782/2003/EK tanácsi rendelet és a 73/2009/EK tanácsi rendelet által előírt kölcsönös megfeleltetés, moduláció, valamint integrált igazgatási és ellenőrzési rendszer végrehajtására, valamint a 479/2008/EK tanácsi rendelet által előírt kölcsönös megfeleltetés végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló 2004. április 21-i 796/2004/EK bizottsági rendelet (a továbbiakban: 796/2004/EK bizottsági rendelet) 26. cikk (2) bekezdésének c) pontjában, illetve (3)–(4) bekezdéseiben, a 27. cikkében, a 34. cikkében, valamint a 35. cikk (2) bekezdésének c) pontjában foglaltakat kell alkalmazni.
 - (6) Az ellenőrzések során a támogatási feltételeknek való meg nem felelés esetén a támogatási összeg meghatározása során a 796/2004/EK bizottsági rendelet 57. és 60. cikke szerinti eljárást kell alkalmazni.
 - (7) A kecske ENAR rendelet szerinti nyilvántartásba bejelentett adatok helyességéért vagy a bejelentés elmaradásáért, illetve határidőn túli teljesítéséért a mezőgazdasági termelő felelős annak minden jogkövetkezményével együtt.
 - (8) A támogatás mértéke 3000 Ft/anyakecske. A támogatás országos szinten a 2009. évre vonatkozóan legfeljebb 25 000 egyed után nyújtható.
 - (9) A támogatás mezőgazdasági termelőnként, naptári évenként egy alkalommal nyújtható, és összege termelőnként nem haladhatja meg egy évre vonatkozóan a 2500 eurót, valamint az agrár „de minimis” rendelet 3. cikkének (2) bekezdése szerinti küszöbértéket.
 - (10) Egy anyakecske után a tárgyévben csak egy alkalommal fizethető támogatás.
 - (11) A támogatás egyösszegű kifizetésére 2010. június 30-ig kerül sor.
- 3. §**
- (1) A támogatási kérelmet az MVH Központ által rendszeresített, az MVH honlapján közzétett formanyomtatványon 2009. november 30-ig kell benyújtani. A formanyomtatványnak az alábbi adatokat kell tartalmaznia:
 - a) a mezőgazdasági termelő azonosítására vonatkozó adatok;
 - b) az igényelt támogatásra vonatkozó adatok;
 - c) a támogatási feltételek teljesítéséről szóló nyilatkozatok;
 - d) a mezőgazdasági termelő tenyészetére vonatkozó adatok;
 - e) a kérelmező által tartott állatok létszámának és a támogatás igénybevételéhez szükséges feltételek meglétének, a Magyar Juhtenyésztők és Kecsketenyésztők Szövetsége által történő igazolása.
 - (2) Az MVH a támogatási kérelmeket a benyújtásuk sorrendjében bírálja el, majd határozatban közli a jogosulttal, hogy csekély összegű támogatásban részesül. A csekély összegű támogatásról hozott határozatnak tartalmaznia kell az agrár „de minimis” rendelet pontos címét, az Európai Közösség Hivatalos Lapjában való kihirdetése napját, valamint meg kell határoznia a támogatás pontos összegét (euróban) kifejezve.
 - (3) Az MVH a támogatási összeg agrár „de minimis” rendelet szerinti nyilvántartása céljából, a kérelem benyújtása hónapjának első napján érvényes, az Európai Központi Bank által közzétett két tizedesjegy pontossággal meghatározott forint/euró árfolyamot veszi figyelembe.
- 4. §** Az e rendelet keretében nyújtott támogatás az agrár „de minimis” rendelet hatálya alá tartozik.

5. § (1) Ez a rendelet a kihirdetését követő napon lép hatályba.
(2) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg az anyakecskertartás „de minimis” támogatásáról szóló 121/2008. (IX. 16.) FVM rendelet hatályát veszti. E bekezdés az e rendelet hatálybalépését követő napon hatályát veszti.

Gráf József s. k.,
földművelésügyi és vidékfejlesztési miniszter

Az igazságügyi és rendészeti miniszter 55/2009. (X. 16.) IRM rendelete a kerékbilincs közterület-felügyelet általi alkalmazására, a járművek elszállítására, valamint a felmerült költségekre vonatkozó szabályokról

A közterület-felügyeletről szóló 1999. évi LXIII. törvény 29. § b) pont ba) alpontjában kapott felhatalmazás alapján, az igazságügyi és rendészeti miniszter feladat- és hatásköréről szóló 164/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 1. § k) pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

1. § E rendelet alkalmazásában
- jármű*: közúti szállító- vagy vontatóeszköz, ideértve az önjáró vagy vontatott munkagépet is,
 - szabálytalan megállás és várakozás*: a járműnek a közúti közlekedési szabályokat sértő, valamint a közterület rendeltetésére vagy a használatára vonatkozó jogszabályi előírásoktól eltérő elhelyezése,
 - üzemben tartó*: a járműnek a közúti közlekedési nyilvántartásról szóló törvény alapján vezetett nyilvántartásba bejegyzett üzemben tartója – kivéve, ha üzembentartói jog változását tartalmazó okirat ennek ellenkezőjét igazolja –, vagy a telephely szerinti ország hatósága által kibocsátott okiratba (forgalmi engedély) bejegyzett üzemben tartója.

Az intézkedések közös szabályai

2. § (1) A közterület-felügyeletről szóló 1999. évi LXIII. törvény (a továbbiakban: Kftv.) 1. § (2) bekezdése alapján létrehozott közterület-felügyelet, illetve a Kftv. 1. § (3) bekezdése szerint a polgármesteri, főpolgármesteri hivatalban alkalmazott közterület-felügyelő (a továbbiakban együtt: felügyelő) a kerékbilincs alkalmazásának, illetve a jármű elszállításának, tárolásának (a továbbiakban együtt: intézkedés) végrehajtásához felelősségbiztosítással rendelkező közreműködőt is igénybe vehet.
(2) A Kftv. 20. § (7) bekezdésében meghatározott közreműködő igénybevétele esetén a kerékbilincs felszerelése, továbbá a jármű elszállítása során a szállító járműre történő felrakodás, illetve a vontató járműhöz történő rögzítés csak közterület-felügyelő (a továbbiakban: felügyelő) jelenlétében történhet. A kerékbilincs leszerelése, valamint az elszállított jármű visszaadása – a felügyelő ellentétes rendelkezése hiányában – a felügyelő jelenléte nélkül is végezhető.
3. § Az intézkedéssel kapcsolatos tájékoztatásról, továbbá az intézkedés megszüntetéséhez szükséges ügyintézésről, így különösen a költségek befizetésének lehetővé tételéről, a kerékbilincs leszereléséről, a tárolóhelyen a jármű visszaadásáról folyamatos ügyeleti szolgálat keretében kell gondoskodni.
4. § (1) Az intézkedés végrehajtása során úgy kell eljárni, hogy a járműben sérülés vagy egyéb károsodás ne keletkezzen.
(2) Az intézkedés megkezdésekor az üzemben tartó személyének megállapítása céljából a járművet ellenőrizni kell a közúti közlekedési nyilvántartásról szóló törvény alapján vezetett nyilvántartásban.
(3) Ha a nyilvántartás tartalmazza az üzemben tartó rövid szöveges üzenet fogadására szolgáló elérhetőségét vagy telefonszámát, akkor egy alkalommal meg kell kísérelni az üzemben tartó értesítését az intézkedés megkezdéséről.
(4) Ha az üzemben tartó a (3) bekezdés szerinti értesítésre adott válaszában jelzi, hogy 15 percen belül a helyszínre érkezik, és a járművet eltávolítja, akkor az intézkedést fel kell függeszteni. Ha ez az időtartam eredménytelenül eltelt, az intézkedést folytatni kell.

- 5. §**
- (1) Az intézkedés során a felügyelő képfelvételt, vagy kép- és hangfelvételt (a továbbiakban: felvétel) készít az elkövetett jogsértés bizonyíthatósága érdekében.
 - (2) Az intézkedést azonnal félbe kell szakítani vagy meg kell szüntetni, ha a járműhöz visszaérkező üzemben tartó vagy a jármű használója azt kéri, és az intézkedésnek a melléklet 5. pontja szerint számított csökkentett költségét megtéríti, valamint a szabálytalanságot megszünteti.
 - (3) A csökkentett költség akkor számítható fel, ha a felügyelő rendelkezésére a jármű rögzítését vagy elszállítását végző személy a helyszínre érkezett, és a jármű rögzítésének vagy elszállításának előkészületét megkezdte.
 - (4) Az üzemben tartó vagy a jármű használója a felügyelőhöz, a felügyelethez, illetve a közreműködőhöz intézett bejelentésére – jogszabály eltérő rendelkezése hiányában – az (5) bekezdésben meghatározott időtartamon belül a jármű rögzítésének megszüntetését, illetve az elszállított jármű átadását lehetővé kell tenni, ha az üzemben tartó vagy a jármű használója az intézkedés költségét megtéríti, illetve a befizetés tényét az készpénzáttalási megbízás feladóvevényével vagy banki átutalást igazoló okirattal igazolja.
 - (5) Az intézkedés megszüntetését a bejelentéstől számított két órán belül kell lehetővé tenni.
 - (6) A bejelentés során az intézkedés megszüntetésének várható időpontjáról a bejelentőt tájékoztatni kell.

Az intézkedés költségei

- 6. §**
- (1) Az üzemben tartó vagy a jármű használója – az e rendeletben meghatározott kivételekkel – köteles a kerékbilincs alkalmazásával, a jármű elszállításával, tárolásával és őrzésével, valamint a jármű értékesítésével kapcsolatban felmerülő költségek térítéseként a mellékletben meghatározott összeget, valamint a regisztrált bontó-hulladékkezelő részére történő átadással járó költségeket (a továbbiakban együtt: költség) megfizetni.
 - (2) Ha a jármű elszállítására a 11. §-ban foglaltak miatt került sor, a kerékbilincs alkalmazásának költségeit is meg kell fizetni.
 - (3) A költség megfizetésére a jármű rögzítésének megszüntetése előtt és az 5. § (2) bekezdése esetén a helyszínen, illetve a jármű elszállítása esetén a jármű átvételkor a tárolóhelyen is sor kerülhet. A befizetés tényét a 7. § szerinti, a költségek megfizetését igazoló átvételi elismervény, illetve az készpénzáttalási megbízás feladóvevénye vagy a banki átutalást igazoló irat igazolja.
 - (4) Ha az intézkedés megszüntetésére jogosult az 5. § (5) bekezdésben meghatározott időtartamot legalább harminc perccel túllépi, az intézkedésnek a melléklet 5. pontja szerint számított csökkentett költségét kell megtéríteni.
 - (5) Ha az intézkedés megszüntetésére jogosult a (4) bekezdésben, a (6) bekezdés c) pontjában, valamint az 5. § (5) bekezdésében meghatározott időtartamon belül az intézkedés megszüntetése érdekében a helyszínre megérkezett, és az intézkedés megszüntetésének feltételei nem állnak fenn, a (4) bekezdésben és a (6) bekezdés c) pontjában foglaltak nem alkalmazhatók.
 - (6) Nem kell a költséget megfizetni, illetve a már megfizetett költséget haladéktalanul vissza kell téríteni, ha
 - a) az intézkedésre okot adó szabálytalan megállás és várakozás miatt a szabálysértési vagy közigazgatási hatósági eljárásban jogsértést nem állapítottak meg,
 - b) az intézkedés jogszerűtlen volt,
 - c) az intézkedés megszüntetésére jogosult helyszínre érkezése az 5. § (5) bekezdésében meghatározott időtartamot legalább egy órával túllépi.
 - (7) Az intézkedés a költség megtérítése előtt az e rendeletben foglalt kivételek esetében szüntethető meg.
 - (8) A befizetett költség a Kftv. 1. § (2) bekezdése alapján létrehozott közterület-felügyelet vagy – a Kftv. 1. § (3) bekezdése esetén – a polgármesteri, főpolgármesteri hivatal bevételeit képezi, amelyet az e rendeletben foglalt feladatok finanszírozására kell fordítani.

- 7. §**
- A felügyelő, illetve a közreműködő az intézkedés költségeinek megfizetéséről átvételi elismervényt állít ki, valamint az üzemben tartó vagy a jármű használója a jármű birtokba vételét átvételi elismervényen igazolja. A jármű birtokba vételét igazoló elismervény tartalmazza a jármű átvételének időpontját.

A jármű kerékbilincssel történő rögzítésének szabályai

- 8. §**
- A Kftv. 20. § (6) bekezdésében meghatározott körülmények fennállása esetén sem rögzíthető
- a) a tűzcsapnál vagy tűzcsapszekerénynél álló jármű,
 - b) a tűzoltási felvonulási úton álló jármű,

- c) a veszélyes anyagot szállító jármű,
- d) a közúti forgalom folyamatosságát, biztonságát vagy a közbiztonságot veszélyeztető jármű,
- e) a megkülönböztető fény- és hangjelző készülékkel jogszerűen felszerelt jármű,
- f) a figyelmeztető fényjelzést jogszerűen alkalmazó jármű,
- g) a mozgáskorlátozott személy (illetőleg az őt szállító személy) járműve, ha a mozgásában korlátozott személy parkolási igazolványát a gépjármű első szélvédője mögött úgy helyezték el, hogy előlapja a hatályosság és a jogosultság ellenőrzése céljából teljes egészében látható,
- h) a DT betűjelű különleges rendszámú járművel rendelkező jármű,
- i) a sürgősségi orvosi szolgálat ellátására utaló, jogszabályban meghatározott jelzéssel ellátott jármű,
- j) út menti ingatlan autóbehajtójánál elhelyezett jármű.

- 9. §** (1) A jármű rögzítésekor a jármű szélvédőjére és arra az ajtajára, amelyen keresztül a jármű vezetője a kormánykerék mögé ülhet, illetve, ha ez nem lehetséges, jól látható módon a járműre a kerékbilincs felszerelésére történő tájékoztatást kell elhelyezni.
- (2) A tájékoztatás tartalmazza
- a) a felügyelet, és a közreműködő megnevezését, székhelyét és telefonszámát, elektronikus elérhetőségét, ahol az intézkedés megszüntetése kezdeményezhető,
 - b) az intézkedés időpontját,
 - c) az intézkedés okát a jogalap megjelölésével,
 - d) figyelmeztetést, hogy a kerékbilincs leszerelése előtt a jármű sérülés nélkül nem helyezhető üzembe,
 - e) az intézkedés költségét, továbbá befizetésének és igazolásának módját,
 - f) figyelmeztetést, hogy a jármű rögzítése csak az intézkedés költségének megfizetése után szüntethető meg,
 - g) a jármű elszállítására és értékesíthetőségére történő figyelmeztetést,
 - h) a felvétel készítésére vonatkozó tájékoztatást,
 - i) az intézkedő felügyelő azonosító adatait és aláírását.
- (3) Az (1) bekezdésben meghatározott tájékoztatást külföldi rendszámú jármű esetén angol és német nyelven is el kell helyezni.
- 10. §** A kerékbilincset lehetőleg a jármű azon kerekére kell felszerelni, amelyik oldalon a jármű vezetője a kormánykerék mögé ülhet.
- 11. §** Ha az üzemben tartó vagy a jármű használója az intézkedéstől számított 48 órán belül nem kéri a jármű rögzítésének megszüntetését, a felügyelő a szabálytalan megállás és várakozás megszüntetése érdekében a járművet a kijelölt, megfelelően őrzött tárolóhelyre szállíthatja a jármű elszállítására vonatkozó szabályoknak megfelelően.

A jármű elszállításának szabályai

- 12. §** (1) A jármű elszállításának megkezdése előtt arról felvételt, valamint jegyzőkönyvet kell készíteni, amely tartalmazza
- a) a 9. § (2) bekezdés a)–c), e), valamint g)–i) pontjában foglaltakat,
 - b) a jármű elszállítás előtti helyét,
 - c) a jármű forgalmi rendszámát, gyártmányát, típusát, színét és külföldi rendszámú jármű esetén az államjelzését,
 - d) a jármű elszállítás előtt látható sérüléseit és egyéb meghibásodását, a jármű állapotát, különleges felszereléseit,
 - e) a tárolóhely címét és telefonszámát, ahol az elszállított jármű átvehető,
 - f) a lezáratlanul talált járműben lévő ingóságok tételes felsorolását,
 - g) ha a jármű elszállítására a 11. §-ban foglaltak miatt került sor, annak tényét.
- (2) A felügyelő a jármű elszállítását követően haladéktalanul, annak helyére – legalább 20 cm oldalhosszúságú négyzet alakú, jól látható – öntapadós tájékoztató matricát helyez el, kivéve, ha a matrica rögzítése az időjárási vagy terepviszonyok miatt nem lehetséges.
- (3) A (2) bekezdés szerinti tájékoztató tartalmazza az elszállítás tényét, a jármű forgalmi rendszámát, valamint a tárolóhely címét és telefonszámát, ahol az elszállított jármű átvehető.

- 13. §** (1) Ha jármű elszállítására kerül sor, azt egy kijelölt, megfelelően őrzött tárolóhelyen kell elhelyezni.
- (2) A felügyelő a jármű elszállításáról rövid úton értesíti a felügyeletet. Az értesítés tartalmazza az ismert üzemben tartó megnevezését, a jármű forgalmi rendszámát, a jármű típusát, a tárolóhely címét, valamint a jármű visszaadására jogosult ügyeleti szolgálat telefonos elérhetőségét. A felügyelet az értesítéstől számított harminc percen belül gondoskodik a jármű forgalmi rendszámának honlapon történő közzétételéről.
- (3) Az üzemben tartó vagy a jármű használójának érdeklődésére az elszállítás helye szerint illetékes rendőrkapitányság a jármű elszállításáról, a tárolóhely címéről, valamint a jármű visszaadására jogosult ügyeleti szolgálat telefonos elérhetőségéről a felügyelet értesítése, vagy a honlapon szereplő adatok alapján tájékoztatást nyújt.
- (4) Az elszállításról az ismert üzemben tartót a jegyzőkönyv egy példányának megküldésével haladéktalanul értesíteni kell, és fel kell szólítani, hogy fizetési kötelezettségét teljesítse, valamint a járművet vegye át. A jármű birtokbavételére irányuló felszólításon a járműben található ingóságok átvételére való felszólítást is érteni kell.
- (5) Az üzemben tartót a (4) bekezdés szerinti értesítésben figyelmeztetni kell, hogy a felügyelet a járművet az e rendeletben foglalt feltételek szerint értékesítheti.
- (6) Ha az üzemben tartó vagy a jármű használója az értesítést követő tizenöt napos határidő elteltével nem jelentkezik a jármű átvételére, a határidő elteltét követő három napon belül a felszólítást meg kell ismételni.
- 14. §** (1) Ha a forgalmi rendszámmal nem rendelkező jármű üzemben tartójának megállapításához a jármű egyedi azonosító jelének ismerete szükséges, akkor az elszállítását követő munkanapon a felügyelet képviselőjének jelenlétében jegyzőkönyv felvétele mellett a járművet fel kell nyitni.
- (2) A jegyzőkönyvben a felnyitás és a lezárás tényén felül rögzíteni kell a jármű azonosításához szükséges adatokat, a járműben talált tárgyak felsorolását és a felnyitás során észlelt, a beszállításkor nem rögzített sérüléseket is.
- (3) A jármű azonosító adatai ismeretében a 4. § (2) bekezdése alapján meg kell állapítani az üzemben tartót, és ezt követően a 13. § (3) bekezdésében foglaltak szerint kell lejárni.
- 15. §** A külföldi forgalmi rendszámú jármű elszállítása esetén az üzemben tartó megállapítása céljából a felügyelet megkeresi annak az államnak a feladat- és hatáskörrel rendelkező hatóságát, ahol a járművet forgalomba helyezték.

A jármű értékesítése

- 16. §** (1) Az intézkedéssel érintett jármű értékesítése előtt azt át kell vizsgálni. A járműben talált ingóságok tekintetében a felelős őrzés szabályai irányadók.
- (2) A jármű és a benne talált értékesíthető ingóságok becsértékét szakértő becsüs állapítja meg.
- 17. §** (1) A felügyelet a Kftv. 20. § (5) bekezdésében meghatározott feltételek esetén dönt a jármű árveréssel történő értékesítéséről, vagy a jármű egyéb módon történő hasznosításáról. Az árverés során a bírósági végrehajtásról szóló törvény árverésre vonatkozó rendelkezéseit e rendeletben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.
- (2) A jármű árverés útján történő értékesítésére a bírósági végrehajtásról szóló törvény ingóárverésre vonatkozó rendelkezései alkalmazása során
- ahol a bírósági végrehajtásról szóló törvény ingóságot említ, azon járművet, valamint a járműben talált ingóságot, ahol végrehajtót említ, azon a felügyelet nevében eljáró személyt, ahol adóst említ, azon a jármű tulajdonosát kell érteni,
 - az árverési hirdetményt az elszállítás helye, a jármű őrzési helye és az árverés helye szerinti községi, városi, fővárosi kerületi polgármesteri hivatal hirdetőtábláján ki kell függeszteni és az elszállítás helye, a jármű őrzési helye és az árverés helye szerinti önkormányzat és az elszállítást elrendelő felügyelet honlapján közzé kell tenni,
 - nem lehet árverező a felügyelő és annak közeli hozzátartozója.
- (3) A felügyelet az árverés lebonyolításával harmadik személynek megbízást adhat.
- (4) Az első árverésen el nem adott járművet második árverésen kell értékesíteni. A második árverést az első árveréstől számított három hónapon belül olyan időpontban kell kintűzni, amely a helyi körülmények szerint a legcélszerűbb.
- (5) A második árverésen el nem adott járművet a felügyelet a használt autókereskedelmi tevékenység végzésére jogosult vállalkozás részére is átadhatja.
- (6) A felügyelet a járművet határozatával a használt autókereskedelmi tevékenység végzésére jogosult vállalkozás által – az (5) bekezdés szerinti közreműködése alapján – kiválasztott személy tulajdonába adhatja.

- (7) Azt a járművet,
 a) amelyet a (6) bekezdés szerint sem lehet értékesíteni, vagy
 b) amely hulladékká vált (elhasználódott),
 és a hulladékká vált gépjárművekről szóló kormányrendelet hatálya alá tartozik, regisztrált bontó-hulladékkezelő részére kell átadni.
- (8) A felügyelet a bontási átvételi igazolás birtokában kezdeményezi a jármű forgalomból történő végleges kivonását a nyilvántartás szerinti utolsó tulajdonos lakóhelye (telephelye) szerint illetékes közlekedési igazgatási hatóságnál.

18. § Ha a tulajdonos nem állapítható meg, vagy ismeretlen helyen tartózkodik, illetve részére sem a felszólítás, sem az árverési hirdetemény nem volt kézbesíthető, vagy a vételár átvételében egyéb körülmény akadályozza, a felügyelet a tulajdonosnak járó összeget elkülönített számlára helyezi, és azt a jogosult – törvényes jogcímének hitelt érdemlő igazolása esetén – az értékesítés napjától számított hat hónapos határidőn belül átveheti.

A jármű egyéb módon történő hasznosítása

- 19. §** (1) A jármű egyéb módon történő hasznosítása esetén – a hasznosítás megkezdése előtt – a jármű becsértékét szakértő becsüsnek kell megállapítania.
- (2) Ha a jármű tulajdonosa a jármű egyéb módon történő hasznosításáról rendelkező döntést követően a járműért jelentkezik, részére a járművet az intézkedés megszüntetésére vonatkozó szabályok szerint ki kell adni.
- (3) A jármű (2) bekezdés szerinti kiadása esetén a jármű tulajdonosa kérheti, hogy a jármű egyéb módon történő hasznosítása megkezdésének időpontjától számított értékcsökkenését szakértő becsüs állapítsa meg. Az értékcsökkenést a költségekből le kell vonni.

Záró rendelkezések

- 20. §** (1) Ez a rendelet – a (2) és (3) bekezdésben meghatározott kivétellel – 2009. november 1-jén lép hatályba.
- (2) A 4. § (3) és (4) bekezdése 2010. január 1-jén lép hatályba.
- (3) A 12. § (2) és (3) bekezdése 2010. május 1-jén lép hatályba.
- (4) Ha a kerékbilincs alkalmazásával, illetve a jármű elszállításával, tárolásával kapcsolatban az önkormányzat 2009. augusztus 31-én hatályos rendelete az e rendelet mellékletében meghatározottaktól eltérő költséget állapított meg, akkor a kerékbilincs alkalmazásáért, illetve a jármű elszállításáért, tárolásáért az önkormányzati rendeletben meghatározott összeget kell megfizetni mindaddig, amíg az hatályban van, de legkésőbb 2010. december 31-ig.
- (5) Hatályát veszti a közterület-felügyelői intézkedések végrehajtásának módjáról és eszközeiről szóló 43/1999. (XI. 26.) BM rendelet 10. §-a. Ez a bekezdés az e rendelet hatálybalépését követő napon hatályát veszti.

Dr. Draskovics Tibor s. k.,
 igazságügyi és rendészeti miniszter

Melléklet az 55/2009. (X. 16.) IRM rendelethez

A kerékbilincs alkalmazásával és a jármű elszállításával kapcsolatos költségek

1. A jármű elszállításának költsége:
- a) személygépkocsi vagy pótkocsija, továbbá motorkerékpár és pótkocsija, valamint segédmotoros kerékpár esetén
ha a település lakosságszáma a 200 000 főt meghaladja	20 000 Ft
ha a település lakosságszáma 10 000 és 200 000 fő között van	17 250 Ft
ha a település lakosságszáma a 10 000 főt nem éri el	14 500 Ft
- b) a közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II. 5.) KpM–BM együttes rendelet 1. számú függelék II. pontjában meghatározott, az a) pontban nem említett gépjármű, vontató, lassú jármű vagy ezek pótkocsija esetén az a) pontban foglalt költség háromszorosa.

2. Az 1. pontban felsorolt járművek rögzítésének költsége	11 500 Ft
3. A jármű tárolásának és őrzésének költsége naponta	1 200 Ft
4. A jármű értékesítésének költsége	11 500 Ft
5. Csökkentett költség fizetése esetén az 1–2. pontokban meghatározott összeg 50%-át kell megtéríteni.	
6. Az 1–5. pontban foglalt költségek általános forgalmi adót nem tartalmaznak.	
7. A település lakosságszámának 1. pont szerinti meghatározása esetén a Közigazgatási és Elektronikus Közszolgáltatások Központi Hivatalának az adott év január 1-jei állapot szerint közzétett adatai az irányadók.	

Az önkormányzati miniszter 26/2009. (X. 16.) ÖM rendelete a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény módosításával és a belső piaci szolgáltatásokról szóló 2006/123/EK irányelv átültetésével összefüggően egyes miniszteri rendeletek módosításáról

A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény 81. §-ának (5) bekezdésében, a tűz elleni védekezésről, a műszaki mentésről és a tűzoltóságról szóló 1996. évi XXXI. törvény 47. §-a (2) bekezdésének 2., 3. és 18. pontjaiban, a polgári védelemről szóló 1996. évi XXXVII. törvény 42. §-a (2) bekezdésének c) és d) pontjaiban, a sportról szóló 2004. évi I. törvény 79. §-a (3) bekezdésének a) és b) pontjaiban, valamint a kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvény 12. §-a (4) bekezdésének c) pontjában kapott felhatalmazás alapján, az önkormányzati miniszter feladat- és hatásköréről szóló 132/2008. (V. 14.) Korm. rendelet 1. §-ának b), c) és f) pontjaiban meghatározott feladatkörömben eljárva – a 20. § 5–6. pontjai tekintetében a pénzügyminiszter feladat- és hatásköréről szóló 169/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 1. §-ának a) pontjában meghatározott feladatkörében eljáró pénzügyminiszterrel egyetértésben – a következőket rendelem el:

A tűzoltási, műszaki mentési és az ezekhez kapcsolódó tűzvédelmi technika alkalmazhatóságának részletes szabályairól szóló 31/2001. (XII. 19.) BM rendelet módosítása

- 1. §** A tűzoltási, műszaki mentési és az ezekhez kapcsolódó tűzvédelmi technika alkalmazhatóságának részletes szabályairól szóló 31/2001. (XII. 19.) BM rendelet (a továbbiakban: R1.) 8. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki.
„(6) Az e rendelet mellékletében szereplő tűzvédelmi technika felülvizsgálatát, javítását csak a Ttv. 12. §-ának b) pontja szerint tűzvédelmi technika karbantartására és felülvizsgálatára jogosult szervezet végezheti.”
- 2. §** Az R1. 10. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:
„(1) A felülvizsgálatra, illetve javításra irányuló szolgáltatási tevékenység megkezdése és folytatása során a javítónak, illetve a felülvizsgálónak mindvégig együttes feltételként rendelkeznie kell a külön jogszabályban foglalt feltételeken felül:
a) a tűzvédelmi technika felülvizsgálatára, javítására feljogosító legalább középfokú állami és szakmai iskolai végzettségű személyzettel,
b) a gyártó által kibocsátott felülvizsgálati, ellenőrzési, javítási technológiai leírással,
c) a felülvizsgálati, ellenőrzési, javítási technológiában előírt eszközökkel, felszerelésekkel, berendezésekkel,
d) alkalmassági igazolás mintáival az adott termékre, termékcsoportha.
(2) A tűzvédelmi technika felülvizsgálatát, javítását csak az adott technikának megfelelő végzettséggel rendelkező személy végezheti.
(3) A bejelentést tett szervezetek a bejelentésre kötelees adatok, valamint az (1) bekezdésben meghatározott feltételek megváltozásáról a szolgáltatás felügyeletét ellátó tűzvédelmi hatóságot haladéktalanul kötelesek írásban értesíteni.”
- 3. §** Az R1. 11. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:
„(1) A tűzvédelmi technika felülvizsgálata, javítása, szolgáltatási tevékenység ellenőrzése kiterjed:
a) a végzett tevékenység körére,
b) a személyi és tárgyi feltételek meglétére,

- c) a technológia betartására,
 - d) az alkalmassági igazolásokra.
- (2) A felülvizsgálati, javítási technológia szándékos vagy gondatlan megsértése esetén a tűzvédelmi hatóság eltiltja a szolgáltatót a tevékenység folytatásától.
- (3) Ha a rendelet hatálya alá tartozó tevékenységet jogosulatlanul végzik, a tűzvédelmi hatóság – az adott szolgáltatási tevékenység megkezdésére és folytatására való jogosultság megfelelő igazolásáig – eltiltja a szolgáltatót a tevékenység folytatásától.”

A felszolgálati díj mértékének megállapításáról, valamint a felszolgálati díj alkalmazásának és felhasználásának szabályairól szóló 71/2005. (IX. 27.) GKM rendelet módosítása

- 4. §** A felszolgálati díj mértékének megállapításáról, valamint a felszolgálati díj alkalmazásának és felhasználásának szabályairól szóló 71/2005. (IX. 27.) GKM rendelet [a továbbiakban: 71/2005. (IX. 27.) GKM rendelet] 1. § (1) és (2) bekezdéseinek helyébe a következő rendelkezések lépnek:
- „(1) A felszolgálati díj a kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvény 2. §-ának 30. pontja szerinti vendéglátás keretében a vendégek felszolgáló közreműködésével történő kiszolgálásáért felszámított külön díj.
- (2) A fogyasztó részére adott számlán, nyugtán a felszolgálati díjat elkülönítetten kell feltüntetni.”

A tűzvédelmi szakértői tevékenység szabályairól szóló 6/2007. (III. 13.) ÖTM rendelet módosítása

- 5. §** (1) A tűzvédelmi szakértői tevékenység szabályairól szóló 6/2007. (III. 13.) ÖTM rendelet (a továbbiakban: R2.) 2. § (1) bekezdése bevezető mondatának helyébe a következő rendelkezés lép:
- „(1) Tűzvédelmi szakértői tevékenység folytatása annak engedélyezhető, aki”
- (2) Az R2. 2. § (3) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:
- „(3) Tűzvédelmi szakértői engedély több tűzvédelmi szakterületre is kérhető.”
- 6. §** Az R2. 3. § (1) bekezdése bevezető mondatának helyébe a következő rendelkezés lép:
- „(1) A tűzvédelmi szakértői engedély iránti kérelemnek tartalmaznia kell a kérelmező”
- 7. §** Az R2. 4. § (2) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:
- „(2) A kérelem ügyében első fokon az OKF jár el.”
- 8. §** Az R2. 6. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:
- „6. § (1) A tűzvédelmi szakértői engedély határozatlan időre érvényes.
- (2) Az engedély kiadásától számított minden ötödik évben – az év végéig – a tűzvédelmi szakértő az OKF által összeállított bizottság előtt, a szakterületének megfelelő kiegészítő vizsgát köteles tenni. A kiegészítő vizsgára jelentkezéshez csatolni kell a kiegészítő vizsgadíj befizetését igazoló bizonylatot.
- (3) A kiegészítő vizsga tárgyát a szakértői engedély kiadása vagy utolsó meghosszabbítása után hatályba lépett vagy módosított jogszabályok és megjelent szabványok képezik.
- (4) A kiegészítő vizsga díja 5000 Ft, melyet a 4. § (1) bekezdésében meghatározott számlára kell befizetni.”
- 9. §** Az R2. 8. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:
- „8. § (1) A tűzvédelmi szakértő engedélyét visszavonják és törlik a névjegyzékből, ha:
- a) a 6. § (2) bekezdésében meghatározott időtartam letelt anélkül, hogy a szakértő a kiegészítő vizsgát eredményesen letette volna,
 - b) bejelenti, hogy a szakértői tevékenységét nem kívánja tovább folytatni,
 - c) az engedélyben szereplő adatainak változását felhívásra, ismételten nem jelentette be,
 - d) az engedély feltételei a felvételkor sem álltak fenn vagy utóbb megszűntek,
 - e) a szakmai tevékenységére vonatkozó nyilvántartást nem vagy nem a valóságnak megfelelő tartalommal vezeti,
 - f) szakmai tevékenységének ellenőrzése során megállapításra kerül, hogy tevékenységét nem a hatályos jogszabályoknak, műszaki követelményeknek megfelelően végzi.
- (2) A tűzvédelmi szakértői engedély visszavonásáról az OKF dönt.

(3) Az engedély visszavonásáról szóló határozat ellen az 5. § (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelően jogorvoslatnak van helye.

(4) Az OKF az engedély visszavonásáról köteles értesíteni az igazságügyi szakértői névjegyzéket vezető hatóságot.

(5) Ha a tűzvédelmi szakértő engedélyét visszavonják, az erről szóló határozat jogerőre emelkedésétől számított 8 napon belül köteles a szakértői igazolványát az OKF részére visszaszolgáltatni.”

10. § Az R2. 10. § (1) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A tűzvédelmi hatóság ellenőrzi a szakértő tevékenységét.”

11. § Az R2. 14. § (1) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A tűzvédelmi szakértői engedély iránti kérelem alapján indult eljárás során befizetett díjakat az alaptevékenység bevételei között elkülönítetten kell kezelni.”

12. § Az R2. a következő 14/A. §-sal egészül ki:

„14/A. § A tűzvédelmi szakértői engedély tartalmazza a szakértő

- a) a természetes személyazonosító adatait,
- b) a szakterületét,
- c) a szakértői engedély számát,
- d) a szakértői engedélyt kiadó szerv megnevezését,
- e) a kiadás dátumát, érvényesség idejét,
- f) a kiadmányozó aláírását,
- g) a bélyegző lenyomatát.”

A hivatásos önkormányzati tűzoltóságok illetékességi területéről szóló 11/2007. (IV. 24.) ÖTM rendelet módosítása

13. § A hivatásos önkormányzati tűzoltóságok illetékességi területéről szóló 11/2007. (IV. 24.) ÖTM rendelet mellékletének VII. Győr-Moson-Sopron megye fejezetének 1. Csorna illetékességi területe pontja a következő települések megnevezésével egészül ki:

„Acsalag
Barbacs
Bágyogyszovát”

A tűzesetek vizsgálatára vonatkozó szabályokról szóló 12/2007. (IV. 25.) ÖTM rendelet módosítása

14. § (1) A tűzesetek vizsgálatára vonatkozó szabályokról szóló 12/2007. (IV. 25.) ÖTM rendelet 7. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„7. § A tűzvizsgálatot a tűzeset keletkezési helye szerint illetékes tűzvédelmi hatóság (a továbbiakban: hatóság) végzi.”

(2) A tűzesetek vizsgálatára vonatkozó szabályokról szóló 12/2007. (IV. 25.) ÖTM rendelet 16. § (3) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A kérelem a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 35. § (1) bekezdésében foglaltakon túl tartalmazza: a tűz keletkezési helyét, idejét, valamint azt az indokot, amely miatt a hatósági bizonyítvány kiadását kezdeményezi.”

(3) A tűzesetek vizsgálatára vonatkozó szabályokról szóló 12/2007. (IV. 25.) ÖTM rendelet mellékletének helyébe e rendelet melléklete lép.

A lovas szolgáltató tevékenységről szóló 14/2008. (XII. 20.) ÖM rendelet módosítása

15. § (1) A lovas szolgáltató tevékenységről szóló 14/2008. (XII. 20.) ÖM rendelet (a továbbiakban: R3.) 1. § (1) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) E rendelet állapítja meg a lovas szolgáltató tevékenység bejelentésének, az ilyen szolgáltatási tevékenységet folytató vállalkozások (a továbbiakban: szolgáltató) nyilvántartásának részletes szabályait, továbbá az

e tevékenységek folytatásának részletes követelményeit, és a lovas szolgáltató tevékenység ellenőrzésének részletes szabályait.”

- (2) Az R3. 1. § (2) bekezdése a) pontjának helyébe a következő rendelkezés lép:

(E rendelet alkalmazásában)

„a) lovas szolgáltató tevékenység: a kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvény (a továbbiakban: Kertv.) 2. §-ának 16. pontjában meghatározott szolgáltató tevékenység, így különösen lovagoltatás, lovas oktatás, lovas terápia, terep- vagy túralovaglás, fogathajtás, fogathajtás oktatás, fogatoztatás, lovas bemutató,”

- 16. §** Az R3. 2. § (1)–(3) bekezdéseinek helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) A szolgáltatónak a Kertv. 6/C. § (1) bekezdése szerinti, a Magyar Kereskedelmi Engedélyezési Hivatalnak (a továbbiakban: Hivatal) benyújtandó bejelentése – a szolgáltatási tevékenység megkezdésének és folytatásának általános szabályairól szóló 2009. évi LXXVI. törvényben (a továbbiakban: Szolgtv.) meghatározott adatokon túl – tartalmazza

- a) a szolgáltató lovas szolgáltató tevékenység folytatásának helyszínül szolgáló telephelyének (fióktelepének) címét,
- b) az a) pont szerinti telephelyen (fióktelepen) tartott lovak számát,
- c) a lovas szolgáltató tevékenység típusát az 1. § (2) bekezdésének c)–e) pontja szerint, továbbá, hogy a lovas szolgáltatás együtt jár-e a szolgáltatást igénybe vevő személy lovagoltatásával,
- d) – a szolgáltatás igénybevevőjének lovagoltatásával járó lovas szolgáltató tevékenység esetén – a (3) bekezdés szerinti felelős személy nevét, szakképesítését és a szakképesítését igazoló okiratokat,
- e) az a) pontban megjelölt telephely (fióktelep) helyszínrajzát a 13. §-ban meghatározott körülményekre figyelemmel.

(2) A Hivatal a bejelentett lovas szolgáltatókról a 4. §-ban meghatározott tartalommal nyilvántartást vezet, és a nyilvántartást a honlapján közzéteszi.

(3) Lovas szolgáltató tevékenység – a Kertv. 6/C. § (2) bekezdésében előírt feltételeken túl – akkor folytatható, ha a szolgáltató

- a) eleget tesz a 13. §-ban – a szolgáltatás igénybevevőjének lovagoltatásával nem járó lovas szolgáltató tevékenység esetén a 13. § b), c), f) és g) pontjában – meghatározott követelményeknek,
- b) – a szolgáltatás igénybevevőjének lovagoltatásával járó lovas szolgáltató tevékenység esetén – legalább egy lovastúra-vezető képesítéssel rendelkező, a szakmai tevékenységért felelős személyt (a továbbiakban: szakmai tevékenységért felelős személy), ha lovas terápiás szolgáltatást nyújt, akkor még legalább egy, a 11. § (5) bekezdésében meghatározott feltételeknek megfelelő gyógypedagógust (terapeutát) is foglalkoztat.”

- 17. §** Az R3. 4. § (1) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A Hivatal nyilvántartása – a Szolgtv.-ben meghatározott adatokon túlmenően – tartalmazza a 2. § (1) bekezdésének a) és c) pontjában meghatározott adatokat.”

- 18. §** (1) Az R3. 7. § (1)–(3) bekezdéseinek helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) A Hivatal határozatával megtiltja az adott lovas szolgáltató tevékenység folytatását és törli a nyilvántartásból azt a szolgáltatót, aki

- a) a tevékenység folytatására vonatkozóan előírt valamely feltétellel nem rendelkezik, és azt a Hivatal által megjelölt határidőn belül nem pótolja, vagy
- b) a lovas szolgáltató tevékenységét az állategészségügyi és az állattartási körülményekre vonatkozó jogszabályok, valamint a lovas szolgáltatásra vonatkozó biztonsági előírások megsértésével folytatja, és a jogsértő állapotot a Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal (a továbbiakban: MgSzH), illetve a jegyző ismételt felszólítására sem szünteti meg, vagy
- c) az állategészségügyi, illetve az állattartási körülményekre vonatkozó jogszabályok megsértését az MgSzH, illetőleg a jegyző egy éven belül ismételten megállapította.

(2) Ha a hatósági ellenőrzés során az (1) bekezdésben meghatározott valamely körülmény fennállását állapítják meg, a szolgáltató tevékenységtől való eltiltását és a hatósági nyilvántartásból való törlését kezdeményezheti a jegyző és az MgSzH.

(3) A szolgáltató bejelentését – a nyilvántartásba vételt követően –, továbbá a szolgáltatót a tevékenységtől való eltiltó és a nyilvántartásból törölő határozatát a Hivatal köteles a jegyzőnek, az illetékes állami népegészségügyi és tisztiorvosi szolgálatnak (a továbbiakban: ÁNTSZ), valamint az MgSzH-nak megküldeni.”

- (2) Az R3. 7. § (5) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:
„(5) Az a szolgáltató, akit a Hivatal az (1) bekezdés b) vagy c) pontjában megjelölt okból tiltott el a tevékenységtől és törölt a nyilvántartásból, az eltiltást elrendelő határozat jogerőre emelkedésétől számított egy évig lovas szolgáltató tevékenységet nem folytathat.”

Záró rendelkezések

- 19. §** (1) Ez a rendelet a kihirdetését követő 3. napon lép hatályba.
(2) E rendelet 1–18. §-ai, valamint 20–22. §-ai a rendelet hatálybalépését követő napon hatályukat veszti. Ez a bekezdés az e rendelet hatálybalépését követő második napon hatályát veszti.
- 20. §** 1. A polgári védelmi kötelezettségen alapuló polgári védelmi szervezetek létrehozásának, irányításának, anyagi-technikai ellátásának, illetőleg alkalmazásának szabályairól szóló 55/1997. (X. 21.) BM rendelet 6. § (2) és (3) bekezdésében, valamint 7. § (1) bekezdésében a „30 napon belül” szövegrész helyébe a „22 munkanapon belül” szöveg, 26. § (1) bekezdésében a „45 napon belül” szövegrész helyébe a „32 munkanapon belül” szöveg, 26. § (1) bekezdésében az „öt napon belül” szövegrész helyébe az „5 munkanapon belül”,
2. az R1. 1. § a) pontjában az „a Belügyminisztérium Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság (a továbbiakban: BM OKF)” szövegrész helyébe az „az Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság (a továbbiakban: OKF)” szöveg, 2. § c) és e) pontjában, 3. § (1) és (2) bekezdésében, 4. § (4) bekezdésében, 6. § (1) és (4) bekezdésében, 9. § (1) bekezdésének g) pontjában, 12. § (2) és (3) bekezdésében az „a BM OKF” szövegrész helyébe az „az OKF” szöveg, 2. § i) pontjában, mellékletének I. kategória: tűzoltójárművek, felépítmények fejezetének 8.2. és 9.6. pontjaiban a „BM OKF” szövegrész helyébe az „OKF” szöveg, 2. § l) pontjában az „a BM OKF-nél” szövegrész helyébe az „az OKF-nél” szöveg,
3. az R2. 2. § (1) bekezdésének d) pontjában az „OKF főigazgatója (a továbbiakban: főigazgató)” szövegrész helyébe az „Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság (a továbbiakban: OKF)” szöveg, 5. § (2) bekezdésében az „önkormányzati és területfejlesztési miniszterhez” szövegrész helyébe az „önkormányzati miniszterhez”,
4. az R3. 14. § (6) bekezdésében a „9., 10., 13. és 16. cikkének” szövegrész helyébe a „9., 10. és 13. cikkének”,
5. az állami sportcélú támogatások felhasználásáról és elosztásáról szóló 22/2008. (IV. 10.) ÖTM rendelet 6. § (3) bekezdésének a) és d) pontjában az „alírási címpéldány” szövegrész helyébe a „közjegyzői aláírás-hitelesítéssel ellátott címpéldány vagy ügyvéd által ellenjegyzett aláírás-minta”,
6. az egyes fejezeti kezelésű előirányzatokból pályázati úton, illetve egyedi döntéssel nyújtandó támogatásokra vonatkozó eljárás szabályairól szóló 6/2008. (X. 8.) ÖM rendelet 16. §-a (4) bekezdésének b) pontjában az „az aláírasi címpéldány” szövegrész helyébe az „a közjegyzői aláírás-hitelesítéssel ellátott címpéldány vagy ügyvéd által ellenjegyzett aláírás-minta” szöveg lép.
- 21. §** Hatályát veszti
1. a polgári védelmi kötelezettségen alapuló polgári védelmi szervezetek létrehozásának, irányításának, anyagi-technikai ellátásának, illetőleg alkalmazásának szabályairól szóló 55/1997. (X. 21.) BM rendelet 33. § (3) bekezdése, valamint melléklete,
2. a 71/2005. (IX. 27.) GKM rendelet 1. § (3) bekezdése, továbbá 2. §-a,
3. az R2. 1. § (1) bekezdése, 2. § (1) bekezdésének a) pontja, 3. § (3) bekezdésének b) és d) pontja, 5. § (1) bekezdése, 6. § (2) bekezdésének a) pontja, 7. § (1) bekezdése, 12. §-a, valamint 2. melléklete,
4. az R3. 1. § (2) bekezdésének b) pontja, 2. § (4) bekezdése, 3. §-a, 4. §-a, 5. §-a, 6. §-a, 7. § (1) bekezdésének c) és d) pontjai és (4) bekezdése, 8. §-a, valamint 14. §-ának (2)–(5) bekezdései,
5. a tűzesetek vizsgálatára vonatkozó szabályokról szóló 12/2007. (IV. 25.) ÖTM rendelet 9. §-ának (1) és (4) bekezdése.
- 22. §** (1) Az e rendelet hatálybalépésekor már működő lovas szolgáltató tevékenységet végző, az R3. e rendelet hatálybalépése előtt hatályos szabályai szerint nyilvántartásba még nem vett szolgáltatónak a tevékenységét 2010. január 20-ig kell bejelentenie a Hivatalnak.
(2) Az R3. 2. § (3) bekezdésének b) pontjában, valamint az R3. 11. § (6) bekezdésében előírt lovastúra-vezető képzés, továbbá az R3. 2. § (3) bekezdésének b) pontjában, valamint az R3. 11. § (5) bekezdésében előírt gyógy pedagógus (terapeuta) képzés megszerzését 2012. január 20-ig kell igazolnia. Eddig az időpontig az e követelményeket nem

teljesítő szolgáltatóval szemben a képzés hiánya miatt az R3. 7. §-a (1) bekezdésének a) pontjában előírt jogkövetkezmény nem alkalmazható.

23. § E rendelet 1–12. §-ai, 15–18. §-ai, valamint 22. §-a a belső piaci szolgáltatásokról szóló, 2006. december 27-i 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja.

Varga Zoltán s. k.,
önkormányzati miniszter

Melléklet a 26/2009. (X. 16.) ÖM rendelethez
„Melléklet a 12/2007. (IV. 25.) ÖTM rendelethez

Fejléc (hatóság megnevezése, címe, telefonszáma)	Ügyszám: Tárgy: Tűzvizsgálati jelentés Ügyintéző neve: Ügyfél neve, lakóhelye/székhelye:
--	---

Tűzvizsgálati jelentés

Tűzjelzés ideje:

Tűzeset helye és keletkezésének vélelmezett ideje:

Ügyfél neve/megnevezése:

Lakóhelye/székhelye:

Tűzoltói beavatkozás történt-e: igen – nem (megfelelő rész aláhúzendó)

Tűz keletkezésének ok-okozati összefüggései:

Tűz terjedésére vonatkozó megállapítások:

Egyéb megállapítások, indokolás:

(a felmerült eljárási költség megállapításáról és viseléséről való döntés, illetékek vagy díjnak az ügyfél részére történő megfizetéséről szóló döntés stb)

A tűzvizsgálati jelentésben foglalt megállapítások ellen a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 98. §-ának (1) bekezdése alapján fellebbezésnek van helye, amelyet a Ket. 99. §-ának (1) bekezdése alapján a tűzvizsgálati jelentés közlésétől számított 10 munkanapon belül 5000 forint illetékbélyeggel ellátva a hivatalomnál kell előterjeszteni és a Megyei Katasztrófavédelmi Igazgatósághoz/Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatósághoz (megfelelő rész aláhúzendó) kell címezni.

A fellebbezési illeték mértékét az 1990. évi XCIII. törvény 29. §-ának (2) bekezdése írja elő. Hatásköröm és illetékességem a 79/2007. Korm. rendelet 1. §-ának (1) bekezdésén és a tűzesetek vizsgálatára vonatkozó szabályokról szóló 12/2007. (IV. 25.) ÖTM rendelet (a továbbiakban: R.) 15. §-án alapul.

A tűzvizsgálati eljárást a Ket. és az R. szabályai alapján folytattam le.

....., év hó nap

P. H.

.....
(döntés kiadmányozójának neve, aláírása)
(kiadmányozó hivatali beosztása)"

A pénzügyminiszter 22/2009. (X. 16.) PM rendelete a szokásos piaci ár meghatározásával összefüggő nyilvántartási kötelezettségről

A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény 30. § (8) bekezdésében kapott felhatalmazás alapján, a pénzügyminiszter feladat- és hatásköréről szóló 169/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 1. § b) pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

A rendelet hatálya

- 1. §**
- (1) Ez a rendelet a szokásos piaci ár megállapítása érdekében meghatározza a megállapításhoz szükséges adatokat tartalmazó nyilvántartás készítésének szabályait.
 - (2) Az e rendelet szerinti nyilvántartási kötelezettség terheli a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tao.) 18. § (5) bekezdésében felsorolt adóalanyt, ha kapcsolt vállalkozásával [Tao. 4. § 23. pont] kötött hatályos szerződése, megállapodása (a továbbiakban: szerződése) alapján az adóévben teljesítés történt. Ha az adózó kapcsolt vállalkozásával a kapcsolt vállalkozási jogviszonyuk keletkezését megelőzően kötött szerződést, az e rendelet szerinti nyilvántartást akkor köteles elkészíteni, ha a szerződés bármely lényeges feltételét módosítják, vagy olyan egyéb változás következik be, amelyet független felek az ár meghatározásánál érvényesítenek vagy érvényesítenének.
 - (3) Nem terheli az e rendelet szerinti nyilvántartási kötelezettség az adózót
 - a) magánszeméllyel nem egyéni vállalkozóként kötött szerződése alapján, és
 - b) ha a Tao. 18. § (3) bekezdésében foglaltaknak megfelelő középállalkozás.
 - (4) Nem terheli az e rendelet szerinti nyilvántartási kötelezettség az adózót a tőkepiacról szóló törvény szerinti tőzsdei ügylet, továbbá meghatározott összegben rögzített hatósági ár vagy jogszabályban meghatározott más ár alkalmazása esetében.
 - (5) Az adózó – a (4) bekezdésben foglaltaktól eltérően – nem mentesül az e rendelet szerinti nyilvántartási kötelezettség alól bennfentes kereskedelem és tisztességtelen árfolyam-befolyásolás, illetve jogszabály megsértésével alkalmazott ár esetében.

Alapelvek

- 2. §**
- (1) Az adózó a nyilvántartás elkészítése, módosítása során köteles figyelembe venni minden, az ellenőrzött ügylet megkötése, a szerződés módosítása, illetve legkésőbb a teljesítés időpontjában rendelkezésre álló és a tőle elvárható gondosság mellett megismerhető, a szokásos piaci ár meghatározása szempontjából jelentős tényt és körülményt.
 - (2) Az adózótól nem várható el, hogy aránytalanul nagy költséget fordítson a nyilvántartás elkészítésére; e rendelkezés azonban az adózót nem mentesíti az e rendelet szerinti nyilvántartási kötelezettség teljesítése alól.

A nyilvántartási kötelezettség teljesítése

- 3. §**
- (1) Az adózó a nyilvántartást – választása szerint a 4. §-ban vagy az 5. §-ban foglaltak alapján – szerződésenként készíti el.
 - (2) A nyilvántartási kötelezettség – az (1) bekezdéstől eltérően – összevontan is teljesíthető, ha az összevonás az összehasonlíthatóságot nem veszélyezteti, és a szerződések
 - a) tárgya azonos, továbbá teljesítésük minden lényeges feltétele előre rögzített és azonos, vagy a feltételek között az eltérések nem jelentősek, vagy
 - b) egymással szorosan összefüggnek.
 - (3) Az adózó a (2) bekezdés szerinti összevonást köteles a nyilvántartásban megindokolni.
 - (4) Az adózó a nyilvántartást a szerződés hatálya alatt akkor köteles módosítani, ha olyan változás következik be, amelyet független felek az ár meghatározásánál érvényesítenek vagy érvényesítenének.
 - (5) Az adózó az (1) bekezdés szerinti választásáról a társasági adóbevallásában nyilatkozik, azzal, hogy ez nem érinti a 6. §-ban foglaltak alkalmazását.
 - (6) A nyilvántartás, illetve az azt alátámasztó dokumentációk nem magyar nyelven is elkészíthetőek. Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 95. § (2) bekezdésének megfelelő alkalmazásával az adózó köteles azokat vagy azok egy részét az adóhatóság felhívására – a megjelölt határidőn belül – magyar nyelven is rendelkezésre bocsátani.

Önálló nyilvántartás

- 4. §**
- (1) A nyilvántartás tartalmazza az ellenőrzött ügyletben részt vevő kapcsolt vállalkozás nevét (elnevezését) és székhelyét, valamint adószámát vagy annak megfelelő azonosítót, ezek hiányában cégjegyzékszámát (nyilvántartási számát) és a cégjegyzékét (nyilvántartását) vezető bíróság (hatóság) megnevezését és székhelyét.
 - (2) A nyilvántartás bemutatja a szerződés tartalmát, és azzal összefüggésben, a szokásos piaci ár megállapítása érdekében tartalmazza:
 - a) a szerződés tárgyát (tárgyait), megkötésének és módosításának időpontját és a szerződés időbeli hatályát;
 - b) a szerződés tárgyul szolgáló termék, szolgáltatás jellemzőit (például fizikai jellemzői, minősége, mennyisége, illetve jellege, terjedelme), a teljesítés módját, feltételét;
 - c) a funkcionális elemzést;
 - d) a lehetséges piaci kapcsolatok szempontjából figyelembe vehető piac meghatározását és jellemzőit (például piacnagyság, a piac liberalizáltsága, az eladók viszonylagos versenyhelyzete, helyettesítő áruk, szolgáltatások elérhetősége); a nyilvántartás szempontjából nem vehető figyelembe az a földrajzi terület, ahol a terméket, a szolgáltatást nem, vagy csak jelentősen kedvezőtlenebb feltételek mellett lehet beszerezni (igénybe venni), illetve értékesíteni (nyújtani).
 - (3) A nyilvántartás tartalmazza az összehasonlításhoz felhasznált adatok meghatározását, forrását, a felhasznált adatok kiválasztásának menetét, ezek indokát, továbbá az összehasonlítható termék(ek)re, szolgáltatás(ok)ra vonatkozó tényeket, körülményeket, a (2) bekezdésnek megfelelően.
 - (4) A nyilvántartás tartalmazza
 - a) a szokásos piaci ár meghatározására alkalmazott módszer megnevezését (egyéb módszer alkalmazása esetén annak jellemzőit) és a módszer kiválasztásának indokait;
 - b) az összehasonlított ügyletek és az ellenőrzött ügylet közötti eltéréseket és az emiatt szükséges kiigazítást, ha az összehasonlíthatóságot meghatározó tényezők tekintetében az árat befolyásoló eltérések vannak, és az eltérések a választott módszer keretei között megbízható módon számszerűsíthetők;
 - c) az összehasonlítható termék(ek), szolgáltatás(ok) alapján – a választott módszertől függően és az esetleges kiigazítások után meghatározott – számított árat, árrést, hasznot, egyéb értéket vagy azok tartományát (a továbbiakban: szokásos piaci ár);
 - d) az elkészítés és a módosítás időpontját.
 - (5) A nyilvántartás a szerződés tárgyában folyamatban lévő vagy lezárt, a szokásos piaci ár megállapításával összefüggő bírósági, hatósági eljárással kapcsolatban tartalmazza:
 - a) a bíróság, a hatóság megnevezését, székhelyét (külföldi állam esetén annak megnevezését is) és az ügy számát;
 - b) az eljárás megkezdésének és lezárásának időpontját;
 - c) a jóváhagyásra benyújtott, a hatóság által vitatott vagy a megállapított (jóváhagyott) szokásos piaci árat.

Közös nyilvántartás

- 5. §**
- (1) A közös nyilvántartás két fő részből áll: a fődokumentumból, amely a vállalatcsoport valamennyi, az Európai Unió valamely tagállamában illetőséggel rendelkező (a továbbiakban: EU-n belüli) tagjára vonatkozó közös, szabványosított információkat tartalmazza, valamint a specifikus nyilvántartás(ok)ból, amely(ek) az adózó és kapcsolt vállalkozása(i) szerződés(ei)t mutatja be.
 - (2) A fődokumentumot az Európai Unió érintett tagállamaira vonatkozóan kell elkészíteni, beleértve a harmadik országban illetőséggel rendelkező vállalkozások és az EU-n belüli csoporttagok közötti ellenőrzött ügyleteket is. A fődokumentum legalább a következő elemeket tartalmazza:
 - a) az üzleti vállalkozás és az üzleti stratégia általános leírását, beleértve az üzleti stratégiában az előző adóévhez képest bekövetkező változásokat;
 - b) a vállalatcsoport szervezeti, jogi és működési szerkezetének általános leírását (ideértve a szervezeti ábrát, a csoporttagok felsorolását és az anyavállalat leányvállalatok működésében való részvételének leírását);
 - c) az EU-n belüli csoporttagokkal ellenőrzött ügyleteket folytató kapcsolt vállalkozások általános megnevezését;
 - d) az ellenőrzött ügyletek általános bemutatását (a jelentősebb ellenőrzött ügyletek felsorolását, például tárgyi eszköz értékesítése, szolgáltatás nyújtása, immateriális javak kifejlesztése, pénzügyi szolgáltatás nyújtása, valamint azok értékének megjelölését);

- e) az elvégzett feladatok és a vállalt kockázatok általános leírását, valamint a feladatokban és a kockázatokban az előző adóévhez képest bekövetkezett változásokat;
 - f) immateriális javak tulajdonlására vonatkozó információt, valamint a fizetett és kapott jogdíjak ismertetését;
 - g) a vállalatcsoporton belüli transzferár-képzési politikát vagy a transzferár-képzési rendszer leírását;
 - h) a költség-hozzájárulási megállapodásokat, a szokásos piaci árat megállapító határozatokat és a szokásos piaci árra vonatkozó bírósági döntéseket a 4. § (5) bekezdésében felsoroltak szerint; valamint
 - i) az elkészítés és a módosítás időpontját.
- (3) A specifikus nyilvántartás legalább a következő elemeket tartalmazza:
- a) az ellenőrzött ügyletben részt vevő kapcsolt vállalkozás nevét (elnevezését) és székhelyét, valamint adószámát vagy annak megfelelő azonosítót, ezek hiányában cégjegyzékszámát (nyilvántartási számát) és a cégjegyzékét (nyilvántartását) vezető bíróság (hatóság) megnevezését és székhelyét;
 - b) az adózó üzleti vállalkozásának és üzleti stratégiájának általános leírását, beleértve az üzleti stratégiában az előző adóévhez képest bekövetkező változásokat;
 - c) a szerződés tárgyát (tárgyait), ideértve az ügyletek bemutatását, az ügyletek értékének feltüntetését, megkötésének és módosításának időpontját és időbeli hatályát;
 - d) az összehasonlító elemzést (termék és szolgáltatás jellemzői, funkcionális elemzés, szerződéses feltételek, gazdasági körülmények, egyedi üzleti stratégiák);
 - e) az összehasonlítható adatok bemutatását;
 - f) a vállalatcsoport transzferár-képzési politikája (rendszere) átvételének és alkalmazásának – különösen a szokásos piaci ár meghatározásához alkalmazott módszerek – a bemutatását; valamint
 - g) az elkészítés és a módosítás időpontját.
- (4) A vállalatcsoport – választása szerint – a (3) bekezdésben felsoroltak bármely elemét a fődokumentumban is szerepeltetheti, feltéve, hogy ezt ugyanolyan részletességgel teszi, mint a specifikus nyilvántartás esetében.

Egyszerűsített nyilvántartás

- 6. §** (1) Az adózó e rendelet szerinti nyilvántartási kötelezettségét a (2) bekezdésben meghatározott tartalmú nyilvántartás elkészítésével teljesítheti, ha a szerződés alapján történő teljesítések értéke (általános forgalmi adó nélkül számított) szokásos piaci áron az 50 millió forintot nem haladja meg a szerződés megkötésétől az adóév utolsó napjáig terjedő időszakban. Az értékhatár megállapításánál – az összevonás tényétől függetlenül – az e rendelet szerint összevonható szerződésekben szereplő ügyletek értékét együttesen kell figyelembe venni.
- (2) Az (1) bekezdés szerinti nyilvántartás tartalmazza:
- a) az ellenőrzött ügyletben részt vevő kapcsolt vállalkozás nevét (elnevezését) és székhelyét, valamint adószámát vagy annak megfelelő azonosítót, ezek hiányában cégjegyzékszámát (nyilvántartási számát) és a cégjegyzékét (nyilvántartását) vezető bíróság (hatóság) megnevezését és székhelyét;
 - b) a szerződés tárgyát (tárgyait), megkötésének és módosításának időpontját és a szerződés időbeli hatályát;
 - c) a szokásos piaci árat;
 - d) az elkészítés és a módosítás időpontját.

Egyéb rendelkezések

- 7. §** Az adózó a szokásos piaci ár meghatározása során a következő forrásokat veheti figyelembe:
- a) független féllel kötött szerződését;
 - b) kapcsolt vállalkozása és független vállalkozás szerződését;
 - c) független vállalkozások egymás közötti szerződését;
 - d) az összehasonlítható termékre, szolgáltatásra vonatkozó nyilvános, vagy az adóhatóság által ellenőrizhető adatbázisban tárolt, vagy egyéb forrásból elérhető, nyilvánosan hozzáférhető, vagy az adóhatóság által ellenőrizhető adatokat (például iparági mutatók, piacelemzés).

Fogalmak

8. § E rendelet alkalmazásában

- a) *ellenőrzött ügylet*: a Tao. szerinti kapcsolt vállalkozások egymással kötött szerződése, megállapodása alapján megvalósuló ügylet, beleértve a Tao. 18. § (6) bekezdésében felsorolt ügyleteket is;
- b) *funkcionális elemzés*: a kapcsolt vállalkozások által az ellenőrzött ügyletek során, valamint a független vállalkozások által az összehasonlítható független ügyletek során végzett tevékenységek (például kutatás és fejlesztés, tervezés, gyártás, reklám és marketing, fuvarozás), a felhasznált erőforrások (például költségek, ráfordítások, beruházások) és a vállalt üzleti kockázatok (például árfolyamkockázat, garancia, pénzügyi kockázat) elemzése;
- c) *vállalatcsoport*: kapcsolt vállalkozások és/vagy telephelyek csoportja.

Záró rendelkezések

9. § (1) E rendelet 2010. január 1-jén lép hatályba, azzal, hogy előírásait – a (2) bekezdésben foglalt eltéréssel – a 2010. adóévi adókötelezettséghez kapcsolódó nyilvántartásokra kell először alkalmazni.
 - (2) E rendelet 3. § (6) bekezdését és 6. §-át a 2009. adóévi adókötelezettséghez kapcsolódó nyilvántartási kötelezettség teljesítésére is alkalmazni lehet, feltéve, hogy a nyilvántartás elkészítésének határideje nem korábbi, mint e rendelet hatálybalépésének napja.
10. § A szokásos piaci ár meghatározásával összefüggő nyilvántartási kötelezettségről szóló 18/2003. (VII. 16.) PM rendelet hatályát veszti.

Jogharmonizációs záradék

11. § E rendelet az 1998. évi XV. törvénnyel kihirdetett, a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) Konvenciójának, az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyveknek és a csatlakozási nyilatkozatoknak megfelelően a nemzetközi vállalkozások és az adóhatóságok részére készült, a kapcsolt vállalkozások közötti árak módosítására vonatkozó iránymutatás, valamint a Tanácsnak és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselőinek állásfoglalása (2006. június 27.) az Európai Unióban található kapcsolt vállalkozások transzferár-képzési dokumentációjára (EU TPD) vonatkozó magatartási kódexről (2006/C 176/01) figyelembevételével készült szabályozást tartalmaz.

Dr. Oszkó Péter s. k.,
pénzügyminiszter

VI. Az Alkotmánybíróság határozatai és végzései

Az Alkotmánybíróság 93/2009. (X. 16.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság által országos népi kezdeményezésre irányuló aláírásgyűjtő ív mintapéldánya, és az azon szereplő kérdés hitelesítése tárgyában hozott határozat ellen benyújtott kifogás alapján meghozta az alábbi

határozatot:

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság 84/2009. (III. 20.) OVB számú határozatát helybenhagyja. Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

Indokolás

- I. 1. A választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 130. § (1) bekezdése alapján kifogás érkezett az Alkotmánybírósághoz az Országos Választási Bizottság (a továbbiakban: OVB) 84/2009. (III. 20.) OVB határozata (a továbbiakban: OVBh.) ellen.
Az OVB országos népi kezdeményezés aláírásgyűjtő ívének hitelesítés céljából benyújtott mintapéldánya az alábbi kérdést tartalmazza: „Kezdeményezzük az Alkotmány és a kapcsolódó törvények módosítását úgy, hogy a Parlamentbe csak a 176 országgyűlési egyéni választókerületben megválasztásra kerülő képviselők juthassanak be.” Az OVB vitatott határozatában megállapította, hogy az aláírásgyűjtő ív a törvényben meghatározott formai, valamint a megtárgyalásra javasolt kérdésre vonatkozó tartalmi követelményeknek eleget tesz, ezért az aláírásgyűjtő ív mintapéldányát hitelesítette.
 2. A kifogástevő álláspontja szerint a népi kezdeményezés nem felel meg az Alkotmány 28/B. § (1) bekezdésében foglalt követelménynek, amely szerint országos népszavazás és népi kezdeményezés tárgya az Országgyűlés hatáskörébe tartozó kérdés lehet. Nézete szerint az Országgyűlés alkotmányozó és törvényhozó funkciójának szétválasztásából, valamint az ehhez kapcsolódó alkotmánybírói gyakorlatból fakadóan az Országgyűlés – mint alkotmányozó hatalom – nem kötelezhető meghatározott kérdéskör megtárgyalására, és arról való döntéshozatalra. A kifogástevő megítélése szerint az országos népi kezdeményezés – a népszavazáshoz hasonlóan – a népszuverenitás tekintetében kivételes és komplementer jellegű intézmény, ezért a népi kezdeményezés sem irányulhat az Alkotmány módosításának kezdeményezésére. A kifogástevő megalapozatlannak tartja az Alkotmány 28/B. § (1) bekezdése szövegének eltérő értelmezését a népszavazás, illetve a népi kezdeményezés esetében.
Az OVBh. a Magyar Közlöny 2009. évi 35. számában, 2009. március 20-án jelent meg, a kifogást 2009. április 2-án, a törvényes határidőn belül terjesztették elő.
- II. Az Alkotmánybíróság határozatának meghozatala során a következő jogszabályokat vette alapul:
 1. Az Alkotmány indítvánnyal érintett rendelkezései:
„19. § (...)
(2) Az Országgyűlés a népszuverenitásból eredő jogait gyakorolva biztosítja a társadalom alkotmányos rendjét, meghatározza a kormányzás szervezetét, irányát és feltételeit.
(3) E jogkörében az Országgyűlés
a) megalkotja a Magyar Köztársaság Alkotmányát;
b) törvényeket alkot;
(...)”
„28/B. § (1) Országos népszavazás és népi kezdeményezés tárgya az Országgyűlés hatáskörébe tartozó kérdés lehet.”

„28/D. § Országos népi kezdeményezést legalább 50 000 választópolgár nyújthat be. Az országos népi kezdeményezés arra irányulhat, hogy az Országgyűlés hatáskörébe tartozó kérdést az Országgyűlés tűzze a napirendjére. Az országos népi kezdeményezésben megfogalmazott kérdést az Országgyűlés köteles megtárgyalni.”

2. Az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény rendelkezései:
 - „17. § A népi kezdeményezésnek pontosan és egyértelműen tartalmaznia kell a megtárgyalásra javasolt kérdést.”
 - „18. § Az Országos Választási Bizottság akkor tagadja meg az aláírásgyűjtő ív hitelesítését, ha
 - a) a kérdés nem tartozik az Országgyűlés hatáskörébe,
 - b) a kérdés megfogalmazása nem felel meg a törvényben foglalt követelményeknek,
 - c) az aláírásgyűjtő ív nem felel meg a választási eljárásról szóló törvényben foglalt követelményeknek.”
3. A Ve.-nek az országos népi kezdeményezésre irányuló aláírásgyűjtő ív hitelesítésére vonatkozó szabályai:
 - „117. § (1) Az Országos Választási Bizottság a jogszabályi feltételeknek megfelelő aláírásgyűjtő ívet, illetőleg kérdést a benyújtástól számított harminc napon belül hitelesíti.”
 - „130. § (1) Az Országos Választási Bizottságnak az aláírásgyűjtő ív, illetőleg a konkrét kérdés hitelesítésével kapcsolatos döntése elleni kifogást a határozat közzétételét követő tizenöt napon belül lehet – az Alkotmánybírósághoz címezve – az Országos Választási Bizottsághoz benyújtani.
(...)
 - (3) Az Alkotmánybíróság a kifogást soron kívül bírálja el. Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság, illetőleg az Országgyűlés határozatát helybenhagyja, vagy azt megsemmisíti, és az Országos Választási Bizottságot, illetőleg az Országgyűlést új eljárásra utasítja.”
 - „131. § Az országos népi kezdeményezés során a 117–121. § és a 130. § (1) és (3) bekezdésének rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.”

III. A kifogás nem megalapozott.

1. Az Alkotmánybíróságnak a jelen ügyben irányadó hatáskörét az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 1. § h) pontjában foglaltaknak megfelelően a Ve. 130. §-a határozza meg. Az Alkotmánybíróság az OVB határozatai ellen benyújtott kifogások elbírálása során kialakította következetes gyakorlatát. Az Alkotmánybíróság a kifogás alapján lefolytatott jogorvoslati eljárásban azt vizsgálja, hogy a beérkezett kifogás megfelel-e a Ve. 77. § (2) bekezdésének a)–c) pontjaiban, illetve 130. § (1) bekezdésében foglalt feltételeknek, és az OVB az aláírásgyűjtő ív hitelesítési eljárásában az Alkotmánynak és az irányadó törvényeknek megfelelően járt-e el. Eljárása során az Alkotmánybíróság e feladatát alkotmányos jogállásával és rendeltetésével összhangban látja el. [25/1999. (VII. 7.) AB határozat, ABH 1999, 251, 256.]
2. Az Alkotmánybíróság korábbi határozataiban már megállapította, hogy az országgyűlési képviselők számáról nem tartható választópolgárok által kezdeményezett népszavazás. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a képviselők létszámának csökkentése nemcsak a választási rendszer teljes átalakításával járna, hanem szükségképpen maga után vonná az Országgyűlés belső szervezetének átalakítását is, amelynek kereteit az Alkotmány határozza meg. Az Alkotmány 21. § (2) bekezdése alapján az Országgyűlés állandó és ideiglenes bizottságokat hozhat létre, valamint a 24. § (4) bekezdése alapján a Házzsabályban állapítja meg saját működésének és szervezetének szabályait. Ezért az eredményes népszavazás nyomán az Országgyűlésnek át kellene alakítania saját szervezetét. Az Alkotmány 28/C. § (5) bekezdésének d) pontja azonban valamennyi szervezetalakítási kérdésben kizárja a népszavazást, az Országgyűlés tekintetében ezért nemcsak a parlamenti bizottsági struktúra és a frakciók tevékenységének kérdése nem lehet népszavazás tárgya, hanem az országgyűlési képviselők száma sem.” [25/2004. (VII. 7.) AB határozat, ABH 2004, 381.; 58/2006. (X. 13.) AB határozat, ABH 2006, 657.]
3. Az Alkotmány 28/C. § (5) bekezdésének c) pontja szerint nem lehet országos népszavazást tartani az Alkotmány népszavazásról, népi kezdeményezésről szóló rendelkezéseiről. A jelen eljárás tárgya azonban az Alkotmány és a kapcsolódó törvények módosítására irányuló népi kezdeményezés, amely a képviselők létszámára és megválasztásuk módjára vonatkozó népszavazás lehetőségének megteremtését célozza. Az Alkotmánybíróság korábbi határozataiban már megállapította, hogy az Országgyűlést a népi kezdeményezés nem köti oly módon, mint a legalább 200 000 választópolgár kezdeményezésére elrendelt üggyöntő és eredményes népszavazás alapján hozott döntés [Alkotmány 28/C. § (3) bekezdés]. Az eredményes népszavazással hozott döntés az Országgyűlés Alkotmány 19. § (3) bekezdés b) pontjában foglalt jogkörének – az Alkotmányban rögzített – korlátozása: az Országgyűlés köteles az eredményes népszavazásból következő döntéseket meghozni. Népi kezdeményezés esetén ezzel szemben az Országgyűlésnek a kérdés napirendre tűzésére, megtárgyalására és döntéshozatalra van kötelezettsége, de ennek a döntésnek a tartalmát a népi kezdeményezés nem köti meg. Éppen ezért a népi kezdeményezésnek mindaddig,

amíg az alkotmányosság keretében marad – ellentétben a népszavazással – az Alkotmányban megfogalmazott tárgyköri korlátja nincs, és a kérdésnek nem kell konkrét jogalkotási kötelezettséget megfogalmaznia. A népi kezdeményezésből csupán törvényhozási kérdésben való vita és döntés következik. Így a népi kezdeményezés aláírásgyűjtő íven szereplő kérdéssel szemben is mindössze annyi az elvárás, hogy törvényhozási tárgykörre vonatkozzon. [42/2002. (X. 11.) AB határozat (ABH 2002, 316, 318.)]

Az Alkotmány 28/B. § (1) bekezdése szerint országos népszavazás és népi kezdeményezés tárgya az Országgyűlés hatáskörébe tartozó kérdés lehet, az alkotmányi rendelkezés nem különböztet az Országgyűlés alkotmányozó és egyéb törvényhozási hatásköre között. Az alkotmányozásra vonatkozó, az Alkotmánybíróság által meghatározott eljárási és határozathozatali követelmények [30/1998. (VI. 25.) AB határozat, ABH 1998, 220, 234.] természetesen csak az országgyűlési eljárásban értelmezhetők, az Alkotmány 28/C. § (5) bekezdésében felsorolt – tiltó – tárgykörök [ideértve a burkolt alkotmánymódosítás tilalmát is, lásd: 2/1993. (I. 22.) AB határozat, ABH 1993, 37.] csak az országos népszavazásra vonatkoznak, országos népi kezdeményezés akadályát nem jelentik [31/2009. (III. 20.) AB határozat, ABK 2009. március, 260.].

4. Mindezek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az OVB jogszerű döntést hozott, amikor az aláírásgyűjtő íven megfogalmazott kérdést hitelesítette. Ezért a kifogást elutasította, és a 84/2009. (III. 20.) OVB határozatot helyben hagyta.

Az Alkotmánybíróság a határozat közzétételét az OVB határozatának a Magyar Közlönyben való megjelenésére tekintettel rendelte el.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Lévay Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Trócsányi László s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 415/H/2009.

Az Alkotmánybíróság 94/2009. (X. 16.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság által országos népi kezdeményezésre irányuló aláírásgyűjtő ív mintapéldánya, és az azon szereplő kérdés hitelesítése tárgyában hozott határozat ellen benyújtott kifogás alapján meghozta az alábbi

határozatot:

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság 85/2009. (III. 20.) OVB számú határozatát helybenhagyja. Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

Indokolás

- I.
1. A választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 130. § (1) bekezdése alapján kifogás érkezett az Alkotmánybírósághoz az Országos Választási Bizottság (a továbbiakban: OVB) 85/2009. (III. 20.) OVB határozata (a továbbiakban: OVBh.) ellen.
Az OVB országos népi kezdeményezés aláírásgyűjtő ívének hitelesítés céljából benyújtott mintapéldánya az alábbi kérdést tartalmazza: „Kezdeményezzük az Alkotmány és a kapcsolódó törvények módosítását úgy, hogy országos népszavazást lehessen tartani arról, hogy az országgyűlési képviselők a választási körzetükben élő választók negyedének indítványozására visszahívhatók legyenek.”
Az OVB vitatott határozatában megállapította, hogy az aláírásgyűjtő ív a törvényben meghatározott formai, valamint a megtárgyalásra javasolt kérdésre vonatkozó tartalmi követelményeknek eleget tesz, ezért az aláírásgyűjtő ív mintapéldányát hitelesítette.
 2. A kifogástevő álláspontja szerint a népi kezdeményezés nem felel meg az Alkotmány 28/B. § (1) bekezdésében foglalt követelménynek, amely szerint országos népszavazás és népi kezdeményezés tárgya az Országgyűlés hatáskörébe tartozó kérdés lehet. Nézete szerint az Országgyűlés alkotmányozó és törvényhozó funkciójának szétválasztásából, valamint az ehhez kapcsolódó alkotmánybírói gyakorlatból fakadóan az Országgyűlés – mint alkotmányozó hatalom – nem kötelezhető meghatározott kérdéskör megtárgyalására, és arról való döntéshozatalra. A kifogástevő megítélése szerint az országos népi kezdeményezés – a népszavazáshoz hasonlóan – a népszuverenitás tekintetében kivételes és komplementer jellegű intézmény, ezért a népi kezdeményezés sem irányulhat az Alkotmány módosításának kezdeményezésére. A kifogástevő megalapozatlannak tartja az Alkotmány 28/B. § (1) bekezdése szövegének eltérő értelmezését a népszavazás, illetve a népi kezdeményezés esetében.
Az OVBh. a Magyar Közlöny 2009. évi 35. számában, 2009. március 20-án jelent meg, a kifogást 2009. április 2-án, a törvényes határidőn belül terjesztették elő.
- II.
- Az Alkotmánybíróság határozatának meghozatala során a következő jogszabályokat vette alapul:
1. Az Alkotmány indítvánnyal érintett rendelkezései:
„19. § (...)
(2) Az Országgyűlés a népszuverenitásból eredő jogait gyakorolva biztosítja a társadalom alkotmányos rendjét, meghatározza a kormányzás szervezetét, irányát és feltételeit.
(3) E jogkörében az Országgyűlés
a) megalkotja a Magyar Köztársaság Alkotmányát;
b) törvényeket alkot;
(...)”
„28/B. § (1) Országos népszavazás és népi kezdeményezés tárgya az Országgyűlés hatáskörébe tartozó kérdés lehet.”
„28/D. § Országos népi kezdeményezést legalább 50 000 választópolgár nyújthat be. Az országos népi kezdeményezés arra irányulhat, hogy az Országgyűlés hatáskörébe tartozó kérdést az Országgyűlés tüzze a napirendjére. Az országos népi kezdeményezésben megfogalmazott kérdést az Országgyűlés köteles megtárgyalni.”
 2. Az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény rendelkezései:
„17. § A népi kezdeményezésnek pontosan és egyértelműen tartalmaznia kell a megtárgyalásra javasolt kérdést.”
„18. § Az Országos Választási Bizottság akkor tagadja meg az aláírásgyűjtő ív hitelesítését, ha
a) a kérdés nem tartozik az Országgyűlés hatáskörébe,
b) a kérdés megfogalmazása nem felel meg a törvényben foglalt követelményeknek,
c) az aláírásgyűjtő ív nem felel meg a választási eljárásról szóló törvényben foglalt követelményeknek.”
 3. A Ve.-nek az országos népi kezdeményezésre irányuló aláírásgyűjtő ív hitelesítésére vonatkozó szabályai:
„117. § (1) Az Országos Választási Bizottság a jogszabályi feltételeknek megfelelő aláírásgyűjtő ívet, illetőleg kérdést a benyújtástól számított harminc napon belül hitelesíti.”
„130. § (1) Az Országos Választási Bizottságnak az aláírásgyűjtő ív, illetőleg a konkrét kérdés hitelesítésével kapcsolatos döntése elleni kifogást a határozat közzétételét követő tizenöt napon belül lehet – az Alkotmánybírósághoz címezve – az Országos Választási Bizottsághoz benyújtani.
(...)

(3) Az Alkotmánybíróság a kifogást soron kívül bírálja el. Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság, illetőleg az Országgyűlés határozatát helybenhagyja, vagy azt megsemmisíti, és az Országos Választási Bizottságot, illetőleg az Országgyűlést új eljárásra utasítja.”

„131. § Az országos népi kezdeményezés során a 117–121. § és a 130. § (1) és (3) bekezdésének rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.”

III. A kifogás nem megalapozott.

1. Az Alkotmánybíróságnak a jelen ügyben irányadó hatáskörét az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 1. § h) pontjában foglaltaknak megfelelően a Ve. 130. §-a határozza meg. Az Alkotmánybíróság az OVB határozatai ellen benyújtott kifogások elbírálása során kialakította következetes gyakorlatát. Az Alkotmánybíróság a kifogás alapján lefolytatott jogorvoslati eljárásban azt vizsgálja, hogy a beérkezett kifogás megfelel-e a Ve. 77. § (2) bekezdésének a)–c) pontjaiban, illetve 130. § (1) bekezdésében foglalt feltételeknek, és az OVB az aláírásgyűjtő ív hitelesítési eljárásában az Alkotmánynak és az irányadó törvényeknek megfelelően járt-e el. Eljárása során az Alkotmánybíróság e feladatát alkotmányos jogállásával és rendeltetésével összhangban látja el. [25/1999. (VII. 7.) AB határozat, ABH 1999, 251, 256.]
2. Korábbi határozataiban az Alkotmánybíróság már megállapította, hogy a képviselői visszahívhatóság ellentétes az Alkotmány 20/A. § (1) bekezdésében foglaltakkal. A 943/E/1991. AB határozat szerint az Alkotmány nem teszi lehetővé az országgyűlési képviselői megbíztatás visszahívás útján történő megszüntetését (ABH 1991, 650.), a 2/1993. (I. 22.) AB határozatban ezzel kapcsolatban pedig leszögezte: „Magyarország visszatért a szabad mandátumú képviseleti rendszerre, a képviselő négy évre kapja mandátumát, ez a megbíztatás a négy éven belül csak az Alkotmány 20/A. § (1) bekezdésében meghatározott okokból szűnhet meg.” (ABH 1993, 33, 38.) Mindezek alapján a képviselők visszahívhatóságára irányuló népszavazási kezdeményezést elutasító 204/2008. (VI. 25.) OVB határozatot az Alkotmánybíróság 108/2008. (IX. 18.) AB határozatával (ABH 2008, 883.) helyben hagyta [31/2009. (III. 20.) AB határozat, ABK 2009. március 260.].
3. Az Alkotmány 28/C. § (5) bekezdésének c) pontja szerint nem lehet országos népszavazást tartani az Alkotmány népszavazásról, népi kezdeményezésről szóló rendelkezéseiről. A jelen eljárás tárgya azonban az Alkotmány és a kapcsolódó törvények módosítására irányuló népi kezdeményezés, amely a képviselők visszahívhatóságáról való népszavazás lehetőségének megteremtését célozza. Az Alkotmánybíróság korábbi határozataiban már megállapította, hogy az Országgyűlést a népi kezdeményezés nem köti oly módon, mint a legalább 200 000 választópolgár kezdeményezésére elrendelt ügödöntő és eredményes népszavazás alapján hozott döntés [Alkotmány 28/C. § (3) bekezdés]. Az eredményes népszavazással hozott döntés az Országgyűlés Alkotmány 19. § (3) bekezdés b) pontjában foglalt jogkörének – az Alkotmányban rögzített – korlátozása: az Országgyűlés köteles az eredményes népszavazásból következő döntéseket meghozni. Népi kezdeményezés esetén ezzel szemben az Országgyűlésnek a kérdés napirendre tűzésére, megtárgyalására és döntéshozatalra van kötelezettsége, de ennek a döntésnek a tartalmát a népi kezdeményezés nem köti meg. Éppen ezért a népi kezdeményezésnek mindaddig, amíg az alkotmányosság keretében marad – ellentétben a népszavazással – az Alkotmányban megfogalmazott tárgyköri korlátja nincs, és a kérdésnek nem kell konkrét jogalkotási kötelezettséget megfogalmaznia. A népi kezdeményezésből csupán törvényhozási kérdésben való vita és döntés következik. Így a népi kezdeményezés aláírásgyűjtő ívén szereplő kérdéssel szemben is mindössze annyi az elvárás, hogy törvényhozási tárgykörre vonatkozzon. [42/2002. (X. 11.) AB határozat (ABH 2002, 316, 318).]

Az Alkotmány 28/B. § (1) bekezdése szerint országos népszavazás és népi kezdeményezés tárgya az Országgyűlés hatáskörébe tartozó kérdés lehet, az alkotmányi rendelkezés nem különböztet az Országgyűlés alkotmányozó és egyéb törvényhozási hatásköre között. Az alkotmányozásra vonatkozó, az Alkotmánybíróság által meghatározott eljárási és határozathozatali követelmények [30/1998. (VI. 25.) AB határozat, ABH 1998, 220, 234.] természetesen csak az országgyűlési eljárásban értelmezhetők, az Alkotmány 28/C. § (5) bekezdésében felsorolt – tiltó – tárgykörök [ideértve a burkolt alkotmánymódosítás tilalmát is, lásd: 2/1993. (I. 22.) AB határozat, ABH 1993, 37.] csak az országos népszavazásra vonatkoznak, országos népi kezdeményezés akadályát nem jelentik [31/2009. (III. 20.) AB határozat ABK 2009. március, 260.].

4. Mindezek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az OVB jogszerű döntést hozott, amikor az aláírásgyűjtő íven megfogalmazott kérdést hitelesítette. Ezért a kifogást elutasította, és a 84/2009. (III. 20.) OVB határozatot helyben hagyta.

Az Alkotmánybíróság a határozat közzétételét az OVB határozatának a Magyar Közlönyben való megjelenésére tekintettel rendelte el.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Lévay Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Trócsányi László s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 416/H/2009.

Az Alkotmánybíróság 95/2009. (X. 16.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság által országos népi kezdeményezésre irányuló aláírásgyűjtő ív mintapéldánya, és az azon szereplő kérdés hitelesítése tárgyában hozott határozat ellen benyújtott kifogás alapján – *dr. Kovács Péter* alkotmánybíró – különvéleményével meghozta az alábbi

határozatot:

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság 86/2009. (III. 20.) OVB számú határozatát helybenhagyja. Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

Indokolás

- I. 1. A választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 130. § (1) bekezdése alapján kifogás érkezett az Alkotmánybírósághoz az Országos Választási Bizottság (a továbbiakban: OVB) 86/2009. (III. 20.) OVB határozata (a továbbiakban: OVBh.) ellen.

Az OVB országos népi kezdeményezés aláírásgyűjtő ívének hitelesítés céljából benyújtott mintapéldánya az alábbi kérdést tartalmazza: „Kezdeményezzük az Alkotmány és a kapcsolódó törvények módosítását úgy, hogy országos népszavazást lehessen tartani arról, hogy a nemzetközi szerződésekben vállalt kötelezettségeink a választók többségének akarata esetén felmondhatók legyenek.”

Az OVB vitatott határozatában megállapította, hogy az aláírásgyűjtő ív a törvényben meghatározott formai, valamint a megtárgyalásra javasolt kérdésre vonatkozó tartalmi követelményeknek eleget tesz, ezért az aláírásgyűjtő ív mintapéldányát hitelesítette.

2. A kifogástevő álláspontja szerint a népi kezdeményezés nem felel meg az Alkotmány 28/B. § (1) bekezdésében foglalt követelménynek, amely szerint országos népszavazás és népi kezdeményezés tárgya az Országgyűlés hatáskörébe tartozó kérdés lehet. Nézete szerint az Országgyűlés alkotmányozó és törvényhozó funkciójának szétválasztásából, valamint az ehhez kapcsolódó alkotmánybírói gyakorlatból fakadóan az Országgyűlés – mint alkotmányozó hatalom – nem kötelezhető meghatározott kérdéskör megtárgyalására, és arról való döntéshozatalra. A kifogástevő megítélése szerint az országos népi kezdeményezés – a népszavazáshoz hasonlóan – a népszuverenitás tekintetében kivételes és komplementer jellegű intézmény, ezért a népi kezdeményezés sem irányulhat az Alkotmány módosításának kezdeményezésére. A kifogástevő megalapozatlannak tartja az Alkotmány 28/B. § (1) bekezdése szövegének eltérő értelmezését a népszavazás, illetve a népi kezdeményezés esetében.
- Az OVBh. a Magyar Közlöny 2009. évi 35. számában, 2009. március 20-án jelent meg, a kifogást 2009. április 2-án, a törvényes határidőn belül terjesztették elő.

II. Az Alkotmánybíróság határozatának meghozatala során a következő jogszabályokat vette alapul:

1. Az Alkotmány indítvánnyal érintett rendelkezései:

„19. § (...)

(2) Az Országgyűlés a népszuverenitásból eredő jogait gyakorolva biztosítja a társadalom alkotmányos rendjét, meghatározza a kormányzás szervezetét, irányát és feltételeit.

(3) E jogkörében az Országgyűlés

a) megalkotja a Magyar Köztársaság Alkotmányát;

b) törvényeket alkot;

(...)”

„28/B. § (1) Országos népszavazás és népi kezdeményezés tárgya az Országgyűlés hatáskörébe tartozó kérdés lehet.”

„28/D. § Országos népi kezdeményezést legalább 50 000 választópolgár nyújthat be. Az országos népi kezdeményezés arra irányulhat, hogy az Országgyűlés hatáskörébe tartozó kérdést az Országgyűlés tüzze a napirendjére. Az országos népi kezdeményezésben megfogalmazott kérdést az Országgyűlés köteles megtárgyalni.”

2. Az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény rendelkezései:

„17. § A népi kezdeményezésnek pontosan és egyértelműen tartalmaznia kell a megtárgyalásra javasolt kérdést.”

„18. § Az Országos Választási Bizottság akkor tagadja meg az aláírásgyűjtő ív hitelesítését, ha

a) a kérdés nem tartozik az Országgyűlés hatáskörébe,

b) a kérdés megfogalmazása nem felel meg a törvényben foglalt követelményeknek,

c) az aláírásgyűjtő ív nem felel meg a választási eljárásról szóló törvényben foglalt követelményeknek.”

3. A Ve.-nek az országos népi kezdeményezésre irányuló aláírásgyűjtő ív hitelesítésére vonatkozó szabályai:

„117. § (1) Az Országos Választási Bizottság a jogszabályi feltételeknek megfelelő aláírásgyűjtő ívet, illetőleg kérdést a benyújtástól számított harminc napon belül hitelesíti.”

„130. § (1) Az Országos Választási Bizottságnak az aláírásgyűjtő ív, illetőleg a konkrét kérdés hitelesítésével kapcsolatos döntése elleni kifogást a határozat közzétételét követő tizenöt napon belül lehet – az Alkotmánybírósághoz címezve – az Országos Választási Bizottsághoz benyújtani.

(...)

(3) Az Alkotmánybíróság a kifogást soron kívül bírálja el. Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság, illetőleg az Országgyűlés határozatát helybenhagyja, vagy azt megsemmisíti, és az Országos Választási Bizottságot, illetőleg az Országgyűlést új eljárásra utasítja.”

„131. § Az országos népi kezdeményezés során a 117–121. § és a 130. § (1) és (3) bekezdésének rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni.”

III. A kifogás nem megalapozott.

1. Az Alkotmánybíróságnak a jelen ügyben irányadó hatáskörét az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 1. § h) pontjában foglaltaknak megfelelően a Ve. 130. §-a határozza meg. Az Alkotmánybíróság az OVB határozatai ellen benyújtott kifogások elbírálása során kialakította következetes gyakorlatát. Az Alkotmánybíróság a kifogás alapján lefolytatott jogorvoslati eljárásban azt vizsgálja, hogy a beérkezett kifogás megfelel-e a Ve. 77. § (2) bekezdésének a)–c) pontjaiban, illetve 130. § (1) bekezdésében foglalt feltételeknek, és az OVB az aláírásgyűjtő ív hitelesítési eljárásában az Alkotmánynak és az irányadó törvényeknek megfelelően járt-e el. Eljárása során az Alkotmánybíróság e feladatát alkotmányos jogállásával és rendeltetésével összhangban látja el. [25/1999. (VII. 7.) AB határozat, ABH 1999, 251, 256.]

2. Az Alkotmány 28/C. § (5) bekezdése értelmében nem lehet országos népszavazást tartani hatályos nemzetközi szerződésből eredő kötelezettségekről, illetve az e kötelezettségeket tartalmazó törvények tartalmáról. Jelen eljárás tárgya azonban az Alkotmány és a kapcsolódó törvények módosítására irányuló népi kezdeményezés, amely a nemzetközi szerződések felmondására vonatkozó népszavazás lehetőségének megteremtését célozza. Az Alkotmánybíróság korábbi határozataiban már megállapította, hogy az Országgyűlést a népi kezdeményezés nem köti oly módon, mint a legalább 200 000 választópolgár kezdeményezésére elrendelt ügydöntő és eredményes népszavazás alapján hozott döntés [Alkotmány 28/C. § (3) bekezdés]. Az eredményes népszavazással hozott döntés az Országgyűlés Alkotmány 19. § (3) bekezdés b) pontjában foglalt jogkörének – az Alkotmányban rögzített – korlátozása: az Országgyűlés köteles az eredményes népszavazásból következő döntéseket meghozni. Népi kezdeményezés esetén ezzel szemben az Országgyűlésnek a kérdés napirendre tűzésére, megtárgyalására és döntéshozatalra van kötelezettsége, de ennek a döntésnek a tartalmát a népi kezdeményezés nem köti meg. Éppen ezért a népi kezdeményezésnek mindaddig, amíg az alkotmányosság keretében marad – ellentétben a népszavazással – az Alkotmányban megfogalmazott tárgyköri korlátja nincs, és a kérdésnek nem kell konkrét jogalkotási kötelezettséget megfogalmaznia. A népi kezdeményezésből csupán törvényhozási kérdésben való vita és döntés következik. Így a népi kezdeményezés aláírásgyűjtő íven szereplő kérdéssel szemben is mindössze annyi az elvárás, hogy törvényhozási tárgykörre vonatkozzon [42/2002. (X. 11.) AB határozat (ABH 2002, 316, 318.)].
- Az Alkotmány 28/B. § (1) bekezdése szerint országos népszavazás és népi kezdeményezés tárgya az Országgyűlés hatáskörébe tartozó kérdés lehet, az alkotmányi rendelkezés nem különböztet az Országgyűlés alkotmányozó és egyéb törvényhozási hatásköre között. Az alkotmányozásra vonatkozó, az Alkotmánybíróság által meghatározott eljárási és határozathozatali követelmények [30/1998. (VI. 25.) AB határozat, ABH 1998, 220, 234.] természetesen csak az országgyűlési eljárásban értelmezhetők, az Alkotmány 28/C. § (5) bekezdésében felsorolt – tiltó – tárgykörök [ideértve a burkolt alkotmánymódosítás tilalmát is, lásd: 2/1993. (I. 22.) AB határozat, ABH 1993, 37.] csak az országos népszavazásra vonatkoznak, országos népi kezdeményezés akadályát nem jelentik [31/2009. (III. 20.) AB határozat, ABK 2009. március, 260.].
3. Mindezek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az OVB jogszerű döntést hozott, amikor az aláírásgyűjtő íven megfogalmazott kérdést hitelesítette. Ezért a kifogást elutasította, és a 84/2009. (III. 20.) OVB határozatot helyben hagyta.

Az Alkotmánybíróság a határozat közzétételét az OVB határozatának a Magyar Közlönyben való megjelenésére tekintettel rendelte el.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Lévy Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Trócsányi László s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 417/H/2009.

Dr. Kovács Péter alkotmánybíró különvéleménye

Nem értek egyet a többségi határozattal, amely helybenhagyta az OVB-nek a benyújtott népi kezdeményezésről hozott határozatát. Megítélésem szerint a kifogásnak helyt kellett volna adni, és az OVB-t új eljárásra kellett volna utasítani.

A többségi határozat érvelésének kiindulópontja, hogy „a népi kezdeményezésnek mindaddig, amíg az alkotmányosság keretein belül marad – ellentétben a népszavazással – az Alkotmányban megfogalmazott tárgyköri korlátja nincs (...)” Magam is osztom ezt a tézist, különösen fontosnak tartva, hogy a kérdésnek az „alkotmányosságosság keretein belül” maradása, mindig, amikor az szükséges, érdemi vizsgálat tárgyát képezze. Népi kezdeményezésben az Alkotmány tételes szabályainak módosítását is fel lehet vetni, ugyanakkor nyilvánvalónak tartom, hogy az emberi jogokra, a jogállamiságra, a parlamentáris demokráciára, a népképviselőre vonatkozó szabályok módosíthatók ugyan, de megszüntetésük, törlésük még népi kezdeményezésben sem vethető fel. Ugyanez a helyzet a nemzetközi jognak a magyar államot is kötelező szabályainak elismerését illetően, ahol a technikai megoldáson lehet változtatni, de azon nem, hogy a magyar államnak is érvényesítenie kell a *pacta sunt servanda* szabályát.

Úgy vélem, hogy a népi kezdeményezés gyanánt megfogalmazott kérdés ennek a kritériumnak nem felel meg. Abból indul ki ugyanis, hogy minden nemzetközi szerződés felmondható és a felmondás egyedül az adott állam akaratától függ, és így a felmondás mintegy csak a választók többsége akaratának függvénye.

Ez azonban nem így van. Azt, hogy egy nemzetközi szerződés felmondható-e, azt a nemzetközi jog értelmében és alapján lehet eldönteni. Ebben az 1987. évi 12. törvényerejű rendelettel kihirdetett, a szerződések jogáról szóló, Bécsben az 1969. évi május hó 23. napján kelt szerződés (a továbbiakban: bécsi egyezmény) egyértelmű, és a szerződés konkrét szabályaitól, továbbá azok hallgatása esetén a felek szerződéskötés kori akaratától, illetve a szerződés természetétől, valamint a nemzetközi jog bizonyos egyéb általános szabályaitól teszi függővé.

[A bécsi egyezmény vonatkozó rendelkezései mindenekelőtt a következők:

„54. cikk

A szerződés megszűnése vagy az abból való kilépés a szerződés rendelkezései vagy a részes felek egyetértése alapján

A szerződés megszűnése vagy valamely részes félnek abból való kilépése bekövetkezhet:

- a) a szerződés rendelkezéseinek megfelelően; vagy
- b) bármikor, valamennyi részes fél egyetértésével, a többi szerződő állammal történt tanácskozás után.”

„56. cikk

Megszűnésről, felmondásról vagy kilépésről nem rendelkező szerződés felmondása, vagy az abból való kilépés

1. Az a szerződés, amely a megszűnésére vonatkozólag nem tartalmaz rendelkezést, és amely nem rendelkezik a felmondásról vagy a kilépésről, nem mondható fel és nem lehet kilépni belőle, kivéve, ha:

- a) megállapítható, hogy a részes felek meg kívánták adni a felmondás vagy a kilépés lehetőségét, vagy
- b) a felmondás vagy a kilépés joga a szerződés természetéből következik.

2. A részes félnek legalább tizenkét hónappal előbb értesítést kell adnia arról, hogy a szerződést az 1. bekezdés alapján fel kívánja mondani, vagy abból ki kíván lépni.”]

Egyéb megszűnési okokat tartalmaznak a bécsi egyezmény ezt követő cikkei, jelesül az 59. cikk. (A szerződés megszűnése vagy alkalmazásának felfüggesztése későbbi szerződés megkötése folytán) a 60. cikk (A szerződés megszűnése vagy alkalmazásának felfüggesztése a szerződés megszegése következtében) a 61. cikk (A teljesítés utólagos lehetetlensége) a 62. cikk (A körülmények alapvető megváltozása) és a 64. cikk [Az általános nemzetközi jog új, feltétlen alkalmazást igénylő szabályának kialakulása (*ius cogens*)].

Ebből következően tehát a kérdés sohasem az, hogy általában felmondható-e egy nemzetközi szerződés, hanem, hogy egy konkrét szerződés az adott helyzetben felmondható-e?

A jelen határozatban megfogalmazott kérdés („Kezdeményezzük az Alkotmány és a kapcsolódó törvények módosítását úgy, hogy országos népszavazást lehessen tartani arról, hogy a nemzetközi szerződésekben vállalt kötelezettségeink a választók többségének akaratára esetén felmondhatók legyenek.”) azonban olyan fordulatot tartalmaz, amely csak egyetlen tényezőt tekint meghatározónak, minden további kizárónak: a választók többségének akaratát, amely eszerint jogosult lenne annullálni az állam által korábban vállalt kötelezettségeket.

A kérdésben foglaltaknak csak olyan alkotmánymódosítás lenne megfelelő, ami nem korlátozódna az Alkotmánynak a népszavazási tiltott tárgykörökről szóló 28/C. § (5) bekezdés b) pontjára, (ahonnan töröltetné a nemzetközi szerződéseket), hanem a 7. § (1) bekezdés átgondolását is implikálja, amelyről az 53/1993. (X. 13.) AB határozatban az Alkotmánybíróság kimondta, hogy: »Az Alkotmány 7. § (1) bekezdése azt is jelenti, hogy a Magyar Köztársaság az Alkotmány rendelkezésénél fogva részt vesz a nemzetek közösségében; ez a részvétel tehát a belső jog részére alkotmányi parancs. Ebből következik, hogy az Alkotmányt és a belső jogot úgy kell értelmezni, hogy a nemzetközi jog általánosan elfogadott szabályai valóban érvényesüljenek. (...) A 7. § (1) bekezdés második fordulata – a vállalt

nemzetközi jogi kötelezettségek és a belső jog összhangjának biztosítása – minden „vállalt” nemzetközi kötelezettségre vonatkozik, az általánosan elismert szabályokra is. Másrészt az összhangot az egész belső joggal biztosítani kell, az Alkotmánnyal is. Az Alkotmány 7. § (1) bekezdése tehát az Alkotmány, a nemzetközi jogból származó, szerződéssel, vagy közvetlenül az Alkotmánnyal vállalt kötelezettségek, valamint a belső jog összhangját követeli meg; az összhang biztosításában figyelemmel kell lenni mindegyikük sajátosságaira.» (ABH 1993, 323, 327.) Az Alkotmány 7. § (1) bekezdése azok közé tartozik, amelyek módosítása elképzelhető ugyan, azonban semmi esetre sem olyan formában, ami e népi kezdeményezés okszerű logikai következménye lenne: a vállalt nemzetközi kötelezettségek – másra tekintet nélküli – alárendelése egy-egy népszavazásnak. Így nézetem szerint az Országgyűlés alkotmányozó hatalomként nem módosíthatja abban a formában az Alkotmányt (gyakorlatilag a *pacta sunt servanda* elvet feladva, a belső jog primátusát meghirdetve a nemzetközi kötelezettségek felett), amire a népi kezdeményezés irányul.

Így tehát a kérdés éppen kategórikus fordulata miatt – megítélésem szerint – már nincs az „alkotmányosságosság keretein belül.”

Dr. Kovács Péter s. k.,
alkotmánybíró

Az Alkotmánybíróság 96/2009. (X. 16.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság által országos népszavazás kezdeményezésére irányuló aláírásgyűjtő ív és az azon szereplő kérdés hitelesítése tárgyában hozott határozat ellen benyújtott kifogás alapján meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság 165/2009. (V. 20.) OVB számú határozatát helybenhagyja. Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

Indokolás

- I. 1. A választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 130. § (1) bekezdése alapján kifogás érkezett az Alkotmánybírósághoz az Országos Választási Bizottság (a továbbiakban: OVB) 165/2009. (V. 20.) OVB határozata (a továbbiakban: OVBh.) ellen.
A kifogástevők 2009. április 20-án országos népszavazás kezdeményezésére irányulóan aláírásgyűjtő ív mintapéldányát nyújtották be, amelyen az alábbi kérdés szerepelt: „Egyetért-e azzal, hogy az Országgyűlés alkosson törvényt arról, hogy a választási bizottságok nem választott tagjait a választási bizottság ülésén – szavazati jog helyett – tanácskozási jog illesse meg?” Az OVB az aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését megtagadta. Az OVBh. indokolása megállapítja, hogy a kezdeményezés nem felel meg az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 13. § (1) bekezdésében megfogalmazott egyértelműségi követelménynek. A kezdeményezés a választási eljárás egy lényeges elemének, a választási bizottságok működésének megváltoztatására irányul. A kérdés a választópolgárok részéről a választott és a delegált tagok bizottságban betöltött szerepének, valamint annak a ténynek az ismeretét feltételezi, hogy szavazatszámú bizottság is a Ve. alapján választási bizottságnak minősül, így az eredményes népszavazás ezen bizottságok munkáját is érintené. Tekintettel arra, hogy a választópolgároktól a hatályos jogszabályok ilyen mélyreható ismerete nem várható el, az OVB a kezdeményezés hitelesítését megtagadta.

2. A kifogástevők álláspontja szerint az OVBh. indoklása egyrészt nem helytálló, másrészt jogszabálysértő, mivel a népszavazás elutasítását az OVB jogszabállyal nem támasztotta alá. Érvelésük szerint a benyújtott aláírásgyűjtő íven – a magyar nyelv szabályai szerint – egyetlen kérdés szerepel, amelyre az Nsztv. 13. § (1) bekezdésében foglaltak szerint egyértelmű választ lehet adni. Az eredményes népszavazást követően a törvényalkotás tartalma is egyértelmű: a választási bizottságok nem választott tagjait a döntéshozatalban szavazati jog helyett tanácskozási jog illesse meg, azaz a határozat meghozatalában ne vehessenek részt. A kifogástevők hivatkoznak az Alkotmány 77. § (2) bekezdésére, melynek értelmében az Alkotmány és az alkotmányos jogszabályok mindenkire egyaránt kötelezőek. Véleményük szerint az Alkotmány ezen rendelkezéséből nem lehet arra a következtetésre jutni, hogy a választópolgárok nem ismerik a rájuk vonatkozó jogszabályok tartalmát.

A kifogástevők szerint az OVB eljárása azért is jogszabálysértő, mert a határozat meghozatalában az OVB olyan tagjai is részt vettek, akik az Európai Parlament tagjainak választásáról szóló 2003. évi CXIII. törvény (a továbbiakban: Eptv.) 5. §-a értelmében, a jelölő szervezet megbízása alapján kerültek az OVB-be. Az így delegált tagok csak az Eptv.-n alapuló választással összefüggő hatáskörben járhatnak el, és nem vehetnek részt más választási törvény hatálya alá tartozó választási bizottsági döntések meghozatalában.

- II. Az Alkotmánybíróság határozatának meghozatala során a következő jogszabályokat vette alapul:

Az Alkotmány indítvánnyal érintett rendelkezése:

„2. § (2) A Magyar Köztársaságban minden hatalom a népé, amely a népszuverenitást választott képviselői útján, valamint közvetlenül gyakorolja.”

Az Nsztv. vonatkozó rendelkezése:

„13. § (1) A népszavazásra feltett konkrét kérdést úgy kell megfogalmazni, hogy arra egyértelműen lehessen válaszolni.”

A Ve. alkalmazott szabályai:

„130. § (1) Az Országos Választási Bizottságnak az aláírásgyűjtő ív, illetőleg a konkrét kérdés hitelesítésével kapcsolatos döntése elleni kifogást a határozat közzétételét követő tizenöt napon belül lehet – az Alkotmánybírósághoz címezve – az Országos Választási Bizottsághoz benyújtani.

(2) Az Országgyűlés népszavazást elrendelő, valamint kötelezően elrendelendő népszavazás elrendelését elutasító határozata elleni kifogást a határozat közzétételét követő nyolc napon belül lehet – az Alkotmánybírósághoz címezve – az Országos Választási Bizottsághoz benyújtani. [...]

(3) Az Alkotmánybíróság a kifogást soron kívül bírálja el. Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság, illetőleg az Országgyűlés határozatát helybenhagyja, vagy azt megsemmisíti, és az Országos Választási Bizottságot, illetőleg az Országgyűlést új eljárásra utasítja.”

- III. A kifogás nem megalapozott.

1. Az Alkotmánybíróságnak a jelen ügyben irányadó hatáskörét az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 1. § h) pontjában foglaltaknak megfelelően a Ve. 130. §-a határozza meg. Az Alkotmánybíróságnak a kifogás alapján lefolytatott eljárása jogorvoslati eljárás. Ennek során az Alkotmánybíróság – alkotmányos jogállásával és rendeltetésével összhangban – a beérkezett kifogás keretei között azt vizsgálja, hogy az aláírásgyűjtő ív és a népszavazásra szánt kérdés megfelel-e a jogszabályi feltételeknek, és hogy az OVB az aláírásgyűjtő ív hitelesítési eljárásában az Alkotmánynak és az irányadó törvényeknek megfelelően járt-e el.
2. Az OVB határozatában megállapította, hogy a népszavazásra feltenni kívánt kérdés nem felel meg az Nsztv. 13. § (1) bekezdésében rögzített egyértelműség követelményének. Az OVB határozatában foglalt indokolással egyetértve az Alkotmánybíróság a kifogást nem találta megalapozottnak, és a 165/2009. (V. 20.) OVB határozatot az abban foglalt indokok helyességére tekintettel, azonos indokok alapján helybenhagyta.
3. Az Alkotmánybíróság a Ve. 130. §-ában meghatározott hatáskörében eljárva – jogorvoslati fórumként – az OVB kifogással támadott határozatát vizsgálja felül. Következésképp a határozat tényleges tartalmát nem érintő kifogásokkal érdemben nem foglalkozott.

Az Alkotmánybíróság a határozat közzétételét az OVB határozatának a Magyar Közlönyben való megjelenésére tekintettel rendelte el.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Lévay Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Trócsányi László s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 600/H/2009.

Az Alkotmánybíróság 97/2009. (X. 16.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság jogszabályok alkotmányellenességének utólagos megállapítására és megsemmisítésére, valamint mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítására irányuló indítványok tárgyában meghozta a következő

határozatot:

1. Az Alkotmánybíróság a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 1997. évi LXVI. törvény 35. § (1) bekezdésének „az igazságügyért felelős miniszter (a továbbiakban: miniszter) a legfőbb ügyész, a Magyar Ügyvédi Kamara elnöke, az Országgyűlés Alkotmány- és Igazságügyi Bizottsága, valamint Költségvetési és Pénzügyi Bizottsága által kijelölt egy-egy országgyűlési képviselő” szövegrésze, és a 38. § (3)–(4) bekezdésének alkotmányellenessége megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványokat elutasítja.
2. Az Alkotmánybíróság a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 1997. évi LXVI. törvény 37. § e) pontja és 57. §-a vonatkozásában előterjesztett, alkotmányellenes mulasztás megállapítására irányuló indítványt elutasítja.
3. Az Alkotmánybíróság a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 1997. évi LXVI. törvény 35. § (1) bekezdésének „az igazságügyért felelős miniszter (a továbbiakban: miniszter) a legfőbb ügyész, a Magyar Ügyvédi Kamara elnöke, az Országgyűlés Alkotmány- és Igazságügyi Bizottsága, valamint Költségvetési és Pénzügyi Bizottsága által kijelölt egy-egy országgyűlési képviselő” szövegrésze, és a 38. § (3)–(4) bekezdése alkotmányellenessége megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt az Alkotmány preambuluma, 54. § (1) bekezdése, 57. § (1) bekezdése és 70/A. §-a vonatkozásában visszautasítja.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

Indokolás

- I. 1. Az Alkotmánybírósághoz két, egymással összefüggő, illetve egymást kiegészítő indítvány érkezett, amelyek az Országos Igazságszolgáltatási Tanács (a továbbiakban: OIT) összetételére vonatkozó, a bíróságok szervezetéről és

igazgatásáról szóló 1997. évi LXVI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) egyes szabályait az Alkotmány több rendelkezésére hivatkozással támadták. Az indítványokban közös elem, hogy a Bszi. megoldását – a hatalommegosztás elvéből kiindulva – elsősorban a bírói függetlenség alkotmányos elve érvényesülése szempontjából tartják alkotmányellenesnek.

Az Alkotmánybíróság az ügyeket – tartalmi azonosságukra és tárgyi összefüggésükre tekintettel – az Alkotmánybíróság ideiglenes ügyrendjéről és annak közzétételéről szóló, többször módosított és egységes szerkezetbe foglalt 2/2009. (I. 12.) Tü. határozat (ABK 2009, január, 3.) (a továbbiakban: Ügyrend) 28. § (1) bekezdésének megfelelően egyesítette, és egy eljárásban bírálta el.

- 2.1. Az országgyűlési képviselő indítványozó a Bszi. 35. § (1) bekezdésének az igazságügyi- és rendészeti miniszter OIT tagságát lehetővé tévő rendelkezése és a miniszterre vonatkozó helyettesítési rendet meghatározó 38. § (3) bekezdése alkotmányellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte. Álláspontja szerint e szabályok a hatalommegosztás elvének sérelme révén az Alkotmány 50. § (3) bekezdése szerinti bírói függetlenség elvébe ütköznek. A Magyar Köztársaság minisztériumainak felsorolásáról szóló 2006. évi LV. törvény (a továbbiakban: MKmf. tv.) megváltoztatta ugyanis azt a korábbi helyzetet, amely szerint a bírósági szervezetet irányító OIT testületébe a választott, bírói státussal rendelkezők mellé olyan külső tagok delegálандók, akik vagy maguk is az igazságszolgáltatás résztvevői, vagy olyan szervezetek tagjai, amelyek felelősséget viselnek a bíróságok működtetéséért. Az igazságügy-minisztert így az igazságügyi és rendészeti miniszter váltotta fel. Az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Szervezeti és Működési Szabályzatáról szóló 2/2006. (MK 94) IRM utasítás 6. § e) pontjából, illetve a 13. § a) pontjából kitűnően a miniszter döntő befolyással rendelkezik a rendőrség, mint nyomozó hatóság munkája és tevékenysége felett, „amely kizárja, hogy személyesen, illetve helyettese útján részt vegyen a független igazságszolgáltatás irányító testületében, (...) mivel a két tisztség (...) összeférhetetlen.”

Az indítványozó kitért arra is, hogy az egyszerű többséget igénylő MKmf. tv. a Bszi., mint kétharmados törvény rendelkezéseit rontotta le. Azzal, hogy a rendőrség tevékenységéért felelős kormánytag részvétele biztosítottá vált a bíróságokat irányító szervezetben, az Mkmf. tv. negatívan változtatta meg a bíróságok helyzetére vonatkozó alkotmányos szabályozást.

- 2.2. A 2/2006. (MK 94) IRM utasítást – többszöri módosítást követően – az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Szervezeti és Működési Szabályzatáról szóló 9/2009. (VII. 10.) IRM utasítás (a továbbiakban: IRM ut.) váltotta fel. Ez utóbbinak a hatályos állapota részben megegyezik a 2/2006. (MK 94) IRM utasításnak az indítványban kifogásolt rendelkezéseivel.

3. A másik indítvány az OIT összetételére vonatkozó szabályokat – a külső tagokra vonatkozóan – teljes egészében támadta. Álláspontja szerint a Bszi. 35. § (1) bekezdése, valamint a 38. § (3)–(4) bekezdése az Alkotmánynak a preambulumba, a jogállamiságra vonatkozó 2. § (1) bekezdésébe, a pártoknak a közhatalom gyakorlásából való kizártságáról szóló 3. § (3) bekezdésébe, a bírói függetlenséget deklaráló az 50. § (3) bekezdésébe, az emberi méltósághoz való jogot oltalmazó 54. § (1) bekezdésébe, a tisztességes eljárás követelményét előíró 57. § (1) bekezdésébe és a diszkrimináció tilalmára vonatkozó 70/A. § (1) bekezdésébe ütköznek. A Bszi. 37. § e) pontja és az 57. § c) pontja esetében pedig a bírói függetlenséget sértő mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség mutatható ki. Erre figyelemmel az előbbi rendelkezések – részben mozaikos – megsemmisítését, az utóbbiak vonatkozásában pedig mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítását kezdeményezte.

Az indítványozó kifejtette, hogy a jogállami igazságszolgáltatás, a bíróság függetlensége nem valósulhat meg ott, ahol a bíróságok igazgatási feladatait olyan testület látja el (OIT), amelynek tagjai „nevesített politikai és közigazgatási szervezetek pártpolitikus küldöttei”. „A pártérdekeket hivatásból szolgáló OIT tagok” az OIT-ban ellátandó feladataik gyakorlása során veszélyeztetik vagy veszélyeztethetik a bírói függetlenség érvényesülését. A Bszi. általa felhívott rendelkezéseinek alkotmányellenessége erre a helyzetre vezethető vissza. Beadványában részletezte, hogy az igazságügy-miniszter, az Országgyűlés Alkotmány- és Igazságügyi Bizottsága, valamint a Költségvetési és Pénzügyi Bizottsága által kijelölt egy-egy országgyűlési képviselő és a helyettesítésükre a törvényben kijelölt személyek közreműködése az OIT-ban, a pártok közhatalom gyakorlásának alkotmányos tilalmát sérti, minthogy ezek a személyek párttagok, illetve pártpolitikusok. A legfőbb ügyész és a Magyar Ügyvédi Kamara elnöke esetében pedig szakmai szerepük szól az OIT tagság ellen, ami csorbítja az elkülönült bírói hatalom önállóságát.

Hivatkozása szerint nem megnyugtató, hogy a határozathozatali mechanizmus csak elvileg zárja ki a közvetlen pártirányítást, mivel a felsorolt személyeknek az operatív feladatokban és az ellenőrzési folyamatokban való közreműködése lehetőséget biztosít az informális befolyásolásra, végső soron a jogállamiság és a bírói függetlenség elvének korlátozására. A befolyásolás legfőbb célpontja a Legfelsőbb Bíróság, mert döntései ellen nincs jogorvoslat.

Így viszont más, hasonlóan erős lehetőséggel nem rendelkező személyek és szervezetek hátrányos helyzetbe kerülhetnek, ami sérti a diszkrimináció tilalmát.

Az indítványozó szerint a pártdelegáltaknak a szervezetre való nem kívánatos ráhatása legerőteljesebben az OIT-nak a Bszi. 39–40. §-ában felsorolt feladatai ellátásakor nyilvánulhat meg. Az illetéktelen befolyásszerzést támogatják, ezáltal a bírói függetlenség, valamint a tisztességes eljárás elvét, és az Alkotmány jogegyenlőségi tételeit, az emberi méltósághoz való jogot, illetve a diszkrimináció tilalmát sértik továbbá a Bszi. 52. § szerinti, az OIT tagok jogait és kötelességeit meghatározó normák.

Végül kitért még arra, hogy a külső OIT tagok és az OIT Hivatalának vezetője esetében hiányoznak az elemi összeférhetetlenségi szabályok. Ezeknek kellene garantálniuk, hogy az érintett személyek ne álljanak hozzátartozói kapcsolatban a pártok felső vezetésébe tartozókkal, országgyűlési képviselőkkel, a kormány tagjaival és az államtitkárokkal, a Legfőbb Ügyészség vezetőivel és a Magyar Ügyvédi Kamara tisztségviselőivel.

4. Az Alkotmánybíróság eljárása során beszerezte az igazságügyért felelős miniszter és az OIT elnöke véleményét.

II. Az indítványok elbírálásakor az Alkotmánybíróság az alábbi rendelkezéseket vizsgálta.

1. Az Alkotmány rendelkezései:

(Preambulum) „A többpártrendszert, a parlamenti demokráciát és a szociális piacgazdaságot megvalósító jogállamba való békés politikai átmenet elősegítése érdekében az Országgyűlés – hazánk új Alkotmányának elfogadásáig – Magyarország Alkotmányának szövegét a következők szerint állapítja meg:”

„2. § (1) A Magyar Köztársaság független, demokratikus jogállam.”

„3. § (3) A pártok közhatalmat közvetlenül nem gyakorolhatnak. Ennek megfelelően egyetlen párt sem irányíthat semmiféle állami szervet. A pártok és a közhatalom szétválasztása érdekében törvény határozza meg azokat a tisztségeket, közhatalokat, amelyeket párt tagja vagy tisztségviselője nem tölthet be.”

„50. § (3) A bírák függetlenek és csak a törvénynek vannak alárendelve. A bírák nem lehetnek tagjai pártoknak és politikai tevékenységet nem folytathatnak.

(4) A bíróságok igazgatását az Országos Igazságszolgáltatási Tanács végzi, az igazgatásban bírói önkormányzati szervek is közreműködnek.

(5) A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról, továbbá a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló törvény elfogadásához a jelenlévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazata szükséges.”

„54. § (1) A Magyar Köztársaságban minden embernek veleszületett joga van az élethez és az emberi méltósághoz, amelyektől senkit nem lehet önkényesen megfosztani.”

„57. § (1) A Magyar Köztársaságban a bíróság előtt mindenki egyenlő, és mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat, vagy valamely perben a jogait és kötelességeit a törvény által felállított független és pártatlan bíróság igazságos és nyilvános tárgyaláson bírálja el.”

„70/A. § (1) A Magyar Köztársaság biztosítja a területén tartózkodó minden személy számára az emberi, illetve az állampolgári jogokat, bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül.”

2. A Bszi. rendelkezései:

„35. § (1) Az OIT létszáma 15 fő. Tagjai: 9 bíró, az igazságügyért felelős miniszter (a továbbiakban: miniszter), a legfőbb ügyész, a Magyar Ügyvédi Kamara elnöke, az Országgyűlés Alkotmány- és Igazságügyi Bizottsága, valamint Költségvetési és Pénzügyi Bizottsága által kijelölt egy-egy országgyűlési képviselő. Elnöke a Legfelsőbb Bíróság elnöke.”

„37. § Nem választható az OIT tagjává az,

e) aki hozzátartozói kapcsolatban [Pp. 13. § (2) bek.] áll az OIT elnökével, a Hivatal vezetőjével, az ítéletábrá vagy a megyei bíróság elnökével, illetve elnökhelyettesével.”

„38. § (1) Az OIT első ülését a bíró tagok megválasztásától számított 15 napon belül kell megtartani.

(3) Akadályoztatása esetén a minisztert államtitkár, a legfőbb ügyész a legfőbb ügyész helyettese, a Magyar Ügyvédi Kamara elnökét a Magyar Ügyvédi Kamara elnökének helyettese helyettesíti.

(4) Az Országgyűlés Alkotmány- és Igazságügyi Bizottsága, valamint Költségvetési és Pénzügyi Bizottsága az általa jelölt OIT tagot megbízólevéllel látja el.”

„57. § A Hivatal vezetőjévé nem nevezhető ki az, aki

c) hozzátartozói kapcsolatban [Pp. 13. § (2) bek.] áll az OIT tagjával, póttagjával vagy az OIT kinevezési hatáskörébe tartozó bírósági vezetővel.”

- III. 1. A bírói szervezetet az 1997. évi igazságszolgáltatási reform átalakította. A reform célkitűzései között szerepelt a hatalommegosztás kiteljesedése és a bírói függetlenség fokozott védelme érdekében a bíróságok külső igazgatásának (igazságügy-miniszter által történő) megszüntetése és a „bírói öngazgatás” szervezetrendszerének létrehozása.

E folyamat részeként a Magyar Köztársaság Alkotmányának módosításáról szóló 1997. évi LIX. törvény átalakította a bíróságra vonatkozó X. fejezet rendelkezéseit és az Országgyűlés négy további, a bíróságok szervezetére, működésére, a bírák és az igazságügyi alkalmazottak jogállására vonatkozó törvényt alkotott. Elfogadta a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 1997. évi LXVI. törvényt (Bsz.); a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 1997. évi LXVII. törvényt (a továbbiakban: Bjj.); az igazságügyi alkalmazottak szolgálati viszonyáról szóló 1997. évi LXVIII. törvényt; az ítéletátlak székhelyének és illetékességi területének megállapításáról szóló 1997. évi LXIX. törvényt.

2. Az OIT-ot az Alkotmány – jogállását és a bírói szervezetben elfoglalt helyét meghatározóan – a bíróságok igazgatását végző olyan testületként definiálja, amely a feladatát a bírói önkormányzati szervekkel együtt látja el. A létrejött új igazgatási modell intézményei, az igazgatás rendszerét meghatározó alapelvek, az igazgatást ellátó testületek hatásköri szabályai nem kerültek be az Alkotmányba, így az új modell részletes tartalma az abból közvetlenül nem vezethető le.

Az OIT az Alkotmány alapján, törvény által létrehozott szerv, amelynek a státusát, a bírósági szervezetrendszerben elfoglalt helyét, az összetételét, a feladatait és hatásköreit, működésének szabályait a Bsz. rendelkezései írják körül. Ezekből kitűnően az OIT jogi személy, nem állandóan ülésező, olyan igazgatási testület, amelynek választott, bírói tagjai többségben vannak a delegált tagokkal szemben. Döntéseit – szűk kivételekkel – egyszerű többséggel hozza. Feladatai ellátásához – a törvényben meghatározott esetben és az ott rögzített keretek között – az irányítása alatt lévő Hivatal közreműködését veszi igénybe. Az OIT tevékenységét a bírói függetlenség elvének tiszteletben tartásával köteles gyakorolni; a Legfelsőbb Bíróság vonatkozásában pedig az igazgatáshoz kapcsolódó feladatot korlátozott mértékben lát el.

A jogkörét és feladatait meghatározó normákból következően az OIT ítélkezési tevékenységet nem folytat, azzal összefüggő irányítási, ellenőrzési jogkörök közvetve sem illetik meg. Ennek megfelelően a Bsz. a grémium hatáskörébe igazgatási természetű, a bíróság, mint szervezet működtetésével kapcsolatos jogszabályokat utal. Ellát költségvetéssel, gazdálkodással kapcsolatos szervezési, ellenőrzési, tervezési, vizsgálati, elosztási feladatokat, gyakorol munkáltatói és személyügyi jogkört (vezetői kinevezések, felmentések, igazgatási vizsgálat, irányítás, fegyelmi), adminisztratív teendőket (a bírói pályázatokkal, kinevezésekkel összefüggésben), közreműködik a jogalkotásban (jogszabály-kezdemenyvezéssel és véleményezéssel).

- 3.1. Az igazságszolgáltatás igazgatási modelljére vonatkozóan nincsenek nemzetközi standardok. Az ENSZ, az Európa Tanács – az önálló nemzetközi jogalánysággal nem rendelkező – a Nemzetközi Bírói Egyesület dokumentumai, illetve a nemzetközi egyezmények a független és pártatlan bíróság követelményét, az ahhoz való jogot deklarálják, de az igazgatásra vonatkozó standardokat nem tartalmazzak. [Így: az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett, az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában 1950. november 4-én kelt Egyezmény; az 1976. évi 8. törvényerejű rendelettel az Egyesült Nemzetek Közgyűlése XXI. ülészakán, 1966. december 16-án elfogadott Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya az Európa Tanács Miniszteri Bizottságának a bírák függetlenségéről, hatékonyságáról és szerepéről szóló R (94) 12. számú Ajánlásáról szóló dokumentum, vagy a Bírák Jogállásáról szóló Európai Charta.]

Az Európa Tanács keretén belül működő, a Bírák Konzultatív Tanácsa által 2001-ben közzétett Álláspont, amely elvárásként fogalmazza meg a legfelsőbb igazságszolgáltatási tanács felállítását, amelynek több mint felét – a szervezeten belül érvényesítendő arányos rendszerben (felső- és alsó bíróságok tagjai) – a bírák közül kell megválasztani. További, követendő elvként rögzíti, hogy a külső tagok a parlament által delegálhatók/kinevezhetők/választhatók. A tagok mandátuma határozott időre szól. A tanács feladata a bírói függetlenség biztosítása és hatásköre a személyi kérdésekben való döntés.

- 3.2. A jogrendszer hasonlóságára tekintettel mintaadó európai államokban mára általánossá vált az – az összetételében változatos – igazgatási „főtanácsok” felállítása, amelyek hatásköre, a bírósági igazgatásra kifejtett tényleges hatása eltérő. Alapvetően három modell különböztethető meg, s az adott modell vezérelvei szabják meg a „főtanácsnak” a rendszeren belül ellátott feladatait, tényleges súlyát.

Hagyományosnak az ún. „tisztán” külső igazgatási modell tekinthető, amelyben a bírósági igazgatás az igazságügyi tárca feladata, bár „bírói tanácsok” ma már ezen a rendszeren belül is rendelkeznek érdemi feladatokkal, mint a bírák választása és a fegyelmi ügyekben való döntés (pl. Németország).

Az ún. vegyes modellben a bírói főtanács és/vagy a bírói testületek, illetve az igazságügyi kormányzat között oszlik meg az igazgatás. Az ilyen minta alapján szerveződő igazgatás országoként alig összehasonlítható, rendkívül változatos megoldásokat követ. Némely országban a tanács feladatköre erősen kötődik az ítélkezés szakmai jellegű felügyeletéhez, elsősorban a bírói tevékenység ellenőrzésének formájában (pl. Málta, Belgium), míg máshol elsősorban a költségvetési és adminisztratív kérdésekkel, az igazságszolgáltatás „menedzselésével” foglalkozik (pl. az észak-európai államokban). Esetenként a jogköre irányelvek kidolgozására és az alsóbb bíróságok bírójának előléptetésére terjed ki (Szlovákia).

A feladat jellege nem feltétlenül igényel a tanácson belül bírói többséget (Svédország), bár inkább ez a jellemző. A tanácsok összetétele sokszínű. Van, ahol a testület vegyes bírói-ügyészi grémium (Belgium); másutt szakszervezeti delegáltak is tagjai (Svédország), vagy a bíróságon nem bírósági tagokként dolgozó személyek vesznek részt a munkájában.

A harmadik modellben az igazságügyi főtanácsok a bírósági igazgatás teljes spektrumában irányító szerephez jutnak (Olaszország, Spanyolország, Portugália, Franciaország), de az egyes államok között van különbség a grémium súlyát illetően. Ez tükröződik a tagok választásának módjában, a tanács hatáskörében, a személyügyi kérdések feletti befolyásukban; összefügg azzal, hogy a testületnek mennyiben fő profilja az igazgatás, a bíró tagok mellett más teendőt is ellátnak-e. (Olaszországban, Spanyolországban a bíró tagok a betöltött tisztségük fennállása alatt nem ítélkeznek.) Az e kategóriába tartozó országok mindegyikében jelen vannak a „főtanácsban” más hatalmi centrumok megjelenítői, illetve az általuk delegált vagy választott nem bíró tagok.

IV. Az indítványok nem megalapozottak

Az Alkotmánybíróság döntése megalapozásához áttekintette korábbi határozatainak a hatalommegosztásra, a bírói függetlenségre, a pártok szerepére vonatkozó korábbi döntéseit. E határozatok – jelen ügyben is releváns lényege – az alábbiak szerint összegezhető:

1. Az Alkotmánybíróság a hatalommegosztás elvét már a 31/1990. (XII. 18.) AB határozatától, működése kezdetétől „a magyar államszervezet legfontosabb szervezeti és működési alapelveként” ismerte, bár azt az Alkotmány önállóan nem nevesíti (ABH 1990, 136, 137.). Későbbi döntéseiben az elvből kiindulva vizsgálta nem csupán a klasszikus hatalmi ágak elkülönülésére vonatkozó garanciákat, hanem – az alkotmányos szervek közötti együttműködés követelményének figyelembevételével – az önálló hatalmi tényezővé vált szervezetekre vonatkozó szabályokat; továbbá a „fékek és egyensúlyok” tételének tükrében mindazon, nem az államszervezet részeként működő intézményekre irányadó rendelkezéseket, amelyek állami feladatokat látnak el.

Az 53/1991. (X. 31.) AB határozat az elvet konkrétan a bírói hatalomra értelmezve megállapította, hogy a hatalmi ágak elkülönülése nem jelenti egyben a hatalmi ágak korlátozhatatlanságát; az egyes hatalmi ágaknak vannak egymást korlátozó jogosítványai (ABH 1991, 266, 268.). Ezeket az alaptételeket a testület a 33/1993. (VI. 11.) AB határozatában kiegészítette azzal, hogy az elvet a demokratikus jogállam egyik alkotóelemének tekinti (ABH 1993, 256, 261.). Az 55/1994. (XI. 10.) AB határozat pedig tényként deklarálta, hogy az Alkotmány a hatalommegosztás elvére épül (ABH 1994, 296–297.).

A 62/2003. (XII. 15.) AB határozat összefoglalva az Alkotmánybíróság korábbi gyakorlatát, leszögezte: „Az Alkotmány 2. § (1) bekezdése szerinti demokratikus jogállam megvalósulásának feltétele többek között: 1. a hatalommegosztás elve, 2. az elválasztott alkotmányos szervek együttműködési kötelezettsége, 3. az elválasztott szervek eljárási és döntési autonómiájának, döntéshozatalának kölcsönös tiszteletben tartása, 4. az Alkotmányra visszavezethető eljárási szabályok léte és betartása. (...)”

A hatalommegosztás elve (...) »nem pusztán annyit jelent, hogy az egyik hatalmi ág nem vonhatja el a másik jogosítványait, hanem azt is jelenti: a demokratikus jogállamban korlátlan és korlátozhatatlan hatalom nincs, s ennek érdekében bizonyos hatalmi ágak szükségképpen korlátozzák más hatalmi ágak jogosítványait.« [28/1995. (V. 19.) AB határozat, ABH 1995, 138, 142.]

2. A hatalommegosztás elvének a bírói hatalmi ágra vonatkozó értelmezése során az Alkotmánybíróság mindig is kitüntetett figyelmet fordított – az elvvel szoros összefüggésben álló – bírói függetlenség alkotmányos tartalmára. Erre vonatkozó gyakorlatát a hatalommegosztás szempontjából – az egyes bírói függetlenségének tartalmára vonatkozóan is – a 750/B/2002. AB határozatban (a továbbiakban: Abh1.) szervezeti oldalról tüzetesen áttekintette; majd a külső és belső függetlenség, illetve az igazgatási jogkörök és az ítélkezési feladatok kapcsolatára vonatkozó szempontokkal kiegészítve a 20/2005. (V. 26.) AB határozatában (a továbbiakban: Abh2.) ismét összegezte.

Az 53/1991. (X. 21.) AB határozat a bírói hatalom legfontosabb ismérveként megállapította, hogy az „az állami hatalomnak az a megnyilvánulása, mely az erre rendelt szervezet útján vitássá tett vagy megsértett jogról

– törvényben szabályozott eljárás során – kötelező erővel dönt. A bírói hatalom tehát – amelyhez a bírói függetlenség kapcsolódik – döntően az ítékezésben ölt testet (ABH 1991, 266, 267.).

Az Alkotmánybíróság az Abh1.-ben rámutatott: „Az Alkotmánybíróság számos alkalommal hangsúlyozta, hogy a bírói hatalmi ág kitüntetett helyet foglal el az államszervezetben, és az is »állandó és következetes álláspontja, hogy az Alkotmány 50. §-ának (3) bekezdése alapján a minden külső befolyásolástól független bírói ítékezés feltétel nélküli követelmény, és lényegében abszolút alkotmányos védelem alatt áll.« [Így 53/1991. (X. 31.) AB határozat, ABH 1991, 266, 267.; 38/1993. (VI. 11.) AB határozat, ABH 1993, 256, 261.; 17/1994. (III. 29.) AB határozat, ABH 1994, 84, 86.; 45/1994. (X. 21.) AB határozat, ABH 1994, 254, 356.; 627/B/1993. AB határozat, ABH 1997, 767, 769., legutóbb a 13/2002. (III. 20.) AB határozat, ABH 2002, 85, 96.]”

Az Abh1. a 19/1999. (VI. 25.) AB határozat nyomán leszögezte azt is, hogy „a bírói hatalom sem korlátlan: (...) »Maga az Alkotmány fogalmazza meg az ítékezési tevékenység törvényi alávetettségét, mint a bírói függetlenség alkotmányos korlátját. A bírói függetlenség egyedi aspektusában tehát a bírósági szervezeti és státusbeli szabadságának garanciáját jelenti, annak érdekében, hogy az egyedi ügyekben a jogviták eldöntése és a jogsérelmek orvoslása tárgyában hozott kötelező erejű és végrehajtható döntését mindenféle befolyásolástól mentesen, a törvények, illetve általában a jogszabályok alapján, belső meggyőződése szerint hozza meg.« (ABH 1999, 150, 153.)”

Az Alkotmánybíróság az Abh2.-ben – szintúgy a 19/1999. (VI. 25.) AB határozatból kiindulva – hangsúlyozta a bírói függetlenség külső és belső aspektusai közötti különbséget; azt hogy: „A bírónak mindenkivel – más bírótól is – függetlennek kell lennie, függetlenségét garanciáknak kell biztosítani minden befolyásolás ellen, származzék akár az külső hatalmi jogkör gyakorlásától, akár a bírósági szervezeten belülről.” A bírói függetlenséget igazgatási oldalról sem korlátozhatják a szervezeten belüli, praktikus szempontokon alapuló intézkedések, vagy a szervezeten kívülről eredő, célszerűségi megfontolások. „A jogalkotóra mindez azt a kötelezettséget hárítja, hogy az ítékezési tevékenységgel szorosan összefüggő igazgatási szabályok megalkotása során is az Alkotmány rendelkezéseinek megfelelően járjon el.” (ABH 2005, 202, 220–222.)

3. A pártokra vonatkozó álláspontját az Alkotmánybíróság legutóbb a 27/2008. (III. 12.) AB határozatában összegezte. Az előzményi döntésekre utalással kimondta, hogy az Alkotmány 3. § (1) és (2) bekezdésében foglalt a „pártok szabad működése és a népakarat kialakításában való közreműködés nem korlátozható jogok.” (ABH 2008, 289, 295.) Tartalmi korlátot éppen az Alkotmány 3. § (3) bekezdése jelent, amely – már a 962/B/1992. AB határozat szerint – a pártok és a közhatalom szétválasztásának követelményét alkotmányos szabályként fogalmazza meg. Ebből pedig az is fakad, hogy „egyetlen párt sem irányíthat egyetlen állami szervet sem.” (ABH 1995, 627, 631.) A 63/2008. (IV. 30.) AB határozat a szétválasztás elvével kapcsolatban megállapította, hogy ez nyújt védelmet a közhatalom szervezeti és hatásköri, gazdasági összefonódásaival szemben (ABH 2008, 559, 566, 582.).

- V. 1. A hatalommegosztás elvének biztosíték jellegéből következik, hogy „demokratikus jogállamban korlátlan és korlátozhatatlan hatalom nincs (...)” A megosztott hatalom szükségszerűen korlátozott hatalom, ez a visszaélés gátja [28/1995. (V. 19.) AB határozat, ABH 1995, 138, 142.]. Következésképpen a hatalommegosztás és a bírói függetlenség érvényesülését nem a bírói szervezet és a másik két hatalmi ág, a „non-governmental” szervezetek, valamint a politikai, társadalmi rendszer egyéb szereplői közötti kapcsolatok hiánya definiálja. Ebből a szempontból jelentősége van annak, hogy az ítékezésre vonatkoztatott bírói függetlenség alkotmányos elve nem azonosítható a bíróságok funkcióspecifikus tevékenységének keretét adó bírósági szervezet függetlenségével. Elsődlegesen az Alkotmány keretei között megalkotott törvényeknek kell arra kellően erős garanciákat nyújtaniuk, hogy a bírói szervezet és a más hatalmi centrumok közötti „érintkezés” során a hatalomkoncentrációt kizáró megoldások érvényesüljenek. A szabályozott, nyilvános, az együttműködés minőségét mindenki számára átláthatóvá tévő kooperációs formák az ítékezési tevékenységet nem érinthetik, abban a bírói függetlenség alkotmányos elvének teljeskörűen érvényesülnie kell.

Jelen ügyben az Alkotmánybíróság nem általában a bíróságok igazgatására kialakított rendszer alkotmányosságát vizsgálta. Az indítványok keretei között maradván döntött, hogy az OIT külső tagjaira vonatkozó hatályos Bszi. szabályozás sérti-e az alkotmányellenesség alapjául megjelölt alkotmányi rendelkezéseket.

Az önálló bírói hatalmi ág közhatalmi tevékenysége az igazságszolgáltatási feladatok ellátásában materializálódik. Az Alkotmány 50. § (1)–(2), valamint (4) bekezdései maguk is elválasztják az igazságszolgáltatási és az igazgatási feladatokat. Demokratikus jogállamban az Alkotmány 50. § (3) bekezdésében megkövetelt bírói függetlenség a bírói tevékenység meritumát jelentő ítélezési tevékenység elengedhetetlen feltétele. Az ennek megvalósulásához nélkülözhetetlen szervezeti és személyi garanciákat a bíróságok igazgatásról szóló rendelkezésekben követett megoldások nem ronthatják le. Bár a bíróságok igazgatása közvetlenül nem jelenik meg az igazságszolgáltatási

tevékenységükben, de a szervezeti és státusbeli kérdésekhez hasonlóan – az igazgatási vezetők tevékenységén keresztül (az ügykiosztás rendjétől kezdődően, az ítélkezési tevékenység feltételeinek biztosításán, az adminisztratív tevékenység folyamatos ellenőrzésén keresztül, a bírói tevékenységről szóló vizsgálatokig bezárólag) – kihat azok ellátására.

Az Alkotmány 50. § (4) bekezdése kijelöli az igazgatást ellátó, illetve abban részt vevő testületeket, ám azok összetételét, működését, feladatait nem írja körül. Így – az Alkotmány további rendelkezéseit is figyelembe véve – az igazgatási tevékenység alakításakor a jogalkotói szabadság érvényesül. Kétségtelen tény, hogy az OIT-nak az alaptörvényi szinten megvalósult konstituálásával a bírósági igazgatás jellege megváltozott. Azzal, hogy az igazgatás egyes fő alanyai az Alkotmánynak a bírói szervezetről szóló fejezetében kerültek meghatározásra, az igazgatás nem telepíthető más hatalmi ágakhoz. Az igazgatási struktúra megváltoztatása azonban nem a hatalommegosztás elvére, hanem elsődlegesen a bírói függetlenség legmagasabb szintű biztosítására vezethető vissza, minek folytán azt az Alkotmány továbbra sem zárja ki, hogy abban külső szervek, más hatalmi ágak képviselői törvényi felhatalmazás alapján, pontosan megszabott hatáskörök által körülírt módon közreműködjenek.

Az ítélkezési függetlenséget az igazgatás bármely modelljében a többi hatalmi ágak, az alkotmányos szerveknek, de a bírói szervezeten belül működő igazgatási testületeknek, ilyen feladatokkal megbízott személyeknek (vezetőknek) is tiszteletben kell tartaniuk, erre törvényi garanciák kellene. A hatalommegosztás aspektusából nézve a külső tagoknak az igazgatásban való közreműködést biztosító szabályozás alkotmányos korlátja minden olyan szervezeti megoldás, amely a testületben más hatalmi ágak javára egyoldalú erőltetődést okoz, vagy – akár közvetett módon – érdemi befolyást enged az ítélkezés alakulására. A független ítélkezésnek ugyanis az autonóm bírói szervezet adja meg a kereteit, amiből következően a bírósági igazgatás is – annak lényege folytán, az ítélkezésre vonatkoztatott bírói függetlenség elvének érvényesülésétől eltérő jellegű – olyan biztosítékokat kíván meg, amelyek intézményesen kizárják, hogy az ítélkezési munkában jogon kívüli „akaratok” érvényesüljenek.

Az Alkotmány 50. § (4) bekezdéséből általában véve tehát nem következik az olyan szabályozás alkotmányellenessége, amely – az ítélkezési feladatoktól távolmaradó igazgatási tevékenységben – a bírói hatalom autonómiájának sérelme nélkül más hatalmi ágaknak, alkotmányos szervezeteknek, intézményeknek is részvételi lehetőséget biztosít. E tekintetben továbbra is érvényes azonban az Alkotmánybíróság 17/1994. (III. 29.) AB határozatában foglalt azon megállapítás, amely szerint az Alkotmány 50. § (3) bekezdése alapján „a minden külső befolyástól független bírói ítélkezés feltétel nélküli követelmény és lényegében abszolút alkotmányos védelem alatt áll.” (ABH 1994, 84, 85–86.).

Ennek biztosítékai lehetnek az OIT működésére vonatkozó szabályok. Ezek közül kiemelendő, hogy az OIT csak testületi döntéseket hoz, a grémiumon belül az egyes tagoknak önálló döntési joga semmilyen kérdésben nincs. A szavazatok egyenértékűek, a döntések többségi szavazás útján születnek, melynek során a külső tagok – számarányuknál fogva – a tisztségüket választás útján elnyerő, bíró tagok akaratával szemben semmilyen az ítélkezés függetlenségét, semlegességét veszélyeztető döntést nem kényszeríthetnek ki. Önmagában ilyen garancia továbbá, hogy az OIT összetételében megjelent a pluralizmus. Az igazgatásban részt vevő külső, más hatalmi ágak és alkotmányos szervek súlyát, befolyását az is korlátozza, hogy az egyenlő jogokkal rendelkező külső tagok eleve több hatalmi centrum – előre meghatározott szabályozók szerinti – delegáltjai, azaz egymás irányában is ellensúlyt jelentenek, vagy legalábbis jelenthetnek. A testületben részt vevő külső tagok a törvények által szabályozott keretek között kötelesek ellátni feladataikat, működésükért önmaguk és részben a delegáló szervek is felelősséget viselnek. Ennek figyelembevételével kell tehát vizsgálni, hogy a külső tagok részvétele a hatályos jogi környezetben sérti-e az Alkotmány bármely felhívott rendelkezését.

2. Az első indítványozó az igazságügyért felelős miniszternek „rendészeti miniszter státusában” való OIT-ban történő közreműködését támadta, a második indítványozó valamennyi külső tag részvételét kifogásolta. Elsőként ezért az Alkotmánybíróság azt vizsgálta, hogy a Kormányt képviselő miniszternek a grémiumban való tagsága sérti-e a hatalommegosztás és a bírói függetlenség alkotmányos elvét.
- 2.1. A hatalommegosztás elvének érvényesülése a demokratikus jogállamiság követelményének csupán az egyik eleme, amelynek „ideál-típus” formában történő megvalósulása éppen azért nem létezhet, mert – az alkotmányos szervek együttműködése nélkül – az a közhatalom működőképességét veszélyeztetné.

A hatalommegosztás elvének elismerése mellett, az Alkotmány több rendelkezése is lehetővé teszi a bírói hatalomba való „külső beavatkozást”. A bírák kinevezésére a köztársasági elnök jogosult, a Legfelsőbb Bíróság elnökét ő jelöli, elnökhelyettesét ő nevezi ki. A Parlament a köztársasági elnök javaslatára választja meg a Legfelsőbb Bíróság elnökét. Ezek a szabályok nem kizárólag a bírói hatalom legitimációjáról szólnak, hanem a hatalmi ágak és alkotmányos intézmények közötti egyensúlyteremtés olyan biztosítékai, amelyek a másik két klasszikus hatalmi ág viszonyában is fellelhetők. Ugyanakkor a bíróság – bár mindenekelőtt fő tevékenységével, az ítélkezéssel képez ellensúlyt valamennyi

hatalmi tényezővel szemben – ezekből a folyamatokból sem kirekesztett. A bírói testületek véleményét is kifejező jelöléssel, véleménynyilvánítással befolyásolja a személy-kiválasztást.

- 2.2. A Kormány és a bíróság közötti viszonyra vonatkozóan az Alkotmány nem tartalmaz a fentiekhez hasonló közvetlen rendelkezéseket; közvetett érintkezési pontok azonban kimutathatók.

A Kormány feladatait mindenekelőtt az Alkotmány 35. §-a határozza meg. E szerint ellát – többek között – alkotmány- és jogvédelmi feladatokat, felelős a törvények végrehajtásáért. Az ezekkel kapcsolatos hatásköreit miniszterei útján gyakorolja, akik a Kormánynak és az Alkotmány 39. § (2) bekezdése alapján az Országgyűlésnek is felelősséggel, illetve beszámolási kötelezettséggel tartoznak.

A jogállam működéséhez, az alkotmányos rend fenntartásához evidens módon hozzátartozik az alkotmányos szervek, intézmények – így a bíróságok – folyamatos működésének biztosítása, ami nem nélkülözheti a kormányzati tevékenységet. Ez többféle feladatot jelent. A Kormány esetében idetartozik mindenekelőtt – az Alkotmány 35. § (1) bekezdés b) pontja alapján – eredeti és végrehajtó jellegű, a miniszter esetében – az Alkotmány 37. § (3) bekezdése szerint és annak keretei között – a törvényekben vagy a kormányrendeletekben adott felhatalmazás alapján ellátott, a bíróságok működésével és az ítélkezési tevékenységgel összefüggő jogalkotási kötelezettség (990/B/1995. AB határozat, ABH 1997, 824, 825.). Ebben a körben az igazságügyért felelős miniszter számos jogszabály-felhatalmazást tartalmazó, illetve kötelezést megállapító rendelkezése alapján, több szálon kapcsolódik az igazságszolgáltatás szervezetéhez és működéséhez (például: a büntetés-végrehajtással, a szakértői tevékenységgel kapcsolatos feladatok, nemzetközi jogsegély nyújtása és kérése).

Az igazságügyért felelős miniszter az OIT-ban viselt tisztségével a bíróságok igazgatásában nem kapott olyan különleges, többletjogköröket, melyek folytán a Kormány kivételes súlyra, túl-hatalomra tehetne szert a bíróságok (bírák) működése felett. A bíró és nem bíró tagokkal sem a testület munkájában való részvételekor, sem azon kívül – burkolt befolyást jelentő – hierarchikus viszonyban nem áll; pozíciója másokéval egyenrangú. E kontextusban a garanciákat – többségében – közvetlenül az Alkotmány tartalmazza.

A minisztert vezetési és irányítási jogkör csak az Alkotmány 37. § (2) bekezdésének keretei között illeti meg; amely kizárólag az államigazgatásnak a feladatkörébe tartozó ágára és a neki alárendelt szervekre terjed ki. Az OIT pedig nem tartozik ezek sorába.

3. A fentiekből következően a hatalommegosztás elve az igazságügyért felelős miniszter OIT tagsága kapcsán nem sérül. A korábban már kifejtettek szerint az ítélkezési tevékenységgel összefüggő tartalmi feladatok ellátására maga az OIT sem kapott hatáskört, konkrét ügyek (a soron kívüliség elrendelését kivéve) és az egyes bírók ítélkezési tevékenysége kapcsán jogosítványai nincsenek. Az ítélkezési gyakorlatot sem ajánlásokkal, sem egyéb módon kifejezésre juttatott elvárásokkal nem befolyásolhatja. Szabályzatalkotási jogköre kizárólag az igazgatási feladatokra terjedhet ki és jogszabályok által körülhatárolt [Bsz. 39. § q) pont]. Minthogy pedig a bírói függetlenség követelménye az ítélkezésre vonatkozik, ennek sérelmét az igazságügyért felelős miniszter részvétele nem veti fel.

4. Az első indítványozó azt sérelmezte, hogy az igazságügyért felelős miniszter egyben a rendészetért felelős kormánytag, ami a hatalommegosztást és a bírói függetlenséget sértő összefonódást jelent. Ugyanezen indítványozó arra is hivatkozott, hogy a minősített többséggel meghozott Bsz. támadott rendelkezésének módosítására egyszerű szótöbbséget igénylő törvénnyel került sor, ami szintűgy alkotmányellenes.

Mivel a két problémafelvetés az Alkotmánybíróságnak a kétharmados törvények vizsgálata kapcsán kialakult határozatai tükrében szorosan összefügg egymással, az indítvány két elemének együttes vizsgálata indokolt.

- 4.1. Az Alkotmány a minősített többséggel történő szabályozás követelményét egyrészt alapjogokkal összefüggésben, másrészt intézmények szervezetére, működésére vonatkozóan írja elő.

A 4/1993. (II. 12.) AB határozat megállapította, hogy a minősített többség követelményének alkotmányosan jól körülírható, a rendszerváltás sajátos politikai körülményeire visszavezethető funkciója van. Ugyanakkor a minősített és az egyszerű többséggel elfogadott törvények között értékhierarchia nem áll fenn, az Alkotmánybíróság pedig esetről esetre dönti el, hogy a vizsgált szabályozás érint-e olyan koncepcionális kérdést, amely minősített többséggel történő elfogadást igényel. (1993, 48, 61–63.).

- 4.2. Az intézményi kétharmadra vonatkozóan először a 31/2001. (VII. 11.) AB határozat összegezte a törvényalkotással szemben fennálló követelményeket. A döntés hangsúlyozta, hogy a minősített többség követelménye a szabályozási koncepció védelmét jelenti az egyszerű többséggel elfogadott törvényekkel szemben. Ezért a módosításakor mindig vizsgálendő, hogy a minősített többség igénye adott tárgykörben mire vonatkozott. (ABH 2001, 258, 260–264.).

E tételek alapján folytatta le az Alkotmánybíróság a vizsgálatot egyes közigazgatási szervek megnevezésének változása kapcsán felmerült problémakört illetően a 90/2007. (XI. 14.) AB határozatában is. Az indokolásból kitűnően a feladat- és hatáskört szabályozó normák esetében a minősített többség kérdése számos aspektusban merülhet fel. A

határozat jelen ügyben releváns megállapítása szerint vannak olyan esetek, amikor „az államigazgatási szerv jogállása nem a minősített többséggel elfogadott feladat- és hatáskört szabályozó törvényi rendelkezésen alapul” és adott törvényi rendelkezés csupán kiválasztja, megjelöli az államigazgatási rendszeren belül az adott feladat ellátására jogosult szervtípust. Amikor az ilyen államigazgatási szervet intézményesítő jogszabály az átszervezés következtében módosul, az ugyan értelemszerűen magával vonja a 2/3-os törvényben is a szerv megnevezésének megváltozását, de ha a minősített többség szerinti törvényben a kiválasztott szerv feladata, hatásköre nem változik, ez nem érinti a 2/3-os törvény szabályozási koncepcióját. (ABH 2007, 750, 767–771.)

- 4.3. Az Alkotmány 50. § (5) bekezdése előírja, hogy a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról, továbbá a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló törvény elfogadásához a jelenlévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazata szükséges. Az első indítványozó álláspontja szerint ez a rendelkezés sérült, amikor az OIT összetételére vonatkozó támadott rendelkezésbe az igazságügy-miniszter helyett az igazságügyért felelős miniszter megjelölés került. Ez ugyanis az igazságügyi és rendészeti minisztert jelöli.

Az alkotmányossági probléma eldöntésekor – csakúgy, mint a 90/2007. (XI. 14.) AB határozat esetében – figyelembe kell venni az Alkotmány 34. §-át. A jelölt szabály eredetileg csak a minisztériumok felsorolására tartalmazott rendelkezést, ami „A Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény módosításáról szóló 2006. évi LIV. törvény 1. §-ával megváltozott. Ez beiktatott az Alkotmány 34. §-ába egy (2) bekezdést, mely szerint: „Törvény minisztérium, miniszter vagy közigazgatási szerv megjelölésére vonatkozó rendelkezését a jelenlévő országgyűlési képviselők több mint felének szavazatával elfogadott törvény módosíthatja.”

Az Alkotmány (új) 34. § (2) bekezdése sem változtatott azon, hogy ha a kormány tagja számára kétharmados törvény biztosít hatáskört, jelöl meg ellátandó feladatot valamely testületben, biztosít jogokat (közreműködést) – éppen a semlegesség követelményével fémjelzett hatalmi ág irányításában – ennek megváltoztatására csak minősített többséget igénylő szabályozás útján van mód. Mindezek fényében az Alkotmánybíróság azt vizsgálta, hogy a Bszi. 35. § (1) bekezdésének bekövetkezett változása a 2/3-os törvény vonatkozásában feladat- vagy hatáskört bővítő, változtató szabálynak minősül-e, vagy éppen ellenkezőleg, az elnevezés-változás minősített többség szempontjából irreleváns.

- 5.1. A hatalommegosztás követelményébe beletartozik, hogy az egyes hatalmi ágak az Alkotmány és a jogszabályok keretei között működési struktúrájukat szabadon alakíthassák.

A Kormány a feladat- és hatásköre ellátása érdekében célszerűnek ítélt struktúra kialakításában nagy szabadságot élvez [részletesen pl. 4/1993. (II. 12.) AB határozat, ABH 1993, 48, 62.; 1/1999. (II. 24.) AB határozat, ABH 1999, 25, 38]. A kormányzati szerkezet alakításának alkotmányos korlátja, hogy a kialakult struktúrának meg kell felelnie azon alkotmányi rendelkezéseknek, amelyek a kormányt az alaptörvényben meghatározott feladatai ellátására képessé teszik. Ezen túlmenően a kormányzati szerkezeten belül a tárcák feladatainak alakításáért a politikai felelősséget a mindenkor kormány viseli.

- 5.2. Az intézményi kétharmadra vonatkozó alkotmánybírói döntésekből következően, ha a Kormány meghatározott tagjának valamely intézményben, másik hatalmi ágban való „közreműködésére” minősített többséget igénylő törvény adott felhatalmazást, ennek keretei csak ugyanilyen módon változtathatók meg. Ez azonban a tartalomra (feladatra) és nem a formára (elnevezésre) vonatkozik.

A most vizsgált esetben nem az – absztrakt értelemben vett – eredeti kormánytag másik miniszterrel való „felváltásáról” van szó. A minősített többséget igénylő törvényben eredetileg felhatalmazott miniszter igazságszolgáltatással összefüggő hatáskörei változatlanok maradtak. Hangsúlyozandó, hogy a miniszter az OIT-ban való részvételével összefüggésben nem kapott olyan új jogköröket, amelyek révén a testületben való működésekor rendészeti szempontokat érvényesíthetne. A Bszi. támadott rendelkezése még elnevezésében sem utal arra, hogy az OIT külső tagjaként a kormány képviselője felhatalmazottá vált volna rendészeti aspektusok képviselőjére. Túl azon, hogy a miniszteri felelősségre figyelemmel a miniszter ezt köteles tiszteletben tartani, a tőle független külső tagok és a többséget jelentő bírák testületi tagsága kellő ellensúlyt jelent a miniszter esetleges ilyen irányú törekvéseivel szemben.

6. A kifejtettekre figyelemmel nem állapítható meg, hogy az igazságügyért felelős miniszter rendészeti miniszterként ellátott feladatai révén a hatalommegosztás követelménye sérülne; a bírói függetlenség tekintetében pedig a 2. pontban kifejtettek szerint szintén nem áll fenn alkotmányos összefüggés. Tekintettel továbbá arra, hogy a Bszi. szerinti hatás- és feladatkörök a miniszter OIT tagságával kapcsolatban nem változtak, az intézményi kétharmadra vonatkozó alkotmányos követelmények sérelme szintűgy nem igazolható.

7. A Bszi. 38. § (3) bekezdésének a miniszter helyettesítésére vonatkozó szabályát mindkét indítványozó kifogásolta. Az előző pontokban, az OIT feladataira, a miniszternek az abban betöltött pozíciójára irányadóan kifejtettekben az következik, hogy a testület hatás- és feladatköre szempontjából ez nem okoz alkotmányossági problémát.

VI. A második indítványozó az Országgyűlés bizottságai által az OIT-ba delegált két tag részvételét is kifogásolta. Ebben az esetben az indítványa nem csupán az Alkotmánynak a hatalommegosztásra és a bírói függetlenségre vonatkozó szabályain, hanem a pártokra vonatkozó rendelkezésén is alapult. Az Országgyűlés és a bíróságok közötti kapcsolatra vonatkozóan az IV. fejezet 2.1. pontjában már kifejtettek szerint az Alkotmány közvetlenül is tartalmaz rendelkezéseket.

A működési „függetlenség”, a kölcsönös ellensúlyozás, valamint az együttműködés összetett rendje része mindkét hatalmi ág működésének. Feladataik ellátásában függetlenek egymástól és más hatalmi ágaktól, az együttműködést viszont a Bszi. rendelkezései a már említettek túl is támogatják. Ilyennek tekinthető az, hogy az OIT-ot a 39. § e) pontja szerint a bíróságok feladatköreit érintő jogszabályok alkotását kezdeményezheti és véleményezi a bíróságokat érintő jogszabályok tervezetét.

A képviselők feladata a parlamenti bizottságok munkájában való részvétel. A bizottságok a parlament törvénykezdeményező, véleményező, javaslattevő, ellenőrző szervei. Az Alkotmánybíróság az 53/2003. (XI. 5.) AB határozatában a bizottságok szerepének éppen a jogállamiság és a hatalommegosztás szempontjából tulajdonított kiemelkedő jelentőséget. (ABH 2003, 596, 566, 575.). Ettől a szerepkörtől nem idegen, hogy formalizált rendben kapcsolatot tartsanak más hatalmi ágakkal, vagy képviseljék a törvényhozást más hatalmi centrumokban.

Az OIT-ba delegált képviselőknek a bírósági igazgatásban betöltött szerepköre sem a képviselőnek, sem a bizottságnak, sem a parlamentnek nem biztosít olyan többlet jogosítványt, ami a két hatalmi ág között egyensúly-eltolódásra vezetne. Az a tény, hogy a bíróságok működési helyzetéről a Parlament két fontos bizottsága – az ítékezés függetlenségének sérelme nélkül – szerezhet közvetlen információkat, elősegítheti a közhatalom működésének zavartalanságát.

A parlamenti bizottságok delegáltjainak az OIT tagsága, a testületben betöltött szerepe kapcsán nem merül fel olyan elem, amely bármely ponton átlépné az Alkotmánybíróság 22/1999. (VI. 30.) AB határozatában – ugyan a média kuratóriumok ügyében – de a befolyásolás általános mércéjeként megállapított kritikus küszöböt (ABH 1999, 176, 188, 199.); így a hatalommegosztás követelménye nem sérül. A bírói függetlenség és a most vizsgált tagok szerepe között pedig az V. fejezet 2. pontjában kifejtettekre figyelemmel szintúgy nincs összefüggés, mint az igazságügyért felelős miniszter esetében. Így az indítvány ebben a részében is megalapozatlan.

VII. A második indítványozó az alkotmányellenesség megállapítását azon az alapon is kérte, hogy az igazságügy-miniszter és az OIT-ba delegált képviselők párttagsága sérti a pártok közhatalom-gyakorlásának tilalmára vonatkozó alkotmányi klauzulát.

1. Az indítványban megnevezett három OIT tag tisztsége nem párttagsághoz kötött, így nem feltétlenül áll fenn a kifogásolt állapot. Az Alkotmánybíróságnak a képviselők egyenrangúságát megállapító 27/1998. (VI. 16.) AB határozata nyomán (ABH 1998, 197.), a Magyar Köztársaság Országgyűlésének Házsabályáról szóló 46/1994. (IX. 30.) OGY határozat tartalmazza, hogy a független képviselőt is megilleti egy bizottsági tagság [33. § (2) bekezdés], s nem kizárt, hogy az a Bszi. rendelkezésével érintett valamely testület legyen. A támadott norma pedig nem ír elő semmilyen kívánalmat a delegált képviselővel szemben.

2. Az Alkotmány 3. § (3) bekezdése a pártok és az állam elválasztására vonatkozik, nem a pártok parlamenti szerepét kérdőjelezi meg, s nem is a képviselők párttagságát tilalmazza [962/B/1992. AB határozat, ABH 1995, 627, 630.; 53/1996. (XI. 22.) AB határozat, ABH 1996, 165, 168.; 27/1998. (VI. 16.) AB határozat ABH 1998, 197, 201.].

A tilalmi klauzula csak a pártok közvetlen hatalomgyakorlását tiltja meg, ami a pártok és az állam szervezeti elkülönítésével garantálható. A pártok közvetlenül nem irányíthatnak állami szerveket, bizonyos közhatalmi szférák „párttalanítottak” (például éppen a bíróság), és egyes – az állam demokratikus működése szempontjából kiemelt, a hatalommegosztás szempontjából garanciát jelentő – tisztségek gyakorlásából tagjai is kizártak.

A 27/1998. (VI. 16.) AB határozat megállapította, hogy a mandátumok igazolásával és a képviselői eskütétellel a parlament elvágja „a választásokhoz kötődő köldökszinórt”, s ekkortól a szabad mandátummal rendelkező képviselő a törvényhozás tagjaként látja el mindazokat a feladatokat, amelyek gyakorlását a törvény kötelezővé vagy lehetővé teszi számára (ABH 1998, 197, 203.). Ezzel lényegét tekintve változik meg a képviselő és a párt viszonya; a párttagként mandátumot szerzett képviselő, a független társával azonosan „állami hivatal” viselőjévé válik. Ebben a minőségében

eljárva és nem párttagsága révén jogosult a törvényhozási munkában való részvételre, felelőssége is ehhez igazodik. [Vö: Sólyom László: Pártok és érdekszervezetek az Alkotmányban (Rejtjel Kiadó, Budapest, 2004, 135. p.)

A bírói hatalom az Alkotmánnyal a pártbefolyás alól kivett hatalmi ág, ami az ítélezési tevékenységben megkívánt bírói függetlenség és az ehhez kapcsolódó más alkotmányos elvek, szabályok garanciája. Mint az már tisztázódott, az OIT ítélezési tevékenységet nem lát el, azzal összefüggő hatáskörei még felügyeleti jogkörben sincsenek. Mindazonáltal a testületbe delegált képviselő nem párttagként, hanem ez említett „állami hivatal” hordozójaként vesz részt a grémium munkájában. Ugyanez érvényes a párttag miniszterre is, azzal, hogy rá a miniszteri felelősség szabályai külön is irányadók.

A képviselők és a miniszter OIT tagsága ezen túlmenően sem jelent közvetlen hatalomgyakorlást. A testületben betöltött tisztségüket törvény által meghatározott rendben, az ott meghatározott keretek között, kötött eljárási szabályok szerint látják el. Erre a felhatalmazást nem a párttól, hanem a törvényhozástól, a (választási ciklusokon átívelő) törvény biztosította stabilitás alapján kapják.

A kifejtettek alapján a felsoroltak párttagsága nem ütközik az Alkotmány 3. § (3) bekezdésébe. Ezért az indítványt e vonatkozásban is el kellett utasítani.

VIII. A második indítványozó kifogásolta a további delegált (szakmai) OIT tagok részvételét is a bírósági igazgatásban.

A külső tagok OIT-ban való részvételének intézményesítése nem csupán a bírói hatalmi ág más hatalmi ágakkal való együttműködését célozta, hanem – az igazgatás belterjességének megakadályozásával – a független bírói hatalmi ág társadalmi kontrolljának megteremtésére is szolgált. A bírói önigazgatás elvére épülő rendszerek változatos megoldásokat követnek abban, hogy az igazságszolgáltatási tanácsokban mely szervezetek, testületek és milyen számban töltik be azt a szerepet, amelyek ebben a kontrollban szerephez jutnak. Ennél fogva az Alkotmánybíróság a testületbe ex officio delegált szakmai tagok részvétele kapcsán is csupán azt vizsgálta, hogy részvételük sérti-e az indítványozó által felhívott alkotmányi rendelkezéseket, és nem azt, hogy a törvényhozó által követett, alkotmányosan nem kifogásolható kontroll-cél milyen más eszközökkel érhető el, vagy érhető el hatékonyabban.

1. Az ügyészség szinte minden tevékenységével szorosan kötődik a tág értelemben vett igazságszolgáltatáshoz, amire számos alkotmánybírósági határozat rámutatott.

Az 52/1996. (XI. 14.) AB határozat megállapította, hogy az „igazságszolgáltatásban való részvétel az ügyészség alkotmányos kötelessége.” A bűnüldözési és a büntetőeljárás feladatainak ellátásakor közvetlen alkotmányos felhatalmazás alapján jár el (ABH 1996, 159, 161.). Az 1/1994. (I. 7.) AB határozat kimondta, hogy az ügyészt az állampolgárok alkotmányos jogainak védelme érdekében a polgári bíróság előtt is felléphet (ABH 1994, 29, 34, 36.). A 19/1999. (VI. 25.) AB határozat azt hangsúlyozta, hogy az Alkotmány a bíróság és az ügyészség kötelezettségeit közel azonosan határozta meg (ABH 1999, 150, 152.).

A legfőbb ügyész interpellálhatóságára vonatkozó 3/2004. (II. 17.) AB határozat az ügyész közjogi státusával kapcsolatban megállapította, hogy döntéseirért, feladatai végrehajtásáért nem visel politikai felelősséget, az ügyészség működéséért szakmai felelősség terheli. Éppen ezért más alkotmányos szerv vagy közjogi méltóság által sem utasítható. Deklarálta továbbá, hogy az Alkotmány 53. § (3) bekezdése szerint a legfőbb ügyész által vezetett ügyészség „önálló szervezet, amely – a bíróságokkal szemben – bár nem önálló hatalmi ág, de önálló alkotmányos szervezet.” (ABH 2004, 48, 58–59, 61–62, 64.).

A felsorolt és további döntések világossá tették, hogy az ügyészség szakmai szervezet, amely az Alkotmányban meghatározott feladatait szakmai törvények alapján látja el. Az ügyészség a bíróság felett semmilyen kontrollt nem lát el, megszűnt az erre szolgáló törvényességi felügyeleti joga. A szervezet fejének a bíróságok igazgatásában való részvétele nem áll ezzel összefüggésben, annak során ugyanis az ítélezési tevékenységet érintő feladatokat az OIT működésére a törvényben megfogalmazott korlátok folytán nem gyakorolhat.

Ennél fogva a Legfőbb Ügyész OIT-ba történő delegálása a bírói függetlenségre vonatkozó alkotmányos szabállyal nem áll összefüggésben. Ezért az indítványt e tekintetben is el kellett utasítani.

2. Az Alkotmánybíróság működése kezdetétől hangsúlyozta az ügyvédi hivatásnak az igazságszolgáltatás és az eljárásjogok rendszerébe való beágyazottságát, illetve a tevékenység szabályozásának közjogi vonatkozásait.

Az ügyvéd közjogi státusa, eljárási jogai és kötelezettségei törvény által szabályozottak. „Az ügyvédi hivatás megkülönböztető jegye, hogy szellemi szabadfoglalkozásként olyan magán-tevékenység, amely a közhatalmi szervek működési körében garanciális okokból hangsúlyozottan magán-tevékenységként különül el a közhatalomtól.” E formában ugyanakkor intézményesen, független szakértőként tekintélyt és jogvédelmet biztosít a közszférával, a szervezett közhatalommal szemben is. Ennek „az ügyvédi kamara mint köztisztviselői szerv ad garanciát és nyomatékot.” [2/1994. (IV. 16.) AB határozat, ABH 1994, 127, 130.].

Az ügyvédi kamara tisztségviselői – így az Országos Ügyvédi Kamara elnöke is – az ügyvédi kamara tagjai által választott tisztségviselők. Velük szemben a törvény keretei között csupán maguk az ügyvédek gyakorolnak „jogokat”. Ugyanakkor az ügyvédi kamara elnöke a bíróságok eljárására közvetlen rálátással rendelkező ügyvédeket képviselő olyan tisztségviselő, aki ügyvédként maga is közvetlen tapasztalatokkal rendelkezik a bíróságok működéséről. Így az ügyfelekkel való érintkezés révén többszörösen is alkalmas a kontroll-szerep ellátására.

A kifejtettekből következik, hogy a kamara elnökének OIT tagsága sem konkrét ügyek elintézésével kapcsolatos. Ebben a viszonyban semmilyen hatalmi szempont nincs jelen. Ennél fogva az ügyvédi szervezet képviselőjének részvétele sem jár a felhívott alkotmányi rendelkezések sérelmével.

IX. A második indítványozó a bírói függetlenségre való hivatkozással külön sérelmezte a külső OIT tagokra és a Hivatalvezetőre vonatkozó összeférhetlenségi szabályok hiányát is.

1. A Bszi. – címe szerint – a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szól, rendelkezései a bírákra vonatkoznak. Ez alól csak az teremt kivételt, hogy az OIT összetételét a jogrenden belül ez a jogszabály tartalmazza, ami azt jelenti, hogy a Bszi. 35. § (1) bekezdése legitimálja a külső tagok részvételét a bíróságok igazgatásában. Mivel azonban az igazgatás a bírósági szervezet részévé vált, annak – az Alkotmányban is nevesített – legfőbb letéteményese, mint testület, a bírói szervezet részének tekintendő, így a működésére, hatáskörére stb. irányadó szabályoknak az e törvénybe történő integrálása nem töri meg azt az elvet, hogy a Bszi. a bíróságokra vonatkozó törvény. Ennek megfelelően „Az OIT létszáma és összetétele” című fejezete is (a helyettesítésre vonatkozó szabályok kivételével) csak a hivatásos bírakkal, az OIT-ban betöltött szerepükkel foglalkozik. Megválasztásukhoz köti a mindenkori OIT létrejöttét, az OIT alakuló ülésének időpontját.

Az indítványozó által felhívott, a Bszi. 37. §-a a külső tagok vonatkozásában nem is értelmezhető, mert kizárólag olyan rendelkezései vannak, amelyek a bírói léttel, a bírói működéssel állnak kapcsolatban. Bevezető fordulata eleve a „választás” kifejezést tartalmazza, a külső tagokat pedig nem választják, azok a tisztséghez kötötten delegált tagok. A külső tagok más hatalmi ágakhoz, szervezetekhez tartoznak, így a rájuk vonatkozó szabályozás azokra a státustörvényekre tartozik, amelyek az általuk az OIT-ban megjelenített szervezetre vonatkozik. Így a delegált tagok összeférhetlenségére vonatkozó normák is ezeknek a szervezeti törvényeknek az integráns részei. Csak azok fényében (és nem a bírák speciális helyzetét körülíró jogszabály keretei) értelmezhetők, amelyek a képviselt szervezetet és abban a külső OIT tagok helyzetét meghatározzák.

A képviselők esetében a saját szervezetre vonatkozó normáktól való elszakított értelmezés tilalma következik már az Alkotmánybíróság 55/1994. (XI. 10.) AB határozatából is. E döntés lényege szerint: „[a]bból a tényből, hogy a magyar Alkotmány a hatalommegosztás elvén nyugszik, nem lehet közvetlenül kötelező összeférhetlenségi szabályokat levezetni. (...) Az Alkotmány nem elvek kimondásával ad keretet az összeférhetlenség jogi szabályozásának, hanem maga tételesen szabályozza a képviselők hivatali összeférhetlenségét. (...)” Meghatározza azon eseteket, amelyek az a hatalommegosztás szempontjából alkotmányosan relevánsak, a további esetek szabályozását pedig a törvényhozóra bízta. Az újabb esetek megállapításának azonban van alkotmányos korlátja, a törvényhozó alapvető jogot szükségtelenül nem korlátozhat; magából a hatalommegosztás elvéből pedig a konkrét szabályozás tartalma nem vezethető le. (ABH 1994, 296, 300–301.)

Az indítványban foglaltakra figyelemmel utal továbbá az Alkotmánybíróság arra, hogy az összeférhetlenség eseteiben is csak azokat a normákat vizsgálhatja, amelyek a jogszabályok által behatárolt felelősségi rendszerbe tartoznak, a normatív kontextustól eloldott feltételezések alkotmányossági értékelésébe nem bocsátkozhat. Így a vizsgálat tárgyai nem lehetnek azoknak, az indítványban felhozott rejtett befolyásolásnak az esetei, amelyek a külső tagok és bírósági vezetők tekintetében is jogilag körülírhatatlan kategóriákra (pl. pártok felső vezetésébe tartozó személyekkel való viszony) vonatkoznak, vagy az etika területére tartoznak. Azokra, az illetéktelen módszerekben megnyilvánuló incidensekre vonatkozóan pedig, amelyek ez utóbbit meghaladják – összeférhetlenségi esetek mellett vagy azok hiányában is – a büntető jogszabályok rendelkezései az irányadók.

Minderre tekintettel, továbbá arra, a már többször hangsúlyozott tényre figyelemmel, hogy a bíróságok igazgatása az ítélkezéstől a hatályos rendszerben is élesen elválik, nem megalapozott az Alkotmány 50. § (3) bekezdése tekintetében fennálló mulasztás megállapítására vonatkozó indítvány sem; ezért azt el kellett utasítani.

2. A hivatalvezető tisztségével kapcsolatos kizárási szabályokat az indítványozó által is felhívott 57. § tartalmazza. Mivel azonban az OIT hivatalvezetője a Bszi. 56. § (1) bekezdése szerint hivatásos bíró, rá mindazon kizáró okok is vonatkoznak, amelyeket a bírák esetében az Alkotmány, illetve a Bjj. rendelkezései megállapítanak (22–24. §-ok). A Bszi. 56. §-a ezen kívül további a pozíciójához tapadó kizáró okokat is megállapít vele szemben.

A hivatalvezető hatáskörét a Hivatalra vonatkozó szabályok megszabják (54–55. §). Nem tagja az OIT-nak, a bíróságokat érintő döntések meghozatalában nem vesz részt. A bírák tekintetében felügyeleti, ellenőrzési jogkört nem gyakorol, a velük kapcsolatos adminisztratív feladata is – a más jogszabályok által körülhatárolt – központi személyi nyilvántartás vezetésére korlátozódik.

Mindebből következően a hivatalvezetővel szemben további összeférhetlenségi okok sem a hatalommegosztás követelményéből, sem a bírói függetlenségre vonatkozó alkotmányos szabályból nem vezethetők le. Ezért az Alkotmánybíróság ezt az indítványt is, mint nem megalapozottat elutasította.

- X. 1. A második indítványozó által felhívott az Alkotmány preambuluma, illetve a további alkotmányi rendelkezések és a Bszi. támadott szabályai vonatkozásában az Alkotmánybíróság az Ügyrend 29. § c) pontja alapján az indítványt visszautasította. Az indítvány nem felel meg az Abtv. 22. § (2) bekezdésében az indítványokkal szemben támasztott általános követelményeknek, illetve az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az indítványokkal szemben támasztott követelményeknek. [Összefoglalóan: 8/2004. (III. 25.) AB határozat, ABH 2004, 144, 177–178.; részletesen: még 26/2004. (VII. 7.) AB határozat, ABH 2004, 398, 432–433.]]
- Az indítvány tükrében az emberi méltósághoz való jog és annak speciális rétege a diszkrimináció alkotmányos tilalma, mint alapjogok, az OIT-ra, mint igazgatási testületre és annak delegált tagjaira vonatkozóan, nem értelmezhetők. Ugyanez a helyzet a tisztességes eljárás követelményére vonatkozó okfejtéssel is. A preambulum pedig önmagában véve sem olyan normatív szabály, amely az alaptörvény rendelkezéseitől elszakítva, önálló követelményrendszert tartalmaz.
- Ezen alkotmányi rendelkezések és a támadott jogszabályok között fennálló releváns alkotmányjogi érvelést az indítványozó nem fejtett ki.
2. Az Alkotmánybíróság határozatának Magyar Közlönyben való közzétételét az ügy jelentőségére tekintettel rendelte el.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévy Miklós s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Trócsányi László s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 222/B/2006.

IX. Határozatok Tára

A Kormány 1171/2009. (X. 16.) Korm. határozata a Hosszú Távú Fejlesztések Rangsoráról

1. A Kormány egyetért azzal, hogy a hosszú távú kötelezettségek vállalásáról szóló 24/2007. (II. 28.) Korm. rendelet 2. §-a szerinti rangsor elemei a következők:

	Projekt	Becsült maximum éves díj (millió Ft)	Üzemeltetési időszak
1.	M4-es autópályát Budapest–Cegléd közötti szakasza	9 000	2012–2032
2.	M44-es gyorsforgalmi út Tiszakürt–Kondoros közötti szakasza	13 528	2012–2040
3.	M60-as autópályává fejleszthető gyorsforgalmi út Pécs déli csomópont–Szentlőrinc közötti szakasza	3 491	2013–2038
4.	Új Erkel Színház létrehozása	3 113	2013–2037

2. Ez a határozat a közzétételét követő napon lép hatályba.
3. A Hosszú Távú Fejlesztések Rangsorának első három eleméről szóló 1085/2008. (XII. 20.) Korm. határozat hatályát veszti.

Bajnai Gordon s. k.,
miniszterelnök

A Kormány 1172/2009. (X. 16.) Korm. határozata az Új Erkel Színház felépítését célzó pályázat előkészítéséről és lebonyolításáról, és az Operaház rekonstrukciójának előkészítésével kapcsolatos kérdésekről

A Kormány

1. felhívja a pénzügyminisztert, hogy gondoskodjék arról, hogy a Nemzeti Vagyongazdálkodási Tanács útján a 34705 helyrajzi számú ingatlan szükséges részét Budapest Főváros Önkormányzatától a Magyar Állam részére megvásárolja, és vagyonkezelői jogát a Magyar Állami Operaházra átruházza. Egyetért továbbá azzal, hogy a terület megvásárlásához szükséges fedezetet a XLIII. Az állami vagyonnal kapcsolatos bevételek és kiadások fejezet terhére biztosítsák;

Felelős: pénzügyminiszter

Határidő: 2009. október 30.

2. felhívja a közlekedésért felelős minisztert és a pénzügyminisztert, hogy a Magyar Államvasutak Zrt. és a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. útján gondoskodjanak arról, hogy a 29834/10 helyrajzi számú ingatlan szükséges részének vagyonkezelése a Magyar Államvasutak Zrt.-től a Magyar Állami Operaházhoz kerüljön;

Felelős: pénzügyminiszter
közlekedési, hírközlési és energiaügyi miniszter

Határidő: 2009. október 30.

3. egyetért azzal, hogy az 1. és 2. pontban előírt feladatok teljesülése után, a Magyar Állami Operaház és a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. pályázatot írjon ki a 34704, 34705, 29834/10 helyrajzi számú ingatlanok hasznosítására oly

módon, hogy az ennek eredményeként létrejövő vagyonhasznosítási szerződés az 5. pont szerinti bérleti szerződés aláírásakor lép hatályba;

Felelős: oktatási és kulturális miniszter
pénzügyminiszter

Határidő: az 1. és 2. pontban foglalt feladatok teljesülését követően azonnal

4. tudomásul veszi, hogy a 3. pontban megjelölt ingatlanokon lévő felesleges épületek lebontása kapcsán 167 634 872 Ft értékben vagyonvesztés következik be az állami vagyonban;
5. egyetért azzal, hogy a Magyar Állami Operaház közbeszerzési eljárást írjon ki olyan épület vagy épüleategység 25 éves bérletére, amely alkalmas operaelőadások megrendezésére, valamint olyan épület vagy épüleategység 25 éves bérletére, amely alkalmas a Magyar Állami Operaház új gyártó és raktárbázisának elhelyezésére. Felhívja továbbá az oktatási és kulturális minisztert, hogy a bérleti díjat a Magyar Állami Operaház részére biztosítsa, és erről a bérlet 25 éves időtartamára megállapodást kössenek;

Felelős: oktatási és kulturális miniszter

Határidő: a közbeszerzési eljárás kiírására a 3. pont szerinti szerződéskötést követő 15. napon belül;
az Oktatási és Kulturális Minisztérium és a Magyar Állami Operaház között kötendő megállapodás esetében 2009. október 30.

6. egyetért azzal, hogy
 - a) az 5. pont szerinti bérleti szerződést a Magyar Állami Operaház köti;
 - b) a szerződés futamideje a kivitelezési szakasszal együtt nem haladhatja meg a 28 évet;
 - c) az éves bérleti díj nem haladhatja meg 3113 millió forintot, kizárólag forintban fizetendő, és csak az infláció és a közüzemi díjak változásait követheti;
 - d) a Magyar Állami Operaház az operaelőadások megrendezésére alkalmas helyiségeket, az Ybl Palota felújításának éveit kivéve, legfeljebb évi 120 napra bérlő;
 - e) a bérlet nyújtásához szükséges épület(ek) a futamidő alatt nem lesznek állami tulajdonban;
 - f) a szerződés megszűnése esetén a Magyar Állami Operaház a vagyonhasznosítási pályázatban szereplő értéken vásárolhassa meg a teljes ingatlanokat;
 - g) a szerződés megszűnése esetén a Magyar Állami Operaház nem fizet kompenzációt szerződő partnerének, elmaradt hasznát nem téríti meg;
 - h) a részleges vásárlást a bérleti szerződés tegye lehetővé;
 - i) a 3. és 5. pont szerinti szerződéseken kívül az Állam nem köt megállapodást a nyertes ajánlattevővel;
7. egyetért azzal, hogy a Magyar Állami Operaház készítse elő az Új Erkel Színház megvalósítását és az Ybl Palota felújítását.

Felelős: oktatási és kulturális miniszter

Határidő: folyamatos

8. Ez a határozat a közzétételét követő napon lép hatályba.

A miniszterelnök helyett:

Kiss Péter s. k.,

a társadalompolitika összehangolásáért felelős tárca nélküli miniszter

**A miniszterelnök 81/2009. (X. 16.) ME határozata
az Egyesült Arab Emírségekkel, Kuvait Állammal, a Bahreini Királysággal, Katar Állammal
és az Ománi Szultánsággal kötendő diploma-, szolgálati és hivatalos útlevéllel rendelkező
állampolgárok vízummentességére vonatkozó kétoldalú megállapodások létrehozására adott
felhatalmazásról**

A nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvény 5. §-ának (1) bekezdése szerinti hatáskörömben eljárva, a külügyminiszter előterjesztése alapján

1. egyetértek az Egyesült Arab Emírségekkel, Kuvait Állammal, a Bahreini Királysággal, Katar Állammal és az Ománi Szultánsággal kötendő diploma-, szolgálati és hivatalos útlevéllel rendelkező állampolgárok vízummentességére vonatkozó kétoldalú megállapodások (a továbbiakban: megállapodások) létrehozásával;
2. felhatalmazom a külügyminisztert, hogy a tárgyalásokon részt vevő személyeket kijelölje;
3. felhatalmazom a külügyminisztert vagy az általa kijelölt személyeket, hogy a tárgyalások eredményeként előálló szövegtervezetet kézzel lássa el;
4. felhívom a külügyminisztert, hogy a megállapodások létrehozását követően a megállapodások végleges szövegének megállapítására való felhatalmazásról szóló határozatok tervezetét haladéktalanul terjessze a Kormány elé.

Bajnai Gordon s. k.,
miniszterelnök

**A miniszterelnök 82/2009. (X. 16.) ME határozata
a Magyar Köztársaság Kormánya és a Belorusz Köztársaság Kormánya közötti,
a háborúban elesett katonák és polgári áldozatok emlékének megörökítéséről,
valamint sírjaik jogi helyzetéről szóló megállapodás létrehozására adott felhatalmazásról**

A nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvény 5. § (1) bekezdése szerinti hatáskörömben eljárva, a honvédelmi miniszter és a külügyminiszter előterjesztése alapján

1. egyetértek a Magyar Köztársaság Kormánya és a Belorusz Köztársaság Kormánya közötti, a háborúban elesett katonák és polgári áldozatok emlékének megörökítéséről, valamint sírjaik jogi helyzetéről szóló megállapodás (a továbbiakban: Megállapodás) létrehozásával;
2. felhatalmazom a honvédelmi minisztert, hogy – az érintett miniszterekkel egyetértésben – a tárgyalásokon részt vevő személyeket kijelölje;
3. felhatalmazom a honvédelmi minisztert vagy az általa kijelölt személyt, hogy a tárgyalások eredményeként előálló szövegtervezetet kézzel lássa el;
4. felhívom a külügyminisztert, hogy a Megállapodás létrehozásához szükséges meghatalmazási okiratot adja ki;
5. felhívom a honvédelmi minisztert és a külügyminisztert, hogy a Megállapodás létrehozását követően a Megállapodás végleges szövegének megállapítására való felhatalmazásról szóló határozat tervezetét haladéktalanul terjesszék a Kormány elé.

Bajnai Gordon s. k.,
miniszterelnök

**A miniszterelnök 83/2009. (X. 16.) ME határozata
a Magyar Köztársaság Kormánya és a Szerb Köztársaság Kormánya között az Európai Közösség
és a Szerb Köztársaság között a tartózkodási engedéllyel nem rendelkező személyek
visszafogadásáról szóló, 2007. szeptember 18-án, Brüsszelben aláírt megállapodás végrehajtásáról
szóló jegyzőkönyv szövegének végleges megállapítására adott felhatalmazásról**

A nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvény 5. § (2) bekezdése szerinti hatáskörömben eljárva, az igazságügyi és rendészeti miniszter és a külügyminiszter előterjesztése alapján

1. felhatalmazom az igazságügyi és rendészeti minisztert vagy az általa kijelölt személyt a Magyar Köztársaság Kormánya és a Szerb Köztársaság Kormánya között az Európai Közösség és a Szerb Köztársaság között a tartózkodási engedéllyel nem rendelkező személyek visszafogadásáról szóló, 2007. szeptember 18-án, Brüsszelben aláírt megállapodás végrehajtásáról szóló jegyzőkönyv (a továbbiakban: Jegyzőkönyv) bemutatott szövegének – a jóváhagyás fenntartásával történő – végleges megállapítására;
2. felhívom a külügyminisztert, hogy a Jegyzőkönyv végleges szövegének megállapításához szükséges meghatalmazási okiratot adja ki;
3. felhívom az igazságügyi és rendészeti minisztert, hogy a Jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló kormányrendelet tervezetét a Jegyzőkönyv végleges szövegének megállapítását követően haladéktalanul terjessze a Kormány elé.

Bajnai Gordon s. k.,
miniszterelnök

**A miniszterelnök 84/2009. (X. 16.) ME határozata
a Magyar Köztársaság Kormánya és a Szlovák Köztársaság Kormánya között a közös vízgyűjtőkön
és a határvizeken történő együttműködésről szóló egyezmény létrehozására adott felhatalmazásról**

A nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvény 5. §-ának (1) bekezdése szerinti hatáskörömben eljárva, a környezetvédelmi és vízügyi miniszter és a külügyminiszter előterjesztése alapján

1. egyetértek a Magyar Köztársaság Kormánya és a Szlovák Köztársaság Kormánya között a közös vízgyűjtőkön és a határvizeken történő együttműködésről szóló egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) létrehozásával;
2. felhatalmazom a környezetvédelmi és vízügyi minisztert, hogy – az érintett miniszterekkel egyetértésben – a tárgyalásokon részt vevő személyeket kijelölje;
3. felhatalmazom a környezetvédelmi és vízügyi minisztert vagy az általa kijelölt személyt, hogy a tárgyalások eredményeként előálló szövegtervezetet kézjegyével lássa el;
4. felhívom a külügyminisztert, hogy az Egyezmény létrehozásához szükséges meghatalmazási okiratot adja ki;
5. felhívom a környezetvédelmi és vízügyi minisztert és a külügyminisztert, hogy az Egyezmény létrehozását követően az Egyezmény végleges szövegének megállapítására való felhatalmazásról szóló határozat tervezetét haladéktalanul terjesszék a Kormány elé.

Bajnai Gordon s. k.,
miniszterelnök

**A miniszterelnök 85/2009. (X. 16.) ME határozata
a Wesselényi Miklós Sportközalapítvány kuratóriumi tagjainak kinevezéséről**

A sportról szóló 2004. évi I. törvény 48. § (4) bekezdése alapján, a sportpolitikáért felelős miniszter javaslatára

Galambos Pétert,

Kovács Antalt,

Kovács Tamást,

Lukács Lászlót,

Molnár Zoltánt,

Salga Pétert,

dr. Török Ferencet

a Wesselényi Miklós Sportközalapítvány kuratóriumi tagjának – 2009. szeptember 20-tól, ötéves időtartamra – kinevezem.

Bajnai Gordon s. k.,
miniszterelnök

A Magyar Közlönyt a Szerkesztőbizottság közreműködésével a Miniszterelnöki Hivatal szerkeszti.
A Szerkesztőbizottság elnöke: dr. Petrétei József, a szerkesztésért felelős: dr. Tordai Csaba.
A szerkesztőség címe: Budapest V., Kossuth tér 1–3.
A Határozatok Tára hivatalos lap tartalma a Magyar Közlöny IX. részében jelenik meg.
A Magyar Közlöny hiteles tartalma elektronikus dokumentumként a <http://kozlony.magyarorszag.hu> honlapon érhető el. Felelős kiadó: dr. Tordai Csaba.
A Magyar Közlöny oldalhű másolatát papíron kiadja a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó.
Felelős kiadó: dr. Kodela László elnök-vezérigazgató.